

சிவமயம்.

பராபரவித்யா விவரண

சிவாகம வேதாரதம்யம்.

வேதரகம தாரதம்யம்.

இஃது

திருசிரபுரத்திற் கடுத்த

திருவானைக்காவலி விருக்கும்

சிவாகம பாடசாலை உபந்யாஸகராகிய

பச்சரம்பேட்டை

ஸத்யோஜாத சிவாசாரியரால்

இயற்றப்பட்டது

திருசிரபுரம்

லக்ஷ்மீ விலாச முத்திராட்சர சாலைநில்

வெளியிடப்பட்டது.

1908

சிவமயம்

வேதாகம தாரதம்ய முடிவுரை.

சிவபக்த சிகா மணிகளாகிய நம்மனோர் பலர்க்குந் தெரிவித்துக் கொள்வதாவது. மதுரை சிவதர்ம பரிபாலன சபையாரால் பிரசுரித்த சைவ தூஷண நிராகரண மென்னுந் தலைப்பேர் புனைந்த புத்தகத்திற் வேதஸாரஞ் சிவாகம மென நிரூபத்திருத்தலை சிற்சிலர் ஆசைப்பித்து வேத முயர்ந்ததா? சிவாகமம் உயர்ந்ததா? அல்லது இரண்டேமசமனா? என ஆசங்கிக்க புகு முன்னிலையில் வேதசாரம் சிவாகம மென்பது விடையாக தெனவும் இவர்கள் கூறிய சமாதானம் வேதத்திற்கே மகிமை சார்ந்துள்ள தெனவும் இதென்றி வாயுஸம்ஹிதா வாக்கியத்தில் சிரௌதா சிரௌத விவசாரங் கூறியவிடத்தில் சுருதிஸாரம் சிரௌதமெனவும் ஸ்வதந்திரம் இதரமெனக் குறித்துள்ளது அச்சிரௌத மெனவும் கூறப்பட்டிருத்தலின் காம்காதிக்களான அசிரௌதசிவாகமங்களை சிரௌதமென வலிந்தீட்டிப்பொருள்கொண்டது குற்றமாமெனவும் சுருதி சூத்திரர் முதலினோர்க்கு அத்யயன விலக்காய் நின்றலின் சூத்திரரும் படிக்க விதித்துள்ள சிவாகமம் வேதஸார மாதல்பாங்ஙன மெனவும் வேதத்தை நோக்க ஸாரம் விசேஷ மாதல் பற்றி இங்ஙனம் சூத்திரர்க்கு அத்யயன ஹேது உண்டாகா தெனவும் இவ்வாறுள்ள பல் வகையாம் ஆசங்கைகளை எம்பால் சிற்சிலர் ஆசங்கிக்கப் புகுந்ததால் அவ்வாசங்கை நிராகரித்து உண்மையுபகரிக்க வேதாகம தாரதம்மிய மென்னும் இம்மெய் தூல் வெளிப்படுத்த துணிந்தோம்.

இந்தூல் வெளியிட எம்மை பன்முறை வர்ப்புருத்தி பொருள் நலம் உபகரித்து சைவாபிமான மேற்கொண்டு நிற்கும் பூதலூர் பிருமமழீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியா ரவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்றி பாரட்டிக் தக்கவராயிருக்கின்றோம் அவர் வேதசிவாகமங்களில் வைத்திருக்கும் அன்பும் அவ்வன்புதடித்து நம் சிவ பெருமானிடத்து அந்தரங்க விசுவாசமும் வைத்தது. மென்மேல் அபிவிர்த்தி யடையு மென்பதில் தடையிலலை.

சுபம்:—இப்புத்தகம் வேண்டுபவர் எமக்காவது பூதலூர் சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியாரவர்களுக்காவது தெரிவித்துக் கொண்டால் விவஸதாரர்களுக்கு வி. பி. மூலியமாய் அனுப்பப்படும்.

ஸத்யோஜாத சிவாச்சாரியார்.

ஆகம பாடசாலை உபநாயகர்

திருவரணைக்காவல், திருச்சி.

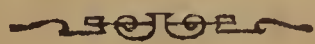

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவதூஷண நிராகரணம்.

வேதாகமதாரதம்யம்.

வாஹுநாரந்தி ஸாஸாயத நமமுஹண தஜெஸநஜோ
ஹவதெ ஸஸிஸெவராய | யசுவாடிஸெவநரதாஃ கஜியாஸ
ஹஜிஃ ப்ராபஸுதி த்ஸஸவடிஃ வஜிநதஜீஃ ||

ஈஸஸம் ஸெஸஸநகாஜிஹஸ்ய ஸரஜெனஹ ஸெஸஸம்
நதிநம்ஹகாஹ்யம்மிரிபிந்தி ஷஷிமணிநாந ஹத்யாஹவதூ
நதாந | ஸ்ரீகாமஜககவ ஸௌரஹவிடி ஸ்ரீஹஷிகாரம்
மநரம்ஸெஸஸஸா வநயவஹஹ ஹரததாஹாஸவாஸம்
ஹஜ ||

ஸ்ரீரதாஹவாஸிநஃஸஸவதெகாரண தஸூவ
ராஹிஜிஃ ஸெவவபராஜி ய் த்யுவிதம் வெஜெகநிஷாந்
நாம் | ஸ்ஜெஜாநஸிவா ஹியாமநரவரஃ ஜெகாஸ
நாயாதஜிஃ சூஜாயாமஜ தாரதஜி ஜெகாஜிஸம் ஸதாம்
வ்யதயெ||

சைவதூஷணநிராகரணமேனும்

இத்தலைப் பெயரிட்ட புத்தகமொன்று மதுரை பிரகம்மஸ்ரீ
கல்யாண சுந்தரபட்டரவர்களால் கிடைக்கப்பெற்றவை நோக்கி
யானந்தமுற்றேம்—அவற்றுள்? திபஸாபிகல் ஸௌஸைட்டியார
து ஒரு குறிப்பு வறுமாறு? எனத்தொடங்கி முன்று வைதிக மத
ங்களில்? ஒன்றாகிய விசிஷ்டாந்தவை தத்தைப்பற்றி? இஃது எழு
தப்பட்டதாயினால் இதில் சைவமதமானது அடங்கவில்லை என
வும்? சிவஞானமுனிவர் முதலியவர்கள்சைவத்தை வேதாந்தத்
தைவிட்டு முற்றும் விலக்க? வேதாந்திற்கு புறம்பான ஆகமசா
ஸ்திரங்களையே ஆதரவாக்கி சிலவேறுபாடுள்ள தாத்பரியங்களுட

னும். சித்தாரந்தம் என்கிற நாமதேயத்துடனும் ரைவமதத்தை ஸ்
 தாபித்து? அது அவருக்குப் பின்வந்தவர்களால் அனுஷ்டி-
 ப்பட்டு வருகின்றது எனவும்? அதை வைதிக விசிஷ்டாத் வைத
 த்துடன் சேர்க்காமல் பிரத்தியேகமாக விவரித்துப்பேசுவதுதான்
 உசிதமென்றெண்ணி இப்பத்திரிகையில் பிரஸ்தாபப் படுத்தவில்
 லை என்பது ஸொஸைட்டியாரது அபிமதமென்பதைக்காட்டப்
 பட்டிருந்தது- வைதிகமதமென இதுகாருஞ்செவியுற்றதில்லை யா
 தலின் உபயரட்டைக் கெருடெனென்பதுபோல் மூன்று வைதிக
 மதமென வரைந்துள்ளது யாதென உற்றுநோக்கப் புகுவோமா
 க - த்வைதம் - அத்வைதம் - விசிஷ்டாத்வைதம் - இம்மூன்றும் மூ
 ன்றுவைதிகமத மென்பதவர் கொள்கையாதலால் இவை முயற்
 கோடுபோல் முடிந்துள்ள மதங்களேயாகும் - த்வைதம் - அத்வை
 தம் - விசிஷ்டாத்வைதமென பாட்டி கதையாய் வழங்கற்பாலதன்
 றி உலகினருள் இம்மதத்தவ ருளரென்ப தெங்கெனுங் காணோம்
 உளரேல் ஈண்டெடுத்து விளக்குவாராக. ராணுவத்தார்ஜனகணித
 க்குறிப்பில் பிராமணஜாதிசிவமதமென தம்மதத்தை வெளியாக்கி
 யுள்ளதோடும், ஒத்தி பந்தகம் சாஸனம் கடன்பத்திரம் முதலிய
 வற்றிலும் இவ்வாரே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதை இவர்கள் இன்
 றுமறியார்கள் - த்வைதம் - அத்வைதம் - விசிஷ்டாத்வைதம் முதலி
 யமதங்களுளதாயின் அவற்றை யேன்வரிவித்துக்காட்டாதொழி
 ந்தனர். இவற்றால் மதத்தொகையில் கணக்கிடா வைதிகமதமென
 புதிதாய்ப்புதுக்கிய இம்மதங்களைவேத விஹிததர்மங்களன்றென்
 பதா யொதுக்கப்படும். வேதங்களிலோ - ஸிவஃபெருமாதம் ஸாஸ
 னம் உத-ஃஸ-ஃபெருமாதம் - என்னுஞ்சுருதிவாக்கியத்தால் சிவ பெருமா
 னை அத்வைதராகவும் துரீயராகவும் சுருதிகளிலுத்தோஷிக்கின்ற
 படியால் அத்வைதம் அங்கமும் சிவமங்கியுமாய் முடிபுற்றிருத்தல்
 பற்றி அங்கிருபமான சிவத்தை முன்னற்கொண்ட சைவமதமே
 அத்வைத மென்பது தெற்றென விளங்கும். இவற்றை நீற்று அ
 த்வைதமெனத் தனிமதம்புதுக்குதல் யெதுநிமித்தம் - அத்வைத
 மென்பது தனித்துள்ளபதார்த்த மன்றாதலால் அத்வைதப்பட்டு
 நிற்கும் பதார்த்தம் யாது - சிவபெருமானை யன்றோ - இவற்றால் ப
 ரம வைதிக சிகாமணிகளும் சைவஸமயத்தவராய் வெளிவரத்துணி
 வுற்றனர் இவற்றில் சிரிதுன்னோக்காது மூன்று வைதிக மதமெ
 ன வறுவித்துணர்த்தியதும் விர்தையே இம்முமதங்களும் ஒது

ங்கே வைதி மதமாயின் ஒன்றையொன்று கண்டிக்கக்காரணமில்
 லை - த்வைதம் அத்வைதத்தைக்கண்டித்தும்-அத்வைதம் த்வைத
 த்தைக் கண்டித்தும்- விசிஷ்ட்டாத்வைதம் த்வைதாத்வைதங்க
 ளைக் கண்டித்துமிருப்பதால் இம்மூன்று மொன்றிலொன்று முற
 ணியவேறுவேறு விஷயங்களை நிலைநாட்டியுள்ளதாதலின் மூன்று
 வைதிகமதமென ஒருங்கு சேர்க்க முயன்றது சரியாகா-இம்மூன்
 று மதமும் வைதிகமதமா- இதி லொன்றிற்கொன்று தாரதம்மிய
 முளதா- எது வைதிகம்-எது அ வைதிகம்-எண்ணெடுத்து விளக்
 குவாறாக - மதமென்பது தெய்வத்தை முன்னாகக்கொண்டுவரும்
 நற்பேராதலால் அத்வைத மதத்தவர்க்குத் தெய்வம் யாது-அவர
 ணியும் புண்டி-ரங்களைவை-அவர்கொள்ளும் பிரமாண நூலெது
 பிர்ம்மமே தெய்வம்- பஸ்மபுண்டி-ரம் சித்திரபுண்டி-ரம் மிர்த்திகா
 ஊர்த்தவபுண்டி-ரம் முதலியவைகள் இம்ம்தஸ்தரணியும் புண்டி-
 ங்கள் இதற்கு வேதமே பிரமாணமெனக் கூருவராயின் - பிரமா
 ணம் - பிரமேயம் - பிரமிதியென்னும் திருபுடி வியவகாரம் இங்ங
 னம் வருமாதலின் அத்வைதக் கொள்கையுடைய இவர்களுக்குத்
 தனக்கன்யம்மித்தையாதலால் வேதம் மாத்திரம் சத்யமாதல் யா
 ங்கனம் - பிரம்மம் வேதமென யிரு பொருள்த் தொந்தமுண்டா
 தலால் இவர்க் கத்வைத ஹானி வந்து விடும் பிரம்மத்தின் உச்ச
 வாஸம் நிச்சவாஸம் வேதமெனக்கூருதலின் பாதை யேர்படக்கா
 ரணமில்லை யென்பரேல்-ஈஸ்யூஹதா லூ தவ்ய உஹுவிதநி
 ஸ்ய ஸி கரேதஹ்யுஹெஷா-என்னும் வாக்கியத்தால் இந்த மஹ
 த்தானபூதத்துக்கு உச்சவாஸ நிச்சவாஸமே ரிக்காதி வேதங்க
 ளெனக்கூரியிருத்தலின் மஹதோபூதசப்தம் யார்பொருட்டு வே
 தங்களில் பிரஸ்தாபித்துள்ளது-மூக்கிருந்தாலன்றோ உச்சவாஸ
 நிச்சவாஸ மேர்ப்படக்காரணம் மூக்குள்ள பிரம்மம் இவர்களுக்
 கு மித்தையாயிருத்தலின் அவற்றால் வெளிப்பட்ட வேதங்களில்
 சத்யபுத்தி வருதல்யாங்கனம்-இவர்கள் விவஹாரம் மேல்ச்செல்
 லச் செல்லத்தான் மாத்திரமே ஸத்யம் மற்றயாவும் பொய்யெனக்
 கூருவராதலால் இவர்க்கன்யமான வேதமும் பொய்த்து அவற்றா
 லாய வைதிகமும் பொய்த்துவிடும், வைதிகம்வேதாகமபுராண இ
 திஹாஸாதி பிரமாணங்களை கைப்பற்றிநிற்கும் ஸத்பிராமணர் ப
 ரத்தெநிற்றலால் இவற்றையப்ராமாண்யமென்றோதுக்குவோர்க்கு
வைதிகம் ஏராதுஏராது. இவர்கள் தங்களை வைதிகரெனப்பிறர்கூ

ராது தாமே கூறிக்கொள்வ தென்போலிருக்கு மெனின் கிறிஸ்து
 வர்தங்களைஞாநியெனவும் வேதாகமாதி சர்ச்சாத்திராராய்ச்சியும்
 சர்யை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் சாதனசதுஷ்டய சுத்தா
 த்வைத சிவஸாக்ஷாத்கார மயமாம். சைவசமயத்துள்ள ஸத்பிரா
 மணாதிகளையும் மற்றுள்ளவர்களையும் அஞ்ஞாநியெனக் குறை கூ
 ருதலை யொத்திருக்கும். இங்ஙனம்நோக்காது யாம் வைதிகர் என
 மென்மேலெழுவதால் யாதுபயன் இவர்கள் மூன்று வைதிக மத
 மென காட்டியது - த்வைதவிசிஷ்டாத்வைத அத்வைத பாஷ்ய
 ங்களை நோக்கியதாலென தெரியவருகிறதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யத்
 தை எங்கனம் வைத்துள்ளாரென்பது விளங்கவில்லை-அவற்றை
 உட்கொண்டிருப்பதால் நான்கு வைதிகமதமென கூட்டி முடித்
 தலுங்கடும் இவர் பாஷ்ய விவரணங் கூறி இருப்பது பஞ்சபா
 ண்டவரை தெரியாதாக் கட்டில்க்கால்பேரல் முக்கிளை இரண்டுபி
 ரிவாய் என ஒருவிரல் நீட்டி கீழே ஸைபர் எழுதி அதையும் அ
 ழித்து விட்டதை யொத்திருக்கின்றது வேதபாஷ்யம் நான்காயி
 ருத்தலின் நான்கு வைதிகமதமென்பதொழிந்து மூன்று வைதி
 கமதமென பிரஸ்தாபித்ததெக் கருத்துப்பற்றியோ விசிஷ்டாத்
 வைதமென்பதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அதனுள்ளடங்குமெனின்
 ராமானுஜ பாஷ்யமொன்றிருப்பதால் அவை என்னுமென்பதையு
 ற்று நோக்கு வாராக ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யம் ராமானுஜ பாஷ்யம் இவ்
 விரண்டும் விசிஷ்டாத் வைதமாயிருத்தலின் அங்ஙன கூறப்பட்ட
 தெனின் இவ்விரண்டும் பதித்வனிரூபணத்திலும் பத்தமுத்திலோ
 கோத்பத்தி முதலிய விவரணங்களிலொன்றிலொன்று முரணிய
 வேறுவேறு சித்தாந்தங்களைநிலைநாட்டியுள்ள இவ்விரண்டும் ஒரு
 புடைத்தாய நூலாதல் யாங்கனம்-விசிஷ்டாத் வைதமென்னுஞ்
 சொல்லானே அவை ஒரு புடைத்தாய் நிற்குமெனின் விசிஷ்டா
 த் வைதமென்றதால் அத்வைதமும் அதனுள்ளடங்கிய பொரு
 ளாதலின் வேறு பிறித்துகூற வெளிவந்த தெற்றுக்கோ- இவற்
 ரால் மூன்று வைதிக மதமென கூறியது குளறி விகேஷ நாய் நி
 ற்கின்றது இவர்கள் வைதிகரென்பதுண்மையாயின் வேதம் பிர
 மாணமாய் கொள்ளவேண்டி வருகிறது- ஸாஸாந ஸ்வ-விஷ்ணு
 ஸாஸாந என்னுஞ் சருதி வாக்கியத்தால் நசானமுகத்தில் கதலவி
 த்தைகளும் தோற்றியதென்பது வெளியாயினமயின் இம்முடித்
 தினின்று வெளிவந்ததற்கு வித்யாவாசகம் சிறப்பித்து கூறப்பட்

டிருக்கின்றது-முண்டகோபநிஷத்தில்-உவிவெவெவி தவெ .
 தீஹஸ்யஸு வறுவிஷாவதணிவராபெவவாவாஅ- என்னும்
 வாக்கியத்தால் இரண்டுவித்தைகள் அறியவேண்டுமெனவும் பிரு
 ம்மவித்துக்களாயுள்ளோர் இவ்வாரே அறிகிறார்களென்றும் அ
 வைபரமபரமென பேதப்பட்டு நிற்குமெனவுங் கூறியிருத்தலால்
 வித்தை இரண்டிடையதென்பது தெற்றெனவிளங்கும் | தகூர
வாராஃஹெஷா யஜு-வெ-டி-ஹாஜெவெஷாயவ-டி வெடிஸூக்ஷா
ஷாசூரணஹெஷாநீர-தூகஹெஷாஜெ திஷரீதி ஈயவாராயா த
டிஷாநீயி மஜெ - என்னும்வாக்கியத்தால்-ருக்கு-எஜுஸ்-ஸா
 யம் - அதர்வணம்முதலியவேதங்கள் நான்கும்சீகைவினாகர்ணம்
 சந்தஸ்நிருக்தம்ஜோதிஷம்கற்பமுதலியவேதாங்கங்களா றும்அப
 ரவித்தையெனவுட அக்ஷரத்தை அதிகாரமித்துள்ளதுபரவித்தை
 யெனவுங் கூறியிருத்தலால் வைதிசுவாதம்புண்ட இவர்களிங்ஙன
 மென்செய்வர்-வேதம்அபரமெனவும்வேதாதீகமாம்வித்தையொ
ன்றுளதெனவேதமுகத்தால்வெளிப்பதிலின்முன்னர்ஈசானமு
கத்தில்ஸகலவித்தைகளுந் தோற்றியதென்னும்சருதிக்கும் இங்ங
 நம்பரவித்யாபிரதிபாத்தியங்கூரியசருதிக்கும்ஒருபுடையொற்று
 நின்றலால்இப்பரவித்தையாதெனவைதிகராவராவரும் ஊகித்த
 ரியப்புகுவாராக-பரவித்தை உபநிஷத்துக்களென கூறுவராயின்
உபநிஷத்து வேதமோ அல்லது வேதான்னியமா - வேதமெனி
ன் - அபரவித்தை என்பதாயிவற்றை பொதுக்கப்படும்-வேதான்
னியமெனின்-வேதபாற்றபத்வம்உபநிஷத்துக்களுக்கு கூறவேண்
டிவரும்-வேதத்திலின்றே வெளிப்பட்டதாய் உபநிஷத்துக்களை
க்குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் வேதான்னியமென்பது கூடாது வே
தான்னியமாய் ஒரு மெய்நூல் வெளிப்பட்டிருக்குமாயின் அ
வை தோற்றியதற்கு பிதமானம் வேண்டும் ஈசான ஸர்வவித்யா
னம் மென்னும் சருதியே இவற்றிற்கு பிதமானமெனின் உப
நிஷத்துக்கள் ருக்காதி வேதமூலகமகங் கூறியிருப்பதால் இவ்
ற்றை ஈசான முநோத்பவங் கூருதலிமூக்காய் முடியும் இவற்று
ல் உபநிஷத்துக்களும் அபரவித்தையென்பதே முடிபாம்-பிரும்
மத்தை அடையுன்னிலையை பரவித்தையென கூருவோமெனின்
ஜெகஜீவேசுரர்முதலிய முப்பொருளும்மித்தையாயிருத்தலின் இ
வ்வேததென்கம் ஜீவேசுவரபேதமிருந்தாலன்றோ அடையுங்கா

ஐஸ்-கோட் | வக்ஷுதல் ஐஸ்-கோட் ஜாந் காதிசாடிவராஹ்வெஸ
6) நாஜி'வாரஜாந்வேஸுவாஸ'தல்ஐஸ்-கோட் | யபாவிய
கண்ணம் உண்டே கவிவாயாம் நயனிவாய்யொஃ | என்னுஞ்சிவாகம
ம் வாக்கியங்களால் நாதரூப சிவஞான மபமான சிவாகமங்கள்
பரவித்தயா ஸரூப மெனவும் நாதாந்தமான மேம்பாடுடையமதத்
தையே இச்சைவாகமங்களுகின்றதெனவும் வேதசிவாகம் இரண்
டும் பரமரமென்னும் பேதத்தால் பதியையும் - பசுவையும் பொ
ருளாகக்காட்டுமெனவும் - பதியைப் பொருளாக்காட்டு ஞானம்
காமிகாதினான பரஞானமெனவும் பசுவை பொருளாகக்காட்டி
டுவது வேதாதிகளான அபரஞானமெனவும் - இந்தபராபர ஞா
னங்கள் இராத்திரியில் மரிதற்கண்ணும் பூணையின்கண்ணும் வித்
யாஸத்தை அடைந்திருப்பதுபோல் இவ்விரண்டும் வித்யாஸத்
தை அடையுமெனவுங் கூறியிருத்தலால் காமிகாதிகள் என திவ்பா
கமங்கள் பரவித்தை பென்பதமயப்பெறும் - இஃதன்றி - ஊழிடா
யொஸ்யோதஸா ரெணுவதியா வாஜீரயவொஷிதம் | ஊழிடா
யொஸ்யோதௌவஜீரயம் வாஜீரயிதீரிகம் | சுயொஸ்யோ
தௌவஜீரயிதீரிகம் | வராபரவிலா மாஷா
ஸிவஜாந்வேஸுகர்ஸ்யுதே 'என்னும்வாக்கியத்தால் ஊருத்வமுகத்
தாலும் - அதோமுகத்தாலு மிரண்டுபிரிவாய் வேதங்கள் வெளி
ப்பட்டதெனவும் - ஊருத்வமுகத்தால் வந்தது பரவித்தை என
வும் அதோமுகத்தால் வந்தது அபரவித்தை எனவும் இப்பராப
ர மென்னும் பேதத்தால் சிவஞானம் பிரகாசித்து விளங்குகிற
தெனவுங்கு றியிருத்தலின் சிவாகம்பரவித்தை என்பதற்கய்யமில்
லை வேதம் சிவாகமங்களை பரவித்தையென குறித்துணர்த்தியதி
ன்றெனின் - பராபர பேதத்தால் வேதமிருகூறாய் நிற்கலின் சி
வாகமமுணர்த்தியது வேதவுணர்ச்சியேயாகும் - இவற்றால் வே
தம்வுணர்த்தியதின்றென்னும் அபவாதம் திரஸ்கரிக்கப்படும் ருக்
காதிவேதத்தால் பரவித்தையெனச் சுட்டியுணர்த்தியதென்றெனி
ன் ருக்காதிவேதம் அபரமாயிருத்தலின் அபரம் பரத்தைகுறித்து
ணர்த்தா - இதுவுமன்றி சிவஞானத்திற்கு வேதாகமங்கள் அங்கா
ங்கி பாவமுடையதுபற்றி வேதம் அங்கமுஞ்சிவாகமம் அங்கியு
மாய் இருத்தலின் அங்கி அங்கத்தை குறித்துணர்த்தும் தரமு
டையதும் அங்கம் அங்கியைக் குறித்துணர்த்தத் தரமற்றதுமா

[illegible]

ததம் நிஷாநெஸீதி ஹிஸ்யு-கிஃ । என்னும் வாக்கியத்தால்
 ரஹஸ்யத்திற்கெல்லா ரஹஸ்யமாயும் சூக்குமமாயும் வேதஸார
 மாயுமுள்ள பாசபதவிருதத்தைத்தெறிவிக்கும் ஆகமமந்திரங்கள்
 முக்தியின்பொருட்டு முன்னரெம்மால் கூறப்பட்டதெனவும்
 இஃது பூதிசாதன சிவசின்னம் புனைந்த புனிதராயுள்ள முமு
 கூ-சுக்களால் ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் நிஷ்காமயர்களாகிய பர
 மவைதிகசிகாமணிகளுக்கு இதுவேசருதியெனவுங் கூறியிருத்த
 லால் இவற்றாலும் சிவாகமங்களுக்கு பரசருதியென்பதை நிலை
 நாட்டப்படும். அக்கூர்ம புராணத்திலேயே-சுந்யாநிஸெவஸா
 ஸ்யாணி வொகெஷிஷ்டாஹநாயவெவ | வெடிவாடிவிரு-பாநி
 ஃயெவகயிதாநித- । வாஃபாஸ-வத-லொஃவாக-ஷ
 ஹெவஹெவா-வ | நவெஷுஷெததயித- வெடிவாஹ-த
 யெதாஸ- । யாநிஸாஸ்யாணி ஃயுஸ்யு-தெய- மெஷிபிவி
 யாநித- । ஸ்யு-த்யாமவி ரொயெநதெஷா- நிஷ-ஹிதா
 வலி | என்னும்வாக்கியத்தால் வாமபாசபதம்-ஸோமம்-லாகுளம்
பைரவம் முதலிய மதங்களை அஸுராதி வியாமோகார்த்தமாய்
 என்னால் கற்பிக்கப்பட்டதெனவும் இவை வேதாகம விருத்தமு
 டையதுர்மதமாதலின் சாதுக்களால்சேவிக்கத்தக்கதன்றெனவுங்
 கூறியிருத்தலால் மோகனசாஸ்திர மினத்தென்பதினிது விளங்
 கும். அன்றியும் -வாஃபாஸ-வத-காஜாராஃ வாஹநாத்யாஸ்ய
 யவரொஸ்யு-த்யாமவி ரொயெநதெஷா-நிஷ-ஹிதாவலி |
 என்னும் வாக்கியத்தால் வாம பாச பதாச்சாரமும் பாஞ்சராத்தி
 ராச்சாரமும் சருத்யாகமவிருத்ததர்மங்களாதலின் இவற்றையு
 ம்பரித்தியஜிக்க கூறியிருக்கின்றது. இக்காரணம்பற்றி வேதாதீத
 சத்தசிவஸாக்ஷாத்கார பரவித்தையாம் சிவாகமங்களை மோகன
 சாஸ்திரமென்பதை பிரமாணமுகத்தால் திரஸ்கரித்தொதுக்கப்
 படும். இஃதின்கனமாயின் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாச்சாரியார் அவர்கள்
 பாஷ்யம் நடு-வது சூத்திரத்தில் -வத்யு-ரஸாஜேஷ்யாஸு என
 க் கூறியிருப்பதாலும்-வத்யு-ஃவாஜேஸ்யாஸு ஸ்யு-திவிபஜ
 மடி-ஃயகாரண சுவஸ்யாவிததாமஃ நிஷாஸூடிவிப்யாயாந
 ஹிஜாவனகடிஸி நஸூனூகாஃ கெவம-நிபிதூக-வ-வடி-தி
 தடி-கூ-நவெ திஸ-டிஹ-என்னும் வாக்கியத்தால் ஆகமநி

ஷ்டதர்மங்கள் கேவலத்தந்திரமென புறக்கணித்தொதுக்கியிருக்க
 அவைவேதோத்கிருஷ்டமாதல் யாங்கனமெனின் பரமேசுவரரு
 கருதிவித்தமாயுள்ள ஜகதுபயகாரணத்வங் கூறுவதில் அதா
 வதுரிமித்தகாரணம் உபாதானகாரணம் இவ்விரண்டையும்சுருதி
 வித்தமாய்க்கூறும் ஆகமநிஷ்டர்கள் அபிப்பிராயத்தை அறியாத
 வாகளான ஏகதேசிகளான தாந்திரிகள் பிறும்மத்திற்கு உபா
 தானகாரணமின்றி கேவலம் நிமித்தமாத்திரமேகூறுகிறார்கள் அ
 துஸரியா ஸரியன்றாவென்னும் ஆசங்கைசெய்து கேவலநிமித்தத்
 வங் கூறும் பரிணாமவாதிகளையும் விராட்டுபவருஷ்டிகேவல நிமி
 ததமுடைய ஹிரண்ய கர்ப்பவாதிகளையும் கேவலதாந்திரகரெனக்
 கண்டித்தொதுக்குவதால் இவற்றைச் சைவாகமத்திலேற்றி தூஷி
 க்கமுயன்றதும் வியப்பினும்வியப்பே பரிணாமவாதமாவதுபிரும்
 மமே பிரபஞ்சரூபமாய் பரிணமித்ததென்பது. அஃதென்பேர்ஸை
 னின் தங்கம்பல்படித்தான் ஆபரணங்களாதல்போலாம். பிறும்மம்
 ஸத்தாதலின் பரிணாமம்வருதல் யாங்கனம். பரிணாமம் அஸத்தா
 தலின்தானே பரிணமிக்கக் காரணமில்லை தங்கம் பல்படித்தான்
 ஆபரணங்களாதற்கு கம்மாளனன்றி தங்கந்தானே ஆபரணமாகா
 ததுபோல் பிறும்மஞ் செகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமிடத்தில் பிறும்ம
 த்தைஜகத்தாய் பரிணமிக்கச் செய்தகர்த்தாவொருவன் வேண்ட
 ப்படுவன். இவற்றால் பிறும்மமஸத்தும் பரிணமிக்கச்செய்த கர்த்
 தாஸத்துவமாய் முடிதலால் சுருதிகளில் ஸத்தாமாத்திரமாய்
 பிறும்மத்தை பிரதிபாதித்திருப்பது பற்றி கேவலம் நிமித்தத்தால்
 பரிணாமங் கூறுதல் சுருதிக்கி லக்கான அவைதிகமே யாதலா
 லிவற்றை வைதீகமன்றென்பதாய்க் கண்டித் தொதுக்கப்படும்.
 அப்பிரும்மத்தின் சத்தியால் பரிணமிக்குமெனின் சக்திநிமித்த
 மும் பிறும்மம் உபாதானகாரணமுமாய்முடிதலால் முன்னற்பிரு
 மமும் ஜகதுத்பத்திக்கு நிமித்தமென்றதுகுற்றமாய்முடியும். உபா
 தானகாரணத்திற்கு நிமித்தத்வம் விருத்தமாம். இவற்றால் பிறும்
 ம சக்தியால்பிரும்மம் பரிணமிக்கப்பட்டதென்பதுங்கூடாது இ
 ஁தன்றி பரிணாமவாதிகளுக்குச்சக்திபொய்யாயிருப்பதால் சக்தி
 யால்பிரும்மம் பரிணமித்ததென்பதும் பொய்யாம். இவர்களுக்கு
 ஜகதுத்பத்தியோபொய்யாயிருத்தலின்-வ்யூயிவீவஉவஃர உவஃ
அளர ஃசுரர உவஃ சுகாஸஸயஃ வாயஃ ஷஃபாநஃ உத்யுதி
ரோகஃ என்னும்லோகோத்பத்தியைக்கூறுஞ் சுருதிவாக்கியங்க

[illegible]

Handwritten: *Handwritten text, possibly a signature or name, written vertically.*

காஸ்தெ || என்னும் வாக்கியத்தால் லௌகீகம்-வைதிகம். அத்
யாத்மிகம். அதிமார்க்கம்-மாந்திரிகம் என பேதமைந்துளதென
வும் வைத்யம், க்ஷத்திரிய தர்மமாகிய தண்டநீதியைக் கூறும்
ஸ்மிருதி இதிஹாஸம். இந்தமூன்றும் லௌகீக சாஸ்திரமென
வும் மீமாம்ஸம் நியாயம் வைசேஷிகம் இந்த மூன்றும் வைதிக
சாஸ்திரமெனவும் சாங்கியம் பரதஞ்சலம் வேதாந்தம் இந்தமூ
ன்றும் அத்யாத்மக சாஸ்திரமெனவும் பாசுபதம் காபாலம்
மஹாவிருதம். இந்தமூன்றும் அதிமார்க்கசாஸ்திரமெனவும் இரு
பத்தெட்டு ஸங்கியையுடைய சைவசித்தாந்த ரூபமான சிவாகமம்
அனுக்கிரஹஸ்வரூபமான மாந்திரீகமும் இதற்கன்னிய மான யாஷ்
ம்பரித்யஜித்து மாந்திரிகத்தை கிரகித்தல் வேண்டுமெனவும் ஆத்ம
லாபத்தை உத்தேசித்து பரமேசுவரரால் சொல்லப்பட்டதென
வும் ரிஷிகள் கல்பபேதத்தினால் மோஹத்தால் வேதார்த்தமென
வேதாகமவிருத்தமான வசனங்கள் கூறியிருக்கின்ற ரெனவும்
பரம். அபரமென்னும் பேதத்தினால் சுருதி இரண்டு பிரகாரமாகு
மெனவும் ருக்கு யஜு ஸாம அதர்வணம் முதலிய வேதங்களும்
வேதாங்கமாகும். அபரசுருதி எனவும் நாதோத்பன்னமான
சிவாகமம் பரசுருதி எனவும் இவ்விரண்டு சுருதிகளையும் அறிய
வேண்டுமெனவும் விசேஷமான பரசுருதியை நன்றாய் அறியவே
ண்டுமெனவும் அபரம் பூர்வபக்ஷமும் பரஞ்சித்தாந்தமாகவும்
சொல்லப்படுமெனவும் பராபரவிபாகமாய் சிவஞானம்பிரகாசிக்கு
ன்றதெனவும் கூறியிருத்தலால் சிவஞானமுனிவர் வேதாந்தமதத்
திற்குவேறாய் சைவமதத்தை ஆகமவாக்கியத்தால் சித்தாந்தித்திரு
க்கிறுறென துக்கப்படுவதால் யாதுபயன்? வேதாந்தம் அத்யாத்
மகமாதலின் அதற்குமேல் அதிமார்க்கம் அதற்குமேலன்றோ
சிவாகமமீருக்கின்றது வேதாந்தம் சிவாகமத்திற்கு அடுத்தபடி
க்கி கீழ்படி-ரொம்ப கீழ்ஸ்டெப்பிலிருப்பதை உயர்த்தரினைப்பது
எப்படி-வாகுதூ ழிவ்யுவிவ்யுண வெடினெஷுவாகாஸி
கம்! நாடி ழிஸிவ க்வாந்தோ மரெஷு ஸுநிதி கம்

என்னும் வாக்கியத்தால் பிரகிருதிதத்வம் முதல்
பிரதிவிதத்வ பர்யந்தம் வேதாந்தத்தால் வெளிப்படுமெனவும்—நா
தாதிசிவதத்வபர்யந்தம் ஆகமத்தால் வெளிப்படுமெனவும்—கூறியி
ருத்தலால் வேதாந்தத்தால் எட்டப்படாத தத்வங்களை சிவாகமம்

வெளிப்படுத்துவதால் வேதாந்தம் இவற்றை எட்டிப் பிடித்துக்கொட்ட
 வந்தமன்று—வேதத்திற்கு உதாத அனுதாதஸ்வரங்கள் அமைந்
 துள்ள துஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்பொருட்டேயன்றி உபாஸனா உ
 பான்யபேதம் நோக்கியன்று இந்தஸ்வரம் சிவாகமத்திற்கில்லாத
 தாலும் சுலோகரூபமாயிருத்தலாலும்—பரசுருதி ஆகாதென்பாரா
 யின்—வேதம்ஷட்ஜமமத்தியநிஷாதகார்தாரதிஸுஸ்வரமில்லா
 ததால் அபஸ்வரமாயிருக்கிறதென ஸங்கீதஞ்ஞர் குறைகூறுவரா
 யின் இவரென் செய்வார். வேதத்திற்கேற்பட்ட ஸ்வரம் இதுதான்
 என்பதைத்தவிர தோடி பைரவி கானடாகௌரீ மனோஹரீ முத
 லிய ராகங்களில் வேதத்தைப்பாட மாட்டாராதலின் அதனதற்
 குள்ள ஸ்வரத்தைத்தவிர நம்மால்கற்பித்தல்குமோ. வேதம் நா
 ன்காயிருத்தலால் யஜுர்வேதத்திற்கு ருக்குவேத ஸ்வரம் மாறு
 படும் ருக்வேதத்திற்கு ஸாமவேதஸ்வரம் மாறுபடும். ஸாமவேத
 த்திற்கு அதர்வணவேதஸ்வரம் மாறுபடும். இவற்றுள் எந்தவேத
 உதாத அனுதாதம் சரி எந்தவேத ஸ்வரம் பெசகு அதினதின்
 ஸ்வரம் அதனதற்குச்சரி என்பதுபோல் சிவாகமமும் சுலோகரூ
 பமாய் அமைந்துள்ளதும் சரி இவ்வுண்மை நீற்று ஸ்வரம் சுரு
 திலயம் அந்தபிராணம் பஹிப்பிராணம் முதலிய பந்தலக்ஷணங்
 கள் வேதாதீதமாகிய பரவித்தைக்கு வேண்டுமென்பது வேதமறி
 யாதோர் செயலேயாகும். வேதம்பதார்த்தலக்ஷணமின்றி ஸ்துதி
 பரமான தடஸ்தலக்ஷண முடையதாதலின். ஸ்தோத்திரத்திற்
 கு உதாத அனுதாத ஸ்வரங்கள் வேண்டப்படும் சிவாகமங்கள்
 கேவலம் ஸ்துதி பரமல்லாத பதார்த்த நிச்சயமும் ஹிருபஞ்ஞ
 முமாயிருத்தலின் ஸ்ராம்-இம்மெய்நூலிற்கு அவைசயக மாகும்
 ஸ்ராதீதவஸ்து பிரதி பாத்தியமுடைய சிவாகமங்கள். ஸ்ராம்
 ல்லாதிருக்கிறதென்னும் துர்வாதம் திரஸ்கரித்து இவ்வாதிகளை
 அவைதீகரென வேறுபிரித் தொதுக்கப்படும். சிவாகமங்களி
 லோ ஹிருஸ்வம் தீர்க்கம்-புலுதம்-ஸூக்ஷ்மம்-அதிஸூக்ஷ்மமெ
 ன உச்சாரண பேதம் கூறியிருத்தலின் இவ்வுச்சாரணபேதங்கள்
 குருமுகமாய் உணர்ந்துய்தல்பற்றி பரிபவமற்றோர்க்கு இவற்றை
 யுணர்த்தல் கூடாதென்னும் பரவித்தையின் நியாமகமுணர்ந்து
 இவற்றை விரித்துணர்த்தாது சுருக்கிக் கூறவிடம் பெற்றது.
 இவ்வாறுள்ள ஐவகைப்பட்ட உச்சாரணத்தின் முன் உதாத

அனுதாத ஸ்வரங்கள் தலைநீட்டி வாழுதலெங்ஙனம்-இவற்றால்
அபரவித்தை ஸ்வரமுடையதும் பரவித்தை ஸ்வராதீத உச்சார
ணபேதமுடையதுமாய்காணப்படுதலின் இவற்றில்ஸ்வரவியவஸ்
தை ஏற்படுத்தமுயன்றதும் விசாரணைக் குறைவாகும். இவ்வதி
மகிமைதங்கிய பரவித்தையாம், சிவாகமங்கள் பிராம்மண பரிக்கி
ரிஹீதமன் றெனவும் சூத்திரர்க் குறியுதெனவுங் கூறி சிர்ச்சிலர்
தம் அவைதிகத்தை நிலைநாட்ட வெளிவருகிறார்கள் அவை தப்
போ ஒப்போவென்பதை விசாரிக்கபுகுவோமாக-யாம் முன்னர்
வேதம் அபரவித்தை யெனவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும்
சுருதி யுத்தி அனுபவம் முதலிய நியாயவாயிலாய் நிரூபித்துள்
ளோ மாதலின் அபர சுருதி தமக்கெனவும் பர சுருதி சூத்தி
ரர்க்கெனவும் ஒதுக்கப்புகுவோர்-சூத்திரரினுங் கடையாவரே ய
ன்றி பிராம்மணராதல் யாங்ஙனம் வேதம் பிராம்மண க்ஷத்திரிய
வைசியபார்யந்தமே அத்யயநம் செய்யவிதித்திருக்க சூத்திரரும்
படிக்கவிதித்துள்ள சிவாகமம் பரசுருதியாதல் யாங்கனமெனின்
அபரசுருதி கேவலம் கர்மப்பிரதி பாத்யமுடையதும் பரசுருதி
ஞானப்பிருதி பாத்யமுடையதுமாய் யிருத்தலால் கர்மத்திற்கு
றியார்பிராம்மணதி வைசியபரியந்தமுள்ளவர்களுெனவும் ஞான
த்திற்குறியார் பிராம்மணதி பரிபவமுடைய ஸர்வான்மாக்களும்
யெனக்கூறியிருத்தலால் ஞானம் தமக்கங்கீகாரமன்றி அவற்றைசூ
த்திரர் பரத்தொதுக்கி கர்மபலதாதாவாய்நின்றனுக்கிரகிக்கும் சி
வபெருமானே இழந்த இவ்வாதம் நாஸ்திகத்வமெய்தப் பெறுத
லால் இவர்கள் ஆஸ்திகராதல் யாங்ஙனம் -சிவாகமாகிய பரவித்
தை -ஸாஸா நஸூவ -விஷா நா-என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்தால்
ஸர்வவித்தியாபிரதி பாத்யங்கேட்கப்படுதலால் இவைதீவிரதர ப
ரிபார்குகளாகிய ஸர்வான்மாக்களுக்கும் முத்தியின் பொருட்டுப்ப
யன்படத்தக்கவை. இவற்றால் முத்திதிசையில் பரிபாகமொன்று
மாத்திரமே விளங்கப்படுவதன்றி வருணதாரதம்ய மின்றாதலால்
பரிபாகமல்லாத உயர்ந்தவருணிகளுக்கும் சிவாகமங்களில் அதி
காரமல்லாது போய்விடும்-ஃக்ஷாவிஹீ நவிபூராஃ கிவண-
ஸூஉஃபூஜாதயஃ | வஃனிலிவஸாஸூஹுஃபூஜாரவம் நாகம் வு
ஜெக | என்னும் பரவித்தியா வாக்கியத்தால் சிவதீகை யஸ்
லாத பிராம்மணன் முதல்சூத்திரரிருதியாக சிவாகமபடணஞ்செ

ய்யக்கூடாதெனவும் மீறிச்செய்வாராயின் நரகத்தை அடைவ
 ரெனவும் கேட்கப்படுதலால் இப்பரவித்யாத்யயனத்திற்கு அப
 த் ஸம்ஸ்காரமாகிய உபனயனாதி கர்மஸம்ஸ்காரம் போதாதென்
 பது கருத்து. இப்பரசுருதி அத்யயனத்திற்கு அபரசுருதியால்
 ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட திவிஜத்வஸித்தி போதாது. ஜந்நாஜாய
 தெஸூஉடிஃ கரீ-கணாஜாயதெஅஜிஃ எனனும் அபரசுருதிவாக்கி
 யத்தால் ஜன்மாவால் சூத்திரத்வமும் கர்மாவால் த்விஜத்வமுங் கூ
 றுதல்பற்றி சூத்திரற்கு வேதாதிகாரமீவர் பரத்தேவந் துவிடுவதால்
 சூத்திரர் வேதாத்யயனஞ் செய்யக்கூடாதென்னும் வேதவாக்கை
 இவர்கள் உல்லங்கனஞ்செய்தவர்கள் ஆகின்றார். இவற்றாலிவ்வபர
 ஸம்ஸ்காரிகளே வேதாத்யயனத்திற்கு லாயக்கற்ற சூத்திரரெனவே
 திரஸ்கரிக்கப்படும். பிராம்மணருக்குத் த்விஜத்வஸித்தி வந்தவிட
 மென்பாராயின்-ஜந்நாஜாயதெஸூஉடிஃ என்பதிவர் பிறமாண
 மாதலால் ஜன்மாவிலுள்ள சூத்திரற்குத்தானே வேதாத்யயனங்
 கூடாதென சுருதிகள் புறக்கணித்தொதுக்கி இருக்கின்றது. ஜன்
 மாவால் சூத்திரத்வமுடைய இவர்கள் இவ்விதியை மீறி நடப்பு
 தெங்ஙனம். கர்மாவால் த்விஜத்வம்வந்துவிடுவதால் அவ்விதி எம
 க்குடன்பாடென்பாராயின் சூத்திரனுக்குத் த்விஜத்வம்வந்து வே
 தாதிகாரம்வந்துவிடும் என்னுமிவர்கள் ஸமாதானத்தையாவரொ
 ப்புவர்-சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பதையாவருமங்கீ
 கரித்துள்ள விஷயமாதலின் சூத்திரற்குக் கர்மாவால் த்விஜத்வ
 ம் வந்து வேதாத்தியனத்தில் அதிகாரம்வந்து விட்டதென்னும்
 இச்சூத்திரர் வார்த்தையை ஸத்பிராம்மணர் அங்கீகரிப்பரோ க
 ண்டோக்தியாய் சூத்திரரெனக்கூறிக்கொள்ளுமொருவர் வேதாத்
 ய்யனத்திற்கு பரிபவமுடையார் யாமேனமுந்தி நிற்பதுயாங்ஙன
 ம்-இவற்றால் சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பது பிரஸித்
 தவிதியாதலின்-சைவஞ்சூத்திரற்குறியதெனக்கூறிதாஞ்சூத்திரத்
 வம் பெற்று அத்யயனவிலக்காய் நிற்பது இவர்கள் பரத்தன்றி
 சைவஸமயிகள் பரத்தன்று. சிவபிராம்மணர்களுக்கு ஜன்மாவால்
 பிராம்மணத்துவமுங் கர்மாவால் சிவத்வமு முண்டாகின்றபடியா
 ல் வேதாகமாத்யயனதர்மம் அவர்பரத்து நிற்கின்றது இவற்றால்
 வேதாத்யயனத்திற்கு இவர்களே யுரியவரென்னும் வாதந்திரஸ்
 கரித் தொதுக்கப்படும். ஆதிசைவ பிராம்மணர் சிவபெருமான்

திருமுகத்தினின்று வெளிவந்தவரென பரவித்தை கூறுவதால்
சிவம் பிராம்மணராதல் பற்றி ஜன்மாவினாலேயே பிராம்மணத்
வலித்தி இவர்களுக்கேற்பட காரணமாயிற்று-ஸம்ஸ்காரத்தாலும்
சிவமாந்தன்மையுடைய சிவதீக்ஷா ஸத்பாவத் யோதகமாயிருத்த
லின்-இவ்விருதிந்தாலும் பிராம்மண ஸ்வரூபியாகிய சிவபெரு
மானுக்கு ஸஜாதியராகிறார்-இக்காரணம்பற்றி இவர்க்குற்ற பிரா
ம்மணத்வத்தை யாவராலும் அசைக்கமுடியாப் பொருளேயாகு
ம்-இவற்றைசிறிதுமுற்று நோக்காது சைவஞ்சூத்திரற்கேயுறிப
தெனக் கூறுவோர் தமக்குற்ற சூத்திரத்வத்தை வெளிப்படுத்தற்
பொருட்டேயன்றோ-ஃ-வாசுதேவாஹ ஸபைவஸ்ய ஹ்யாஹிஸெ
வாஸுதேவதா: | தஸ்யாஹிஸ்யாஹணாஃ வெயாஹாஹிஸெ நவ
ஃ ஹாயஸா: | தவனெ தஹ்யாஹிஸெ வாஸுதேவ-ஃ-ஹாஸிவஹி
யா: | வ்யாஸுதேவநி ததஸ்யேஷாஃ ஹிஜாஹிஸாயாஹிஸா: | என்
னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் பிராம்மணராகிய பரமேசுவரரது
முகத்தின்னின்று ஆதிசைவர்கள் வந்ததால் இவர்களுக்கு ஜன்மா
வினாலேயே பிராம்மணத்வஞ் சித்திக்கிறதெனவும் இவர்களுக்கு
கர்மத்தால் நாசநகிதமாகிய சிவத்வம்வந்து விடிவதால் அதிமஹி
மைதங்கியத்விஜர்களாகிறாரெனவும் த்விஜத்வலக்ஷணங் குறிக்கப்
பட்டிருத்தலின் இவர்களின் முன்ஜன்வால் சூத்திரத்வமெய்தப்
பெற்றுள்ளார் பிராம்மணராதல்யாங்னய் இவற்குற்றசூத்திரத்வ
த்தேனோக்காது வேதந்தமக்கேஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டது
அவற்றால்யாம் வைதிகரென தற்புகழ்ச்சிகூறுதல் குற்றமாம் வை
திகமென்பது ஜன்மாவா லுங்கர்மாவா லும் பிராம்மணத்வம் பெற்
றோர்களோ பொருந்தும் ஜன்சூத்திரத்வமுடைய இவர்பரத்து
வைதிகம் ஏராதுஏராது. இவற்றால் பரமபரமென்னும் உபயசுரு
திஅத்யயனம் சிவபிராம்மணர்களாகிய ஆதிசைவப்பிராம்மணர்க
ளுக்கும்-பரசுருதி அத்யயனம் ஜன்மசூத்திரர்கள் கர்மத்தால்
சிவமாய்த் விஜத்வவலித்தி பெற்ற ஸத்சூத்திரருக்கும் விதித்துள்
ளது தீக்ஷாவீஹீ நவிவ்யாஹிஸா: திவண-ஃ-ஹிஜாதய: |
வாஸிஸிவஸாஸ்யுஹிஸ்யுளாவ நரகம் வ்யுஜேஷ | என்னும்
பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவதீக்ஷையல்லாத பிராம்மணர்-கூத்த
ிரியர்-வைசியர்-சூத்திரர் முதலினோரும் சிவஞானமயமா பரவி
தையாகிய சிவாகமங்களை நோக்குவராயின் ரொரவாதி நரகத்

தையடைவரெனக் கூறுதல் பற்றி நம்பூர்வபக்தியார் ஜன்மாவால்
சூத்திரத்வமெய்தப் பெற்றிருத்தலின் வேதாதிகாரமுமற்று சிவ
தீக்ஷாதி ஸம்ஸ்காரமின்மையின் சிவாகமம் முதலிய சிவசாஸ்திர
படனத்திற்கும் அர்ஹரல்லா தொழிந்துவிடுவார் சிவாகமம் அப்
பிராமான்ய மெனக்கூற வெளிவந்ததாலிவற்கு வேத சிவாகம
பாஹ்யத்வம் உடன் பாடாயின ஜன்மசூத்திரத்வ முடைவ சை
வசமயத்துள்ள ஸத்சூத்திரி பரஸம்ஸ்கார விசேஷத்தால் பரசு
ருதி அத்யயனத்திற்கு அதிகாரியாய்நிற்கின்றார் பூர்வபக்தியாகிய
சூத்திரர்கள் பரசுருதிக்கும் விலக்காயிருத்தலின் அபரசுருதியா
கிய வேதந் தமக்குடன்பாடன் நென்பதை ஏனின்னமிவர்கள்ஊ
சித்தரிந்திலர் இக்காரணம் பற்றி, வேதமொன்றே பிறமானம்
சிவாகமம் அப்பிராமான்யமெனக் கூறுபவற்கு சூத்திரத் வலித்
தியுண்டாய் வேதாதிகார மிழந்து அவைதிகத்வம் வலித்திக்கப்
பெருதலால் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய உபநயனாதிஸம்ஸ்காரத்
தோடு பரஸம்ஸ்காரமாகிய சிவதீக்ஷை செய்யப் பெருவார்ராயின்
இவர்கள் மஹா சைவத்வவலித்தி.பெற்று ஆச்சார்ய முகமாய் ஸ
ம்ஸ்கார விசேஷத்தால் ஜன்மாவால் பிராம்மணத்வமும் கர்மாவா
ல் சிவத்வமும் பெற்று த்விஜத்வசித்தி பெருகின்றார் அங்ஙனமா
யின் இவர்களுக்கு வேதாகமாத்யயனத்தில் அதிகாரம் வந்து வி
டும் இவ்வாரன்றி கேவலம் கர்மபரமாயுள்ள ஸ்மிருதி-ஸம்ஸ்கார
மாகிய அபரஸம்ஸ்காரத்தால் வைதிகம் வந்துவிடுமென்னும் வா
தந்திரஸ்கரிக்கப்படும்-ஸ்ஸூரொராஜிவிபஃ வெபூராகூஃ வாஹூ
னாரிதிவெஃகஃ | ததுசுகு-உவெவெஹாநம் தியா கடிவிகபு
வெஃகுகு-ஸ்ஸூரொஹைத-வெவெ-வாஹூஸ்ஸூரொஹைத-
ஹாநஸ்ஸூரொஹைத-ஹி-கயானா ஸ்ஸூரதி:வ-நம் | ஸூர
கு-தூயெவ ஸ்ஸூராரா: தெவெகுகு-வஸூரந-மா: | ஸி
வாமடு-த-பெ வெபூராகூஹாநஸ்ஸூரார தாயய- | ஸூரதி
யொடி தஸ்ஸூராமஹம் ஸய-தெவெவஹி ! ஜாமொடி த
ஸ்ஸூராமஹம் ரோக்ஷஸ-நிஸித: | ஸ்ஸூரொரா வார-ண்ணம்
வெபூராகூஃ ஸூர-தூஹாம ரெரி-கஃ ! ஸஜெபையீஜை
ஸஜிஸ ஸ்யா-திகுகி-குவி 'ஸஜிபா-தகஹீ நஹைச ஜநஸ-
ஹதிஸூர-கஃ | என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் ஸம்ஸ்காரம்

பாஹ்யம் அந்தரம்யென இரண்டு பேதமுடையதெனவும்பாஹ்யம் கர்மஸம்ஸ்காரமும் அந்தர் நிஷ்டம் ஞான ஸம்ஸ்காரமுமாய்மெனவும் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங் கர்மஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமத்தால் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரம் ஞானஸம்ஸ்காரமுமாய் முடியுமெனவும் ஸ்மிருதி ஸம்ஸ்காரத்தால்ஸ்வர்க்காதி புவனபோகமே பல பிராப்தி யெனவும் சிவாகம ஸம்ஸ்காரத்தால் முக்தியே பல பிராப்தியாமெனவும் ஸ்மிருதி பிராம்மணாதி வரண ஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமம் பிராம்மணாதி உபாஸனா மார்க்க ஸமய ஸம்ஸ்காரமுமாய் முடிதலால் ஸமயஸம்ஸ்காரமில்லாதிருப்பரையின் ஜன்மத்தால் சூத்திரரெனக்குறிக்கப்படுமெனக்கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியும் பிராம்மணத்வவித்திக்கு சிவாகமஸம்ஸ்காரத்தையன்றோ அபேக்ஷித்து நிற்கின்றது சிவாகமஸம்ஸ்காரமல்லாவிடில் ஸ்மிருதியால் ஜன்ம சூத்திரத்வந்தானேசித்திக்கப்பெரும் இவற்றால் வரண ஸம்ஸ்காரமாகிய அபர ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பிராம்மணர்கள் ஸமய ஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ்செய்தப் பெராதிருப்பரையின் வரணத்தாலுயர்ந்த பிராம்மணராயிருப்பினும் ஸமயங்கைவரப் பெராததால் ஸமயத்தால் தாழ்ந்து சூத்திரரிலங்கடையாவார் அபரஸம்ஸ்காரம் கர்மஸம்ஸ்காரமேயாதலால் கர்மம் ஜடமாதலால் கர்மபலதாதாபரமேகவராதல் பற்றி இப்பர ஸம்ஸ்காரத்தை இழந்து நிற்கும் பிராம்மணர்கள் நாஸ்திக லோயாவார் இன்னாத்திகர்க்கு அத்யயனம் பயன்படாதொழிந்து விடும் பளத்தர் முதலிய பிராம்மணர்களும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகளும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் பளத்தர் கூறுந் தர்மம் வேத விஹித தர்மம் மல்லாதது போல் உபாஸனை யற்ற அபரஸம்ஸ்காரிகள் கூறுந் தர்மமும் வேதவிஹித தர்மங்களன் றென்பதாய் வேறு பிரித்தொதுக்கப்படும் இன்னாத்திகர்க்கு வேதத்தாலாய் பயனென்றோ வேதாத்யயனம் புனகிராப் முதலிய அசேதன பதார்த்தத்திலுமிருக்கின்றது வேதமென்னும் சப்தகிரஹணஜடவஸ்துக்கள் கர்த்திரு போக்திருத்வவிஷயபோதனுக்ரவில் அறிவின்மையாதலின் புனகிராப் வேதவாக்கியம் பயன்படாதது போல் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகள் அத்யயனமும் பயன்படா தொதிங்கி நிற்கும் இவற்றால் அத்யயனஞ் செய்த மாத்திரத்தாலே வைதி

கத்வ ஸித்தி வந்துவிடுமென்பது தப்போ ஒப்போவென்பதை
விவேகிகள் ஊகித்தரிவார்களாக வேதசிவாகமிரண்டி னுட்கருத்த
மிந்து அபரம்பரமென்னும் ஸம்ஸ்கார மிரண்டுடையார்க்கன்றோ
வைதிகத்வஞ்சொந்தப் பொருளாம் இவ்வாறுள்ள ஞாயம் பல
வுள்வற்றால் அபரசருதி அத்யயனத்திற்கு உபனயனாதி ஸம்ஸ
காரமும் பரசருதி அத்யயனத்திற்கு சிவதீக்ஷாதிஸத்பாவஸம்
ஸ்காரமும் பெருதல் வேண்டுமென விதிமுகத்தால் விளங்கலால்
இவ்வுபய சருதிபோதமுணர்ந்துபிரும்ம ஞானம்பெற்றோர் பிரா
ம்மணராதல்பற்றி பிருமம்மஞானவிஹீன ஸம்ஸ்கிருதர்கள் பிரா
ம்மணராதலெங்கனம் இக்கருத்தை யுட்கொண்டேயன்றோ ஸ்ரீ
நீலகண்ட. சிவாச்சாரிய சுவாமிகளும் அபரவித்யா பிரும்ம ஸத்
த்திர பரஷ்யத்திலும்-வயன-வெடி ஸிவாமஜெயாவெ-உ-நவ
ஸூரிகெவெடிவி ஸிவாமஜி ஹிவ்யவ ஹாரொய-தஃ கஸ்ய
த-த-த-புக்ஷபாக- சுதஸ்ரிவாமஜிவிவிய? த்யயிவணி-கவிஷ
ய:வவ-விஷயெஸி கிவெடித்யயிவணி-க விஷபஸ்ய-விஷப
ஸூரதஃ உவெயாரெக வனவஸிவ:கத-பா - ஸம்ஸாநஸ்ய-வி
விஷாநா-கஸ்யஜிஹெ காலகதஸ்ய, நிஸ்யவி கதி க்யாஜிஸ்ய-
க்யாசஷ்டரஜஸாநா-விஷாநா-கத-பா - ஸம்ஸாநஸ்ய-வி
சூழிகத-பாகவி:ஸாக்ஷாசு ஸத்வொணிரிதிஸ்ய-தி: ஹிஸ்ய
க்யாவெவெடிதஸ்ய கத-புக்ஷவிவமகதிநுத்யா வி கவெஸ்ய
வவா-ஸூரஸ்ய சுதஃ கத-புஸா ரிந்யா-உ-வய ஜெவெ கா
சு-பவா-ஸூரஜிணெவ - வனவதிநுத்யாவிவஹு வ்யவஹு
ணவவஹுக்ஷாந வ்யாஸா-காஜி ஜெந்யாணா-வகிவஸ-வாஸ
வஸ்ய-வ்யவஹாராணா-ஹெஸா-க-உ-ந கிப-ப-ணு யாரண
மி-மா-உ-ந நா-க்யா-க்யா-பாரணா-வி வாய-பா-ணா-க-உ-ந
ஷா-ஹிஸ-வெ-ஷா-ப-உ-ய்யா-வி ஸஜெ-வெ-ஷ-ப-நா-உ-ஹா-வ-வி
வ்யா-ஜிண-ஹ-தி-ள வெடிாமஜிளகத்யஸா-க-ந்யா-க-உ-கா-சு-ப-வா-
கெ-ந-வ-வி-நொ-யா-ஹா-வ-க- - என்னும் வாக்கிபத்தால் வேதசி
வாகமங்களுக்கு பேதங்காண்கிலோம் வேதமே சிவாகமமென வி
யவஹரிப்பது யுத்தமெனவும் இவ்விரண்டிற்கும் கர்த்தா ஒருவ
ரார்கிய சிவபெருமானே யெனவும் இவற்றால் வேதமும் சிவாகம
மெனப்பெயர் பெருமெனவும் இச்சிவாகமம் இரண்டு பிரிவுடை

த்தானதெனவும்ஒன்று திரியீவார்ணிகவிஷயமும்மற்றொன்று ஸர்
வவிஷயமுமாய் முடிபுருமெனவும்வேதந்திரயீவார்ணிகவிஷயமும்
சிவாகமம் ஸர்வவிஷயமுமாய் இவ்விரண்டிற்கும் சிவபெருமானு
கிய ஒருவரே கர்த்தாவெனவும் ஈசானஸர்வவித்யானும் என்பது
சிவாகமோத்பத்திக்கும் அஸ்யமஹதோபூதஸ்யநிசுவலிதமெதத்
ருக்வேதோளன்றதுவேதோத்பத்திக்கும் பிரமாணமாகக்கூறி அ
னேக மார்க்கங்களோடுகூடிய அஷ்டாதசவிததைகள் அதாவது
யஅ விததைகளுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாயுள்ளவர் சூலபாணிபாகிய
பரமேசுவரரேஎன்பது சுருதிரியாயமெனவும் இவற்றால் வேதத்
திற்கு சிவபெருமான் கர்த்தாவாகுரொரெனவும்சிவாகமங்களுக்கும்
பரமேசுவரரே கர்த்தாவாகிரொரெனவும்இவ்விரண்டிற்கும்கர்த்தா
ஒருவராயிருத்தலால் இவ்விரண்டினாலும் ஒரேஅர்த்தத்தை நிர்
ணயித்தறிதல்வேண்டுமெனவும் இவற்றால்இவ்விரண்டும்பிரமாண
பூதமாமெனவும் சிவாகமங்களில் பஞ்சபிரும்மபிரணவ பஞ்சாகூடா
பிராஸாதாதி மந்திரங்களுக்கும் பதி பசு பாசம் முதலிய வஸ்து
வியவஹாரங்களுக்கும்பஸ்மோத்தாளன திருபுண்டிரதாரணலிங்
கார்ச்சனம் உருத்திராக்கதாரணாதிபர தர்மங்களுக்கும் இதற்க
ன்யமானமற்ற எல்லா தர்மங்களுக்கும் இந்த வேதாகமமிரண்டும்
ஸமமாகவே காணப்படுவதால் அபரதர்மம் பரதர்மம் இரண்டி
ற்கும் பிரமாணபூதங்களாகிய வேதாகமங்கள் ஒரு கர்த்தாவாகிய
பரமேசுவரருக்கே பரத்வஞ்சாதித்தா சிவாகமத்திற்கே கார்த்தப்
ரமாய் நின்றலின் விரோதமாகாதெனவுங் கூறியிருத்தலால் சிவா
கமம் பரவித்தையென்பதிவற்றாலுஞ் சுட்டப்படும் ஆகமம் வந்த
தென பொருளாதல்பற்றி பசுபதிபரமேசுவரர் திருமுகமைந்தி
னாலும் வெளிவந்த வேதசிவாகமங்களை சிவாகமமெனவே ஒன்று
சேர்த்து கூறப்படும் ஆகமம் என்பது வேதத்திற்கே உறிய உயர்
ந்த நாமமாம் இவைஊருத்வாதோ முகங்களின் வழியாய் வெளி
வந்துள்ளவை ஊருத்வம் ஈசானமுகமாதலால் அதினின்று தோ
ற்றிப சிவாகமங்களாகிய பரசுருதிக்கு ஸர்வவித்யா பிரதிபாத்யம்
வேதத்தால் குறித்தோதப் பட்டிருக்கின்றது அதோமுகம் தத்பு
ருஷாதி நான்குமுகங்களே யாதலால் அதில் தோற்றிய அபரசுரு
திபாகியருக்காதி நான்கிற்கும் வேதத்வம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிரு
க்கின்றது இவற்றால் ஊருத்வமுகத்தால் வெளிவந்ததை பரமெ

னவும் அதோமுகத்தால் வெளிவந்ததை அபரமெனவுங் கொள்
னப்படும் வேதம் பிராமணக்ஷத்திரிய வைச்யபர்ந்தமே பயன்பட
த்தக்கவை சிவாகமம் பிராமணாதி சூத்திரபர்ந்தம் பக்குவான்
மாக்கள் யாவருக்கும் பயன்படத்தக்கவை வேதம் திரியீவரணப
ரமாய்கேவலங்கர்மபிரதி பாத்யமாயும் ஞானசாதகமாயும் இரு
த்தலின் பிராம்மணாதி வைசியபர்ந்தமே சொந்தம் பாராட்டத்
தக்கவர்கள் சிவாகமம் ஞானைகநிஷ்டசுத்தாத்வைத சிவஸாக்ஷாத்
காரம் பிபற்றிருத்தலின் பரிபாகமுடையார் யாவருஞ் சொந்தம்
பாராட்டத்தக்கவர்கள் திரியிவர்ணிகள் கர்மானுகுண்யமான உப
னயனாதி அபரஸம்ஸ்காரம் வேதாதிகளால் பெற்றிருப்பினும் ஞா
னைகநிஷ்டஸமயஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பெரா
திருப்பராயின் இவர்கள் பிராம்மணத்வம் வலித்திக்கப்பெற்றவர்க
ளாதார் பிராம்மணர்பரமேசுவரரும் விஷ்ணுக்ஷத்திரியரும் பிறும்
மாவைச்யரும் இந்திரன் சூத்திரனுமாய் வேதங்களிலுத கறிக்கப்
பட்டிருத்தலின் சிவத்வஞ்சித்திக்கப் பெராதோற்கு பிராம்மணத்
வ்வுலித்தியுண்டாதல் யாங்ஙனம் திரியீவர்ணிகபரத்தில் அபரகாயி
த்திரி யொன்று மாத்திரமே உபதேசிக்கப்படும். ஸர்வவிஷயபரஸ
ம்ஸ்காரத்தில் பரகாயித்திரி உபதேசிக்கப்படும். அபரகாயித்திரி
சக்தியும் பரகாயித்திரி சிவமுமாய் முடிதலால் சிவம்மங்களாதல்
பற்றி சிவகாயித்திரியையெழுந்த சக்திகாயித்திரி அமங்களத்வமெ
ய்தப்பெரும் இவற்றால் சிவகாயித்திரி இழுந்து சக்தி காயித்திரி
யைமாத்நிரிமே ஐயிக்கும் பிராமணர்களும் அமங்கள் பிராம்மண
ராவார்.

யயாஜுமவகிஷ்டஹாவநெநவீதளமஜஸூடா | சுதீக்ஷிதாமி-
கௌமௌஸூடா லீதளஹஸூடா : ।

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் வனத்திலுள்ள யானை
விம்மத்தைக் கண்டு அஞ்சுவதுபோல் அதீக்ஷதரால் பூஜிக்கும்
சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமான் ஆவிர்ப்பவிக்க அஞ்சவரெனக் கா
ணப்படுவதால் பரஸம்ஸ்காரசிவதீக்ஷையல்லாதோர்சிவபூஜையும்
அஸத்பாவமுடைய தென்பதிதன்கருத்து சிவபெருமான்ஸத்தா
யினுத்தலால் ஸத்தை பூஜிப்பதில் அஸத்பாவம் வருதற்குக் கார
ணம் யாதெனில் சிவபெருமான் பதியும் ஆன்மாக்கள் வசவுமாயி
ருத்தலால் இப்பசு சிவகைங்கர்யமாகிய ஸத்கார்யத்தைச் செய்ய

த்தனிக்கின்றது. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நிமித்தோபாதான்ஸ
மவாயம் முதலிய மூன்று காரணம் வேண்டப்படுவதால் இச்சிவ
கைங்கர்யமாகிய காரியத்திற்கு ஆத்மா நிமித்தனும் உபாதானஞ்
சரீரமும் ஸஹகாரீகாரணங் கைகளுமாய்க் கொள்ளப்படும். இம்
மூன்றுஞ்சிவாகாரமான பாவம் வருதல்வேண்டும். சிவாகாரபாவ
மல்லாவிடில் சிவஸஜாதீய பாவன்னீங்கி பசுகரணமாய் நின்றலின்
பதிபாவத்திற்கு விஜாதீயமாய் நின்றுவிடும். விஜாதீயத்வம் பதி
ஸ்வரூப பரசிவத்தையும் பசுரூபமாக்க முயற்சித்து நிற்கும் இத்
யாதி காரணத்தால் ஸத்பாவமுடைய சிவபூஜை அஸத்பாவப்ப
ட்டு நின்றலின் சிவதீக்ஷையல்லாதோர் சிவபூஜை குற்றமேயாம்.

வேதாதிமந்திரங்களால் ஸத்பாவம்வருமெனின் வேதாதிமந்திரங்
கள் சிவபூஜையை விதிமுகத்தால் விளக்க வெளிவந்ததின்று. இவ
ற்றால் அந்தர் நிஷ்டதர்மபரஸம்ஸ்காரம் விளங்குதபெற்று இவை
விதித்துள்ள சிவாகமத்தாலன்றி ஸத்பாவம்வருதல் கூடுமோசீவா
கமத்தால் ஸத்பாவம் விளங்கப்பெறுத லெங்கன்மெனின் முத
லில் சிவகைங்கரியமாகிய காரியத்திற்கு நிமித்தபூதமான ஆன்மா
பசுவாயிருத்தலால் இப்பசுவை அந்தர் நிஷ்டாக்னிபால் தகித்து
திரும்ப மிருதமான ஆத்மாவை அமர்த்தத்தால் உண்டாக்கி பஞ்ச
ப்ரம்ம மயமாய் தியானித்து ஞானமயமான சரீரங்கர்ப்பித்து ஹி
ருதயாதி ஷ்டங்கம் பாவிக்க சிவாகாரமாம். இவ்வாறே உபாதா
னகாரணமாகிய சரீரத்தையும் அங்கன்யாசத்தால் சிவாகாரமாக்கி
ஸஹகாரிகாரணமாகிய கைகளையும் சிவாகாரமாக்குவது கரந்நியா
ஸாங்கன் யாசமாகும். இவ்வாறுள்ளஸம்ஸ்காரத்ரயங்களும் பர
தர்மத்தால் விளங்கப்படுவதன்றி அபர தர்மத்தால் இவை மருந்
திற்குங்கிட்டுவதரிதாய் முடியும். அபர தர்மத்திலோ அஸத்பா
வமே வெளிவந்திருக்கும் அஃதெங்கன மெனின் பரதர்மத்தில் சி
வாஸ்தராயஹும்படுயெனகையைமுதலில்மார்ஜனம்செய்துஇது
பசுகரணமாகிய கரங்கள் சிவாஸ்தரத்திலுண்டான சிவாக்னியால்
தெகிக்கப்பட்டதாகும். பின் சக்தியை வெளஷ்ட்என புருமத்ய
த்தில் அஞ்சலிசெய்வது இது மிருதமான கை அமர்த்தத்தால்திரு
ம்ப உண்டான பாவமர்கும். அதன் பின் சிவாஸனம் சிவமூர்
த்தி சிவமூலத்தால் உள்ளங்கையில் சிவனை ஆவாகித்து ஐந்து வி
ரல்களையும் யீசானாதி பிர்ம்மபஞ்சகமாய்பாவித்துவித்யாதேகஸ்வ

நூபமான ஞான சரீரம் கற்பித்து திருணேத்ரமுண்டானதாய் பா
 வித்து ஹிருதயாதிஷ்டங்கங்கற்பித்து சிவாகாரமாக்குவது பரஸ
 ம்ஸ்காரக ரன்னியாசமாகும். அபரசம்ஸ்காரத்திலோ இச்சத்
 பாவம் விளங்கப்பெறா. அங்குஷ்டாப்யாநம்: தற்ஜனி ப்யாநம்:
 மத்யமாப்யாநம்: அநாமிகாப்யாநம்: கனிஷ்டி-காப்யாநம்: கறதலக
 கறப்ருஷ்டாப்யாநம்: யென கையாகவே அஸத்துருபமான அப
 ரஸம்ஸ்காரத்தின் கரன்யாசமாதலின் கட்ட விரலாயனம்: ஆள்
 கர்ட்டி-வெரலாயனம்: நடுவிரலாயனம்: அணிவிரலாயனம்: கடை
 விரலாயனம்: கை பின்புறம் முன்புறமாயனம்: யென்னும் அஸத்
 பாவமாம் கருங்கன்யாஸ அபரஸம்ஸ்காரிகள் சிவசாக்ஷாத்காரப
 ரஸம்ஸ்காரஸதாசாரமுடையோர்களை அவைதிகரென தூஷிப்பது
 சிறிஸ்துவர் தங்களை ஞானியென தற்புகழ்ச்சிகூறுதலை யொத்தி
 ருக்கும் இஃதன்றி பஸ-ஹோ-ஹெடி பஸ-ஹொ-என்னும் அபர
 சருதி வாக்கியத்திற்கு பசுவென்பதை பிராணி ஸாமான்யமாய்
 பொருள் செய்து பறக்கிற பிராணியில் பட்டம் நீக்கியும் ஊருகிற
 பிராணியில் படுக்கும் கட்டில் நீக்கியும் மற்ற பிராணி யாவற்றை
 யும் கொன்றுதினன மனுஸ்மிருதி விதித்திருக்கின்றது. இஃது
 அபரசருதியின் அந்தர்கதமென்பது பூர்வபக்ஷிகளது அபிப்பி
 ராயமாகும். பரசருதியிலோ பசுவென்பது ஆத்மாவாகக் கொ
 ண்டி ஆத்மா ஆணவம் மாயை கர்மமென்னும் மூன்று பாசத்தால்
 பந்திக்கப்பட்ட பசுவேயாதலால் இப்பசுவை பந்தித்திருக்கும்பா
 சத்தை ஆசாரியன் ஞானாகனியாகிய சிவாக்கினியால் தகித்து பசு
 த்வத்தை நிராகரித்து சிவத்வத்யோதகம் செய்வது பசும்வதாவெ
 ன்னும் அபரசருதிக்கி சிவாகமம் பொருள் படுத்தி யிருத்தலின்
 வேதம் ஜீவஹிம்ஸை செய்ய துணிந்திலதென்பது தெற்றெனவி
 ளங்கும் இஃதன்றியும் சுஹிம்ஸாவ்யூஹோயஜி-ஃ என்னும்சருதி
 வாக்யத்தால் ஹிம்ஸையல்லாதிருப்பதே முதன்மையான தர்மமெ
 னவேதம் விதித்திருக்க இத்திருவாக்கை மீறி சகல பிராணிகளை
 யும் உயிர் செகித்துண்ண வேதம் விதித்துளதாய் மயங்கி அபரா
 ர்த்தம் கொண்டு சுருமாம்ஸம் புசிக்க நியமவிர்தம் கைக்கொண்ட
 இத்துருசாரமுடையார் ஹிம்ஸையற்ற சிவஸாக்ஷாத்கார நிஷ்டா
 னுபூதிபெருஞ் செல்வபரம வைதீகசிகாமணிகளாகிய பரஸம்ஸ்கா
 ரம் பெற்றோரை அவைதிகரெனக் குறை கூற வெழுந்தது தம்

க்குற்ற அவைதிகத்தை பிறர் மேலேற்றி தூஷிக்கமுயன்றவவஸர
 மேயாகும். ஹிம்ஸையற்றிருக்குங்கொன்றுதிண்ணைத் தூய்மையும்
 பசுத்வநிராகரணமுஞ் சிவத்வத்யோகமும் பிராமணத்வ வித்தித்
 விஜத்வமும் வேதாகம பிராமாண்யமுமுடைய பரமவைதிக சிகா
 மணிகளை பிராம்மணபிரஷ்டரெனவுஞ் சூத்திரற்குச்சமானமென
 தூஷிக்கமுயன்றது. புலைத்தனமுற்றோர் செயலாய் ஒதுக்கப்ப
 டும். நம் வேதாகமாதி சற்ச்சாத்திரவாயிலாய் சுருமாம்ஸம் புசி
 ப்போர் இழிந்தோர் என்பதும் கோ மாம்ஸம் புசிப்போர் புலைய
 ரென்பது வெளிப்படுதலால் இவ்விருதிரத்தாரும் ஸத்சூத்திரியில்
 மிகவுந் தாழ்வுற்று அஸத்சூத்திரியெனவும் புலையரெனவும் பேத
 ப்பட்டு நிற்பர். இஃதிங்ஙனமாயின் மனுஸ்மிருதியில் நண்டு நத்
 தைகளுடைய மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் ஒரு மாஸந்திருப்தி அ
 டைகிரார்களுெனவும். பன்றி எருமை செம்மநிஜூடி மணிப்புற
 இவைகளின் மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் மூன்றுமாஸம் திருப்தி
 அடைகிரார்களுென்றும் வெள்ளாடு முசல் ஆமை முதலிய மாம்ச
 த்தால் ஆருமாஸந் திருப்தி அடைகிராரெனவும். மான் முதலிய
 மாம்ஸத்தால் மூன்று வருஷம் பிதிருக்கள் திருப்தி அடைகிரா
 ரெனவுங் கோமாம்ஸத்தால் பன்னிரெண்டு வருஷம் பிதிருக்கள்
 திருப்தி அடைகிரார்களுென்றுங் கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியின
 ந்தர்கதம் புலயற்கனுக்லமாயிருத்தலின் இவற்றை பிரமாணமாக
 அங்கீகரித்தொழுகுவோற்கும் ஏன் புலைத்தனம் வருதல் கூடாது
 பராசரஸ்மிருதியில் கலியுகத்தில் மாம்ஸம் புசித்தல் கூடாதென
 கண்டித்திருத்தலால் மனுஸ்மிருதி இந்த யுகத்திற்குப் பிரமாணம
 ன்றெனின் எந்தயுகத்திலும் மாம்ஸங்கூடரததாயிருக்க கலியுகத்
 திற்கு மாத்திரம் விலக்கெனக்கூறிய பராசரர் வாக்குபிரபல பிர
 மாணமாவதெப்படி கலியுகந்தவிர மற்றயெந்த யுகங்களிலும் மாம்
 சம் புசிக்கலாமென்றன்றோ பராசரர் வாக்கைக்கொள்ளத்தக்கதா
 யிருக்கின்றது. பராசரர் வாக்குமாம்ச பக்ஷணத்தை நிஷேதிக்
 காதிருந்தமையின் எந்த யுகங்களிலுஞ் சுராமாம்ஸம் புசித்தல் கூ
 டாதெனக் கண்டித்தொதுக்கும் பரசுருதியனுஷ்டேய வைதிகசி
 காமணிகளின் முன் சுராமாம்ஸம் புசிக்க விதித்துள்ள விதியை
 கையாண்டுவரும் அவைதிகர்வைதிகரென வெளிவருதலெங்கனம்
 வைதிகமென்னுஞ் சொல்லிற்கே அனாகராயிருக்க யாம் வைதிக

மெனதலை மயக்கெய்தித்திரிவார்வாதம் அவைதிகமென்பதாய் தீர்-
மானித்தொதுக்கப்படும். இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றை
யும் விறிவஞ்சிவிடுத்தோம். மற்றுள்ளவை னோக்க விரும்புவரா
யின் பிறும்மபூ நடுக்காவேரி பூனிவாஸ தீக்ஷதருக்கும் எமக்கு
ன்னேர்ந்த விவாதத்தில் வேதாகமதாரதம்யம் வைதிகதாரதம்யம்
முதலிய அனேக சந்தேகங்களை விவேகதிவாகரன் பத்திரிகை வா
யிலாய்விடையளித்துநிவர்த்தித்துள்ளோமாதலால் ஆங்குற்றுநோ
க்கி சந்தேகநிவர்த்தி செய்து கொள்வார்களாக.

இவற்றால் வைதிகராவார் யாவருக்கும் வேதம் அபரமென
வும் சிவாகமம்பர மென்பதோடும் அபரம் பரத்தின்னாக்கிய பத்ய
த்தாலன்றி உண்மை பொருள் விளக்காதென்பது தீர்மான மாயி
ற்று. சிவாகமம் பரசுருதியாயிருப்பின் வாயுசம்ஹிதையில்

ஸௌவாமரோவீதி வியஸ்யௌதொஸ்யௌதபூ ஸம்
ஷுதஃ । ஸ்யுதிஸார உயஸ்யௌதஸ்து கந்து ஐதரொபிதஃ ।
ஸகஞ்ஜாடிஸயாவஹம் தயாஷா டிஸயாவஹம் ! காலிகா
டிஸராவாஸி ஸிபஸிபாஹஸம்ஃ

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவாகமம் இரண்டுபேதமுடைய தென
வும் அவைசிரௌதம்அசிரௌதமென பெயர்பெருமெனவும்கரு
திஸாரமயமாயுள்ளது சிரௌதமும் ஸ்வதந்திரமாயும்வேத இதர
அபிமதமுடையது அசிரௌதமெனவுங் கூறி இந்த ஸ்வதந்திரம்
முதலில் பத்தாகவும் பின் பதினெட்டாகவும் பேதப்பட்டு காமி
காதிகளான பேர்களினாலே வரித்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவும்
ஸம்னாகுறிக்கப்பட்டிருத்தலினால் அசிரௌத மென்றதால் வே
தபாஹ்யத்வ முண்டாகாதோவெனில் இவற்றுள் சைவாகம மிர
ண்டுபேதமெனக் கூறியிருத்தலால்- இவ்விரண்டும் கருதினவே
பொதுவில் மயப்பெரும் இவ்விரண்டு கருதிகளும் சிரௌதம் அ
சிரௌதமென பேதப்பட்டிருக்குமென கூறியதால் சிரௌதம்
அக்ஷராத் மகமும் அசிரௌதம் அக்ஷராதிகம்யமுமா யிருத்த
லின் சிரௌதசப்தம் அபரசுருதிக்கேற்றுவது தகுதியேயொழிய
பரசுருதிக்கு சிரௌதசப்தம் பிரதிபாதித்தல் குற்றமாம். இக்க
ருத்தை நோக்கியே யன்றோ சிரௌதாசிரௌத வியவஹாரத்
தை வாயுஸம்ஹிதை ஸண்டெடுத்து விளக்கியது. சிவாகமங்கள்

சுருத்யதீதமான வித்யாபிரதி பாத்யமுடைய பரவித்தையே யாத்
 லால் இவை சுருதி சம்மந்தப்பட்ட சிரௌதமாயிருப்பின் அஸ்
 வதந்திரப்பட்டு—ஸ்வதந்திரமல்லாதொழிந்துவிடும். இக்காரணத்
 தை நோக்கியே யன்றோ ஸ்வதந்திர இதரோமத: என சிரௌ
 தத்தை நோக்க விசேஷத்வ முடையதென்பதை விளக்கிக்காட்
 டியுள்ளது. சிவாகமங்களை ஸ்வதந்திர மென்றதினால் சிரௌத
 ம்-பரதந்திரமுடையதென்பது சுருதது. இதரோமதக என்ற
 தினால் வேதத்தில் கூறுததும் வேதாதீத அரும்பொருள் விளக்
 கமுடைய பரதர்மமாய் சிவாகமங்கள் நின்றலின் இவற்றை இத
 ரமதமென நீக்கிக்கூறவிடம்பெற்றது. மேலும்காமிகாதிகளானபெ
 யரினல் சித்தம் சித்தாந்த மென்னும் ஸம்ஞையோடு கூடியதென
 முடிபொருளாக்கி யிருத்தலால் பூர்பக்ஷ வலித்தாந்த ரூபமாய்
 வேத சிவாகமங்களை சிவ பெருமான் கூறியிருத்தலால் வாயுஸம்
 ஹிதையும் சிவாகமம் வலித்தாந்தமென குறித்துணர்த்தியது-இவ
 ற்றால் சிவாகமம் அக்ஷராதிகம்யமும் ஸ்வதந்தரமும் வேதாதீ
 தாபிமதமுடையதும் முடிபொருளான வலித்தாந்த ரூபமாயுள்
 ளதென வெளியாயினமையால் வேதத்தை னோக்க சிவாகமம்
 கோடி மடங்குயர்ந்ததென்பதிற் றடையிலலை. வேதத்தை னோக்க
 வேறொன்றுளதேன கூறுவது வைதிமாமோவெனின் வேதமே
 தனக்கன்யமாய் பரவித்தையொன்றுளதெனக் கூறியிருக்க இ
 வற்றை மறுப்பவற்கு வைதீக சித்தி யுண்டாகாதே யொழிய
 அவற்றை யொப்பி பிரமாண பிறலித்தமாய் வியவகரிக்கும்
 சைவாகம நிஷ்டசிவஞானிகளுக்கு வைதிகத்வஹானி வருதல்
 யாங்கனம் சைவாகமம் இரண்டு பிரகாரம் என்பது வேதமெரண்
 டு பிரிவென்பதி தன் பொருள் சிரௌதாகமமென்பது ருக்கா
 தி வேதத்திற்கு வேறாய் ஒன்றிருப்பதென்பது பொருளன்று
 ருக்காதி நான்கு வேதங்களுமே சிரௌதாகமம் சுருதியில் எ
 ட்டப்படாததாய் பிரிந்துள்ளது சிவாகமங்கள் யிதிலொன்று
 திரியிவர்ணிபரம் மற்றொன்று ஸர்வவிஷயபரமென ஸ்ரீ நீலகண்
 ட சிவாச்சாரியார் வியவகரித்திருக்கும் வியவகாரத்தை வாயுஸ
 ம்ஹிதை சிவாகமநிஷ்டதர்மம் வலித்தாந்தமென குறித்துக் காட்
 டியது ஐயக்க பத்யமான பிறமாணமாயிற்று இவற்றை னோக்கி
 யேயன்றோ சிவஞான சித்தியார் எட்டாங்குத்திரம் யுடும் பாட

லில் வேதனால் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள் என வறையநு
 த்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது இவ்வாறுள்ள உண்மை பல்வற்
 றையும் ஊகியான சிவஞான முனிவர் வேதாந்தத்தை விட்டு
 முற்றும் விலக்கி சைவமதம் புதுப்பித்தாரென வியஸனிப்பது
 வேதத்துட்கருத்துணராததாலன்றோ- வேதாந்தம் வேதமுடிபே
 யாதலால் அவை வலித்தாந்தத்திற்கு மேம்பாடாதல் யாங்கன
 ம் சித்தாந்தமென்னுஞ் சொல் சிவஞான முனிவராய் சிவாகம
 ங்களுக்கு புதுப்பித்ததோ அங்கனமாயின் வேதாந்தமென்னுஞ்
 சொல் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்ததாய் யாம் கூறுகின்றோம்.
 இவ்விருவர்களால் புதுப்பிக்க வல்லமை யுளதேல் வேதாகமங்
 களெற்றுக்கு இவற்றால் சிவஞான முனிவர் புதுப்பித்தாரென்
 பதும் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்தாரென்பதும் ஞாயமுகத்தில்
 நில்லாதனவாம் ஸ்ரீகண்டர், சங்கரர், ராமானுஜர், மத்துவர்,
 முதலிய நால்வர்களும் வியாஸ ஸுத்திரமாகிய அபரவித்தை
 க்கு பாஷ்யஞ் செய்ததேயன்றி அவை பரவித்யா ரூபபாஷ்யமு
 டையதன்று இவற்றுள் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அபாவித்தைக்குச்
 செய்யப்பட்டதா யிருப்பினும் பரவித்யாத்யோதக தர்மங்கள்
 இடையிடையே விளங்கா நிற்கின்றது-சங்கரபாஷ்யமோ எல்லா
 ம் பொய் நான் மாத்திரஞ் சத்தியமெனக்கூறி கடைசியில் அ
 துவும் பொய்யாய் முடிந்து கிடக்கின்றது இராமானுஜ மதமோ
 ஜீவொத்பத்தியிலும் பரத்வனி ரூபணத்திலும் முத்தியிலும் பர
 வித்தைக்கு விருத்தமாயிருப்பினும் தைவமொன்றுளதென்னும்
 அபிப்பிராயத்தால் சங்கரமதம்போல் நாஸ்திகதை ஏற்படாது
 ஆஸ்திகத்வம் மெய்தபெரும் மத்வமதமும் ஆஸ்திகமதத்திலொ
 ன்றும் இன்னாலு பாஷ்யத்திற்கும் அன்யமாய் ஸோமனாத
 ஆராத்யபாஷ்யம் என ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் கூறியதாவது
 வியாஸர் பிறும்ம நிச்சயத்திற்கு ஸுத்திரமெடுக்கும் பரிபாகி
 யல்லவெனவும் வியாஸ ஸுத்திரத்தால் பிறும்ம நிச்சயம் ஏற்ப
 ட காரணமில்லை எனவும் ஏற்படுமாயின் நால்வர்களும் ஒன்றி
 லொன்று முற்றியவேறுவேறு சித்தாந்தங்களை நாட்ட முயன்ற
 தற்கு பிறும்ம நிச்சயக சூத்திரம் இடந்தராதெனவும் வியா
 ஸர் கங்கை கரையில் நாராயணனுக்கு மேல் தைவமில்லை என
 மயங்கி கூறிய சந்தர்பத்தில் நந்திகேசருங்காரத்தால் கைஸ்த
 ம்பிக்க நாராயணர் பிறத்யக்ஷமாய் வந்து,

தகவாஜெவவஸாவ்யாஸஃ ஸ்யு-ண-ஜி-மய-யாத-வக-சு-ஹ-
ஜெவஜம தத-பாஜிக த-பாஜிஹஸு ரஃ । தஸ்யாஜெவாஜி ஜெவஸ்ய
கத-பாகொவி நவஜிதெ ।

என்னும் வாக்கியத்தால் ஹேமூடனாகிய வியாஸாகேள் நான் உலகத்திற்கெல்லாங் கர்த்தா எனக்குக் கர்த்தா மஹேசுவரன் அவருக்கு மேல் கர்த்தா ஒருவருமில்லை எனக் கூறி வியாஸர் மயக்க மகற்றி சிவஸ்துதி செய்து கிருதார்த்தரானோரென கேழ்க் கூப்படுதலால் பிரும்ம ஸுத்திரத்தில் மாத்திரம் அவற்கு தெளிவு வந்துவிட்டதென்பதை ஒருவரும் ஒப்பார் தெளிவுளரூயின் வியாஸரெடுத்து கூறிய ஸுத்திரம்- நொய- திற்குள் பிரும்ம நிச்சயங்கூறிய ஸுத்திரமெவை எனவும் பிரும்ம நிச்சயத்திற்கேற்ப ஈண்டெடுத்துக் கூறிய சுருதிகள் லனேகங் கூறியிருக்க இதுவா பிரும்மம் அதுவா பிரும்மமென்னும் மயக்கந் தலைமேற் கொண்டுமூலும் விவாஸ ஸுத்திரம் பிரும்மஞானத்தை நிச்சயித் துணர்த்தும் மெய்நூலல்ல வெனவும் இச்சூத்திரத்திலில்லாப்பொருள்களை வருவித்து ஸ்ரீகண்டமுதலினோர் பாஷ்யஞ் செய்துள்ளா ரெனவும் சங்கரபாஷ்யத்தால் இச்சூத்திரத்தை நோக்கப்புகுவோமாயின் இவை பிரச்சன்ன பளத்தமாகிய நாஸ்திகத்தை உண்டாக்கிற தெனவும் ராமானுஜ பாஷ்யத்தால் லோகோத்பத்தி பரத்வநிர்ணயம் முக்தி முதலியவற்றில் முறண்படுமெனவும் ஸ்ரீகண்டர் சுத்தாத்வைத சிவஸாக்ஷரத் காரபிரும்மஞானியாதலால் நாஸ்திகதையாய் பிரவர்த்தித்துள்ள வியாஸ ஸுத்திரத்தைதடுத்து ஆஸ்திகத்வமுபகரித் தனுக்கிறகித்தாரெனவும் இச்சரீகண்ட சிவாச்சார்ய சுவாமிகள் பிரும்ம ஸுத்திரத்தில் வர்ஷித்துள்ள வித்தாரந்த சுருதிகள் வியாஸ ஸுத்திரத்தை விட்டுத் தனிதொரு மெய் நூலாய் விரியுமாயின் வியாஸ ஸுத்திரத்தின் கதி அதோகதியா மெனவும் பிரும்மஸ்வரூபி பரமேசுவரரென வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கின்றமையின் பிரும்மமென்னுஞ் சொல் ஸ்வரூபலக்ஷண மிழந்த தடஸ்த லக்ஷணமாய் விளங்குமெனவும் ஸ்வரூபலக்ஷணம் நித்யமங்கள மூர்த்தியாகிய பரமேசுவர பிரதிபாத்யமாய் யிருத்தலால் ஆதிதொடுத்தந்திய மிருதியாய் சிவமென்னும் மங்களச் சொல்லில்லாததால் இச்சூத்திரம் அமங்களமுடையதா மெனவும் இவற்றால்

விபாசரும் பிறும்ம ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென ஆரம்பஞ்
 ரத்தனமாய், சுயாகொஷு ஹஜீஜாஸா । என்னுஞ் சூத்திரத்
 தை மாத்திரம் முதலிலெடுத்துக் காட்டி பிறும்மம் இன்னதென
 கூராது விடுத்திருப்பதாலும் அபர சூத்திரபாகிய ரிகாதிவேத வே
 தாந்தங்களிலும் பிறும்ம ஸ்வரூபம் வெளிப்படாததுபற்றி சூத்
 திரஞ்செய்த விபாசரும் இங்கனம் மயக்குற்றார். பிறும்மஸ்வரூபம்
 பரவித்தையாகிய சிவாகமத்தால் வெளிப்பட்டுநிற்க அபரவித்தை
 யால் ஆராய்ந்து அறியவிரும்பியது நரிவாலேக்கொண்டு கடலை ஆ
 ழும் பார்க்க விரும்பியவரை யொத்திருக்கின்றதெனவும் கூறியிரு
 த்தலால் அபரவித்யா சூத்திரபாஷ்யமாகியவேதாந்திகளின் அபி
 மதம் சித்தாந்தரூபமான பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களின்முன்
 தலைநீட்டி வாழ்வதெங்கனம் இவற்றால் வேதம் அபரவித்தையெ
 னவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும் ஞாயமுகத்தால் காட்டித்
 தீர்மானித்தோமாதலால் வேதத்தின்கருத்து யாவற்றையும் பரவி
 த்தையாகிய சிவாகமம் பூர்வபக்ஷஞ்செய்து சித்தாந்திக்கு மாற்ற
 லுடைமையாதல்பற்றி சிவக்ஞானமுனிவர் முதலிய உண்மை சிவ
 பக்தசிகாமணிகள் வேதம்வேறும் சிவாகமம் வேறுமாய்ப் பிரித்து
 சிவாகமத்தை சித்தாந்தமெனவும் நிலைநாட்டுதற் கேதுவாயிற்று
 இச்சித்தாந்தம் வேதாந்தக்கருத்தை பூர்வபக்ஷமாக்குவதால் வே
 தாந்தத்திற்கு வேறு பட்ட கருத்தா யிருந்தன்றோ, பூர்வபக்ஷ
 மாக்குதல் வேண்டும், சித்தாந்தம் பூர்வபக்ஷத்திற்கு முற்றும்
 வித்தியாசப்பட்டிருக்குமென்பதிலென்ன தடை வேதாந்தத்தில்
 பரிணாமவாதம், பிரதி பிம்பவாதம், சத்திரஜிதபிஜுந்திவாதம்,
 விபாவஹாரிகபாரமார்த்திகவாதம், அக்ஞானகலுஷிதவாதம், க
 டாகாசபடாகாசவாதம் முதலிய அஸத்வாதமே மேனோக்கி நிற்
 றலின் இவ்வாதத்தை நிராகரித்து உண்மை உபகறிப்பது பர
 வித்தையாகிய சிவாகமேயன்றோ பிறும்ம பரிணாமவாதத்தை
 யாமுன்னரெடுத்துக் கண்டித்துள்ளோ மாதலால் ஈண்டெடுத்து
 கண்டித்தல் அனாவசியமாகும். ஆதமா பிறும்மத்தின் பிரிதிபிம்
 பமென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதமாதலின், பிம்பம் சத்தும்
 பிரதிபிம்பம் அசத்துமாய் முடியப்பெறும் பிம்பம் பிறும்மமும்
 பிரதிபிம்பம் ஆதமாவுமாய்க் கூறுதல் பற்றி ஆதமா அசத்தா
 யிருப்பதால் அசத்துக்கு சத்விசாரம் விலக்காதலின் அசத்து

பிரும்ம நிச்சயம் கூறித்தென்பதும் விசார சூன்யமேயாகும் இவற்றால் ஆத்மாவை பிரதிபிம்பமான அசத்தென்னும் வேதாந்தச்சொல்லை பரவித்தையாகிய சிவாகமங்கள் கண்டித்து அசத்து அறிவற்றதாதலின் பிரும்மத்தை அறியமென்பது கூடாதென்பதாய் ஆத்மாசத்தென அபரவித்தைக்கி உண்மை உபகரித்து சித்தாந்தித்துநிற்கும் சக்திரஜித பிராந்திவாதம்போல் பொய்யாயுள்ள ஜகத்தென்பது வேதாந்தவாதம் சத்தியும் இன்மைப் பொருளன்று ரஜதமும் இன்மை பொருளன்று ஒன்றிலொன்றை ஆரோபித்து வருணித்ததுமாத்திரம் பிராந்தியாம். இவற்றால் சத்தியென்னும் பதார்த்த மொன்றும் ரஜதமென்னும் பதார்த்தமொன்றும் ஒன்றையொன்றாய் சுற்றித்து பிரமித்த பார்த்தமொன்றுமாய் இவ்விருஷ்டாந்தத்தில் முப்பொருள் விளங்குதலால் இம்முன்றையுமொன்றென சாதிக்கவருபவரை மூன்றும் மூன்றுபொருளென்ன உண்மையுபகரித்து சிவாகமஞ்சித்தாந்திக்க துணிவுற்று நிற்கும். இல்லாத வெள்ளியை சிப்பியில் உண்டெனநினைத்து பின்னில்லாதுபோவதுபோல் இல்லாத உலகத்தை உண்டென கூறுவதும் பிராந்தியாமெனின் உலகம் இல்பொருளாயின் பதார்த்தமொன்றேயென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதம் ஒன்றாயுள்ள பதார்த்தத்திற்கு இல்லாத உலகத்தை உண்டென பிராந்தி வருதல் கூடுமோ. பிராந்தி அறிவில்லாதோரியற்கையாதலின் முற்றறிவுடைய பிரும்மத்திற்கிவை யேற்றல் கூடுமோ. வியாவஹாரிக பாரமார்த்திக பேத்ததால் இவை பிரும்மத்திற்கு வருமெனின் பாரமார்த்திகத்தில் இருந்த பிரும்மமேயன்றோ வியாவஹாரத்திற்கு வந்திருக்கின்றது பிரும்மத்திற்கு பாரமார்த்திகம் கெட்டு வியாவஹாரிகத்திற்கு வரக்காரண மென்றோ ஒரு பதார்த்தம் பாரமார்த்திக மெனவும் வியாவஹாரிக மெனவும் இருபொருளாய் நிற்குமாயின் அகண்டம் கெட்டு கண்டப்பொருளாயன்றோ முடிந்து விடும். பாரமார்த்திக பிரும்மம் வியாவஹாரிகத்திற்கு வந்தது தானே வந்ததா வேறொருவர் வரும்படி செய்தனரா தானே வந்ததெனின் இவ்வசத்பிரவர்த்திக்கு அவை முந்தி நின்றதால் இவற்றை சத்தெனச்சுட்டுதலாது மாயையால் வேறுபட்டதெனின் மாயை வேதாந்தத்தில் இன்மைப் பொருளாதலால் அவற்றால் வந்ததென்பதுங் குற்றமாம் மாயை பிரும்மத்தை வியாவஹாரிகபாரமார்த்திக திசைக்குக் கொணர்ந்திரு

க்குமாயின் கர்த்திருத்தவம் மாயைக்கு ஏற்பட்டு மாயை சுதந்த
 ரமும் மாயை வசப்பட்டுள்ள பிரும்மம் அஸ்வ தந்திரமுமா
 ய் முடிதலால் இங்குரும் வேதாந்த ஆசங்கைக்கு பிரும்மம் பார
 மார்த்திகத்திலேயேயுள்ளது ஜீவன் மாயா வசப்பட்டு வ்யாவஹா
 ரிகத்தில் உழண்டுநிற்பது வியாவகாரம் நீங்கி பிரும்மத்தோடு ஐக்
 கியம் பெறுவது முக்தி யென சிவாகமம் சித்தாந்திருப்பதால்
 இக்கருத்து வேதாந்தத்தால் விளங்கப்பட்டதின்றும். அக்ஞா
 னக்கலப்பால் சூரியனை மேகம் மூடுவதுபோல் பிரும்மத்தை ம
 றைத்திருப்பதால் பிரும்மக்ஞானம் தோன்றாது அக்ஞானத்தில்
 ஆழ்ந்துளோமெனின் சூரியன்ஒன்று மேகமொன்று ஆக்ஞானத்
 தில் ஆழ்ந்துளபதார்த்தமொன்று இங்கனமும் முப்பொருள் வி
 ளக்க முண்டாகின்றது. அக்ஞானத்தில் ஆழ்ந்துள பதார்த்த
 ம் பிரும்மந்தானெனின் பிரும்மம் மெய் ஞானமுடையதாதலின்
 அக்ஞானத்தில் மூழ்கக்காரணமில்லை மாயை பிரும்மத்தைமறைக்
 குமாயின் பிரும்மத்தை விட மேம்பாடுடைய பதார்த்தமாகின்ற
 து மறைத்தலுள் அடங்கியுள்ளபிரும்மம் அம்மறைவைத்தானே
 நீக்கி வெளிவருதல் யாங்கனம் தான் நீக்குமாற்றலுடையதாயின்
 தன்னை மறைக்க சம்மதித்தீரா? இம்மறைப்பை வேறொருவன்
 நீக்கவேண்டியிருத்தலால் அவை பிரும்மத்திற்கு அன்யமான கர்
 த்திருத்தவமுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். இவற்றால் மாயையா
 ல் மறைந்துள்ளது ஜீவனெனவும் அம்மறைவை நீக்கி முக்தியளி
 ப்பது பிரும்மமெனவும் வேதாந்தத்திற்கு சித்தாந்த ரூபமான
 சிவாகமங்கள் உண்மைப் பொருளை உபகரித்து நிற்கும். ஒன்
 ருயுள்ள ஆகாசம் கடத்தில் வியாபித்திருப்பது போல் ஒன்றுயு
 ள்ள பிரும்மமே விருத்தி பேதத்தால் வெவ்வேறாய் தோற்றுமெ
 னின் ஆகாசம் நிர்விகாரபதார்த்தமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாய் இரு
 த்தலின் விகாரமேற்பட காரணமில்லை. கடம் கடாண்னியமாய்
 ஆகாசவ்யாபகம் இவ்விரு பொருளும் ஒரு பொருளன்று கடம்
 வேறு ஆகாசம் வேறு ஆகாசமே கடரூபமாய் பரிணமித்து இரு
 க்குமாயின் பிரும்மம் பிரபஞ்சரூபமாய் பரிணமித்திருத்தலுங்
 கூடும். இவற்றால் கடாகாசவ்யாவஹாரத்தால் ஒரே பதார்த்த
 மென சாதிக்கவந்ததும் தவருதலேயாகும். இவ்வாறுள்ளவேதா
 ந்தாபாசம் பலவுளவற்றையுங் கண்டித்து பரமான சித்தாந்தத்
 தை நிலைநாட்டும் சிவாகமங்கள் வேதாந்தத்திற்குமுற்றும் விரோ

திக்கிறதெனத் துக்கிப்பதுபரிபவமில்லாதோரியல்பேயாகும். வே
தாந்தஞ்சிவாகமத்தின் ஐக்க பத்தியமன்றி உண்மைப் பொருள்
விளக்கா ஆன்மலாபத்திற்கு வேதன்னாயகியைப் போலும் சிவாக
மம் நாயகனைப்போலுன்னிலை நின்றனுக்கிரகிக்கு மாற்றலுடைய
துபற்றி நாயகபாவமுடைய சிவாகமங்களுக்கு ஸ்வதந்திரமும்
நாயகபாவமுடைய வேதங்களுக்கு அஸ்வதந்திரமும் ஏற்பட
காரணமாயிற்று. உத்தமமான நாயகி தன்னாயகனை விட்டுப் பிரி
ந்திராள் பிரிந்திருக்கவொருவன் முயற்சிப்பானாயின் தன் பாதி
விருத்ய தர்மத்தாலுண்டான சாபாக்கியால் தகித்து முயர்ச்சித்
தவனை சாம்பல்கூட அகப்படாது செய்வதுபோல் வேதம் சிவா
கமமாகிய நாயகனைப்பிரிந்து நின்றவிடத்தில் உலகம் ஆன்மா இவ்
விரண்டையுஞ் சுட்டெரித்து தன்னாயகனை விட்டு தன்னை னேக்
க விரும்பியுள்ளவனையும் இருப்பிடந்தெரியாது அவனிருப்பே
பொய்யாக்கி தாம் பாதி விருத்யம் பங்கமடையாவண்ணங்கார்த்
துக்கொள்ளுமாதலின் சிவாகமத்தை நீத்துவேதத்துட் பொரு
ளாராயப்புகுவோற்கு வேதம் அணுத்துணையும் பயனளிக்கத்தக்
கதன்று. இங்கனமுள்ள ஞாயம் பலவற்றையு மூகித்தறியாது
வேதத்துட் பொருளீட்டமுயல்வனாயின் வெளக்கமார்செருப்புக்
சுட்டையும் பிறும்மமயமென வற்புருத்தி ஸத்தஸத்தென்னும்
பேதம் புலப்படுத்தாது யாவும் பொய்யென முடிபொருளாக்கி
யாம்அபறம்எமக்கு மேல்பறமொன்றுளது அவற்றைனேக்கி உய்
வீர்களை வேதம் மெளனமுற்று நின்றலின் சிவாகமத்தை வி
ட்டு வேதத்தைத் தனித்து பிரித்து வியவஹரிக்கும் வாதத்தில்
ஸர்வலோகனாயகாகிய நித்யமங்கள மூர்த்தியாம் சிவபெருமானை
இழந்திருப்பதால் இவ்வாதம் அமங்களத்வமுடைய முண்டச்சி
வாதமாய் முடியப்பெறும். வேதம்அபரமும் சிவாகமம்பரமுமாய்
கைக்கொள்ளும் சிவஞானிபரத்துமங்களத்வ மெய்தப் பெரும்
இக்காரணம் பற்றியே யன்றோ பிராம்மணரெனவும் சிவப்பிராம்
மணரெனவும் வேறு பிரித்து பரவித்தை தெனித்துறைக்கப் ப்
கென்றது பிராம்மணரென்பது சிவப்பிராம்மணர், வைஷ்ணவப்
பிராம்மணர், மத்வப்பிராம்மணர், ஸ்மார்த்தபிராம்மணர், பௌத்த
பிராம்மணர், ஜயினப்பிராம்மணர் என பல்படித்தாய் நின்றலால்
யாவற்கும் பிராம்மணரென்பது பொதுப்பெயர்சிறப்புவுகையால்

னோக்குமளவில் அவரவர் மதானுஸம் பத்தியை முன்னிட்டு வருமாதலின்பிராம்மணபரத்துமதமினததென்பது சுட்டுதலனறி எனயசிவபிராம்மணபரத்தில்தம்தம்ஸமயமுன்னகக்கொண்டுவரு மியற்கையுடையதுபற்றி சிவபிராம்மண ரென்பது யாவற்றிலுஞ் சிறந்த சிறப்பு பேராம். சிவம்மங்களை னாதல்பற்றி இவர்களுக்கு மங்களப்பிராம்மணரென்பதே பொருத்தமுடையதாம். பிராம் மணரை உயர்வெனக்கொண்டு பிராம்மணபோஜனம் முதலியவை விதித்திருக்க சிவப்பிராம்மணரை விசேஷமாகக் கொள்ளுதல் யாங்கனமெனின்-பிராம்மணபோஜனம் ஸாமான்யமுஞ்சிவப்பிரா ம்மண போஜனம் விசேஷமுமாய் மேம்பட்டு நிற்கும் சிவப்பிரா ம்மண போஜனமென்பது மஹேசுவர பூஜை என மேம்பட்டிருத் தலின் இவை பிராம்மண போஜனம் போல் ஸாமான்யமாகாது. ஸாவரம்ஜம்மென்திவிம்ம அவிவியிஷ்யுதெ! ஸாவரம் ஸாவிதம் விம்மம்ஜம்மென ஸ்ரிவசிஜம்! ஜம்மஸ்யுக்யதா வஜாஸா வஜாஸிவவஜநா |

என்னும், பரசருதி வாக்கியத்தால் லிங்கம்ஸ்தாவரம் ஜங்க மமென இருவகைப்படுமெனவும் ஸ்தாவரலிங்கசிவலிங்கமும்ஜந கமலிங்கம் சிவபெருமானுல்தீக்ஷிக்கபெற்ற சிவத்விஜர்களெனவும் சிவப்பிராம்மணருக்கு செய்யப்படும் பூஜை சிவபூஜை யாகுமென வுங் கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணபோஜனம் சிவ பூஜையாய் முடிபுற்று நிற்கும் இவற்றால் பிராம்மணரை னோக்க சிவப்பிராம் மணர் விசேஷரென்பது தெற்றெனப் புலப்படும். அங்கனமாயின் இச்சிவப்பிராம்மணர் சிவபெருமானை பரார்த்தத்தில் பூஜிப்பதா லும் சிவநிர்மாஸ்யம் புசித்தலாலும் பரார்த்தத்தில் மூன்று வருஷ ம் பூஜித்து உபஜீவிப்பவரை தேவலகர் எனவும் இத்தேவலகர்க ளை ஸத்காரியங்களில் வர்ஜிக்க வேண்டுமெனவுங் கூறி யிருத்தலா லும் சிவாகமங்களில்,

சூதாஸ்யுஹ்வாரா துஹ்வஜாஅவிவியிஷ்யுதெ! சூதாஸ்யுஹ்வ ரவிம்மம்ஸ்யாக ஸ்ரிவசிஜம் வராகுஹ்வ |

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபூஜை ஆத்மார்த்தமெனவும் ப ரார்த்தமெனவும் இரண்டு பேதமுடையதெனவும் ஆத்மார்த்தஞ் சரலிங்கமும் பரார்த்தம் ஸ்திரலிங்கம் அதாவது ஆலயாதிகளில் அஷ்டபந்தனாதிகளால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட லிங்கமெனவுங் கா

ணப்படுதலால் தேவலகத்வாதிதேர்ஷஞ் சிவாகமத்தாலுமேரப்
பெருமெனின்,

சூதாஸ்ய-வஜநம் நிசுஜோத்யநெவமவ்யுஷம் | வராஸ்ய-
வஜநம் நிசுஜஸெவ-ஷாம் ரோக்ஷாயகம் | சூவாய-க்யூ
ஸவ்யூஷம் சூம்மஸெ-ஹதாரம் | ததூஜாஷெஸிகாநாஸு
சஜஸ-நரிஷாசுநாம் ஸெவ-ஷாம்-கூதிஹத-கூவாஸவரா
ஸ-பிதி கீதி-கம் |

என்னும் சிவாகமவாக்கியத்தால் ஆத்மார்த்த பூஜை தனக்
கு மாத்திரமே பயன்படத் தக்கதெனவும் பரார்த்த பூஜை யாவ
ருக்கு மோக்ஷத்தை கொடுக்கத்தக்கதெனவும் இந்த முக்தி பிர
தமான லிங்கம் ஆச்சார்ய பரம்பரையாய் கிடைத்துள்ளதெனவு
ம் அதை பூஜிக்குங் குருசிரேஷ்டர்களுக்கும் அதை தர்சிக்கும்
மஹாத்மாக்களாகிய எல்லார்களுக்கும் முக்தி ஹேதுவாயிருப்
பதால் இதற்கு பரார்த்தமெனச் சொல்லப்படு மெனவுஞ் சிவா
கமமாகிய பரவித்தை கூறுவதால் இதில் தேவலகத்வாதி தோஷ
மேறக்காரணம் இல்லை. பரார்த்தமென்பதற்கு முக்தியை பிரயோ
ஜனமாக வுடைய தென பொருள் செய்திருப்பதால் இஃது
தோஷயுக்தமான பூஜையாகாது மற்றும் பூஜிப்பவர் தர்சிப்பவர்
இவ்விருவர்களுக்கும் ஒருங்கே முக்தி கூறியிருத்தலின் இவற்
றை பூஜிக்கும் ஆதிசைவ பிராம்மணருக்கு தேவலகத்வ தோஷ
முமுண்டாகா இவை ஆச்சார்ய பரம்பரையில் கிடைத்து வரும்
லிங்கமாதலின் பிரர் பூஜை என்பது மிதற்கேற்பட காரணமில்
லை இவற்றால் ஆதிசைவர்களுக்கு இப்பூஜை ஸ்வார்த்தமாகவே
முடிந்துவிடும் இக்கருத்தை பரவித்தையுட்கொண்டே யன்றோ,
சூஷிஸெவநகதூ-வ்யூஜா காஸ்ய-ண வராஸ்ய-கம் | என்னும்,
வாக்கியத்தால் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களால் ஆத்மார்த்த பரார்
த்த பூஜை செய்யத்தக்கதென கூறியிருத்தலின் இவை முக்தி
பிரதமான பூஜை என்பதிற்றடையில்லை இவற்றால் எம்மிருதியில்
கூறிய பரார்த்தம் வேருஞ் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த வேறு
மாய் பொருள்பட்டு நிற்கும் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த சப்
தத்திற்கு வராஸ்ய-யஸ்யூஸா தாடியூ-வஜாவராஸ்ய-
என்னும் வாக்கியத்தால் முக்தியை பிரயோஜனமாக வுடைத்தான
பூஜை எதுவோ அதுபரார்த்த பூஜையாம் என்பது பொருள்.

வராக்ஷம் உலகிய, வெட்டாத்தம்மை - டா நம்மு ஹ காரணம் | சூய
யெவ உஜ நனா நடி நடி ரீ நடி ஸுவ உஜ நடி ச நடி ரீ நடி ஸுவ உஜ ந
தம்மு வெவ்வா வகஸ தா | நாலி வெ த து யங்கி ன் னி
யம் ஜொ வெய்ய யா ஹம் தி | டி க்வா உ வெடி நம் தெ நகூ தக்கி - டா
நடி ஹ த வெ | க ரொ ரீ தி உ ஸங்க ஹ கி - வ ஷ - து யா தார் |
கூ தம் தெ த ஸு தெ தா ஷ க்வம் வெ டி வ யு க சுவ தம் | னா த டி
ஷ யம் தா ஸு தெ த ஸ வ - கி - வ ஹி ஷ தாம் |

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் பரார்த்தமிரண்டு பேத முடையதென்றும் ஆலயபூஜை ஸர்வாநுக்கிரஹ காரணமென்றும் இதற்கன்யமாய் அன்யர்களை உத்தேசித்து அவர்கள் கிரஹத்தில் பூஜிப்பவருக்கு பூஜை செய்ய ஸாவகாசமல்லாமல் ஒருவருக்கு சம்பளங்கொடுத்து சம்பளம் பெற்றவர் இன்னார் பூஜையை நான் செய்யப்போகிறேனென ஸங்கல்பித்த பூஜிக்கு பூஜை பிறறை உத்தேசித்து பூஜிக்கும் பரார்த்தமெனவும் இவ்வாருள்ள பரார்த்த பூஜை மூன்று வருஷம் ஒருவன் செய்வானாகில் அவன் தேவலகத்வாதி தோஷமடைகிற ரெனவும் இத்தேவலக தோஷம் பெற்றோரை எல்லா கர்மங்களிலும் வர்ஜிக்கவேண்டுமெனவுங்கூறியிருத்தலால் முக்திபிரதமான ஆலயபூஜையில் இத்தோஷமேற்றி தூஷிக்கமுயன்றது விச்சாரணைக்குறைவேயாகும். இக்காரணம்பற்றி மோக்ஷார்த்த லிங்கபூஜாதிஸதாச்சாரமுடையாரை தேவலகரென்பது அவைதிகர்வாதமாம் கிரஹார்த்தவிஷயத்திலும் இவர்கள் சிவபூஜை புரிவதால் அவை அஸத்கார்யமாவது யாங்கனமெனின் பூஜிக்கும் யஜமான் குருவறரிடத்தில் பூஜார்த்தம் லிங்கம் பெரும்பொழுது மறணபர்யந்தம் இந்த சிவபூஜையை கைவிடுதலில்லைஎன்பிரதிக்ளைசெய்து சிவபெருமானை அடைந்து ஸ்வல்பகாரியத்தால் பிரதிஞாஹானியும் நித்யவிஹித தர்மமும் இழந்து பிரரைச் செய்யும்படி முயற்ச்சித்து நிற்பதால் குருவினிடஞ் சிவலிங்கம் பெற்றோர்க்கும் இவற்குச் சாதகமாய் வந்து பூஜிப்போர்க்கும் இவ்விருவருக்கும் இப்பூஜை பரார்த்தமாய்விடும். தான் பூஜிக்கவேண்வேதை அன்யரிடம் ஒப்பித்து விட்டதால் எஜமானனுக்கும் இது பரார்த்தமாய் தோஷமேற்படக் காரணமாயிற்று இவற்றால் தோஷமேறுதல் கூடுமோவெனின் ஸந்தியாவந்தனாதி அனுஷ்டானங்களை தானே நித்யமாய் செய்ய

மஹேஸ்வரே நம: | சிவபிரபாகாரணாஹிதீக்ஷா
 ௪-வ்யாக்ஷணஸா | கிருயாவதீஜாநவதீவ்யயா ஸுஸ-காஹவா
 ஹி | ஹக்ஷ-ஹீதோநவீதீக்ஷாஸவ்யபாஸ்யதா |

X.

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவதீக்ஷையல்லாது ஆத்
 மார்த்த பரார்த்த பூஜைகளை பூஜித்தல் கூடாது பூஜிப்பானாயின்
 நாசத்தையுண்டாக்குமெனவும், பரமேசுவரர்பதியெனவும், ஆத்
 மர்பசுவெனவும், பதி பசுவென்னும் பேதத்தினுன்பசுருபமாயிரு
 க்கிற ஆத்மாவானது பதிருபமான பரமேசுவரைரை அறியாதா
 கையால் இந்த அதீக்ஷிதர் பூஜை நிஷ்பலமாமெனவும் இவற்றால்
 சிவபூஜைக்கு பசுபாவன்னீங்கத்தக்க சிவதீக்ஷை முக்யமெனவும்
 பசுபாவஞ்சிவதீக்ஷையால் நீக்கிக்கொள்வானாயின் பதிபாவத்தா
 ல் பதிஸ்வருபமாகிய பரமேசுவரருக்கு ஸஜாதியமாகிறார் ஸாஜா
 த்தியத்தால் ஐக்கமும் அவையில்லாவிடில் ஐக்கவிரோதமு முண்
 டாகுமெனவும் வனத்தில் லிம்மத்தைக்கண்டு யானே எவ்வாறு
 அஞ்சுமோ அவ்வாறே அதீக்ஷிதரால் பூஜிக்கப்படுஞ் சிவலிங்கத்
 தில் சிவபெருமானாவிற்பவிப்பதற்கஞ்சுவரெனவும் சிவபூஜை முத
 லிய ஸத்காரியங்களுக்கு சிவதீக்ஷை முக்யமெனவும் அந்த சிவ
 தீக்ஷை கிரியாவதீ, ஞானவதீ, வியதர், ஸ்பர்சா, வாசகீ, சாக்ஷ-
 ஜீ, மானஸீ எனஎழு பேதமாமெனக் கூறியிருத்தலால் பரஸம்
 ஸ்காரமாகிய சிவதீக்ஷை யல்லாததால்-சிவபெருமான் இவர்களு
 க்கு வேறாய் நின்றலால் இவர்கள் பூஜையும் பரார்த்தமாகும் இவ
 ற்றால் சிவதீக்ஷையல்லாது மூன்று வருஷம் சிவபூஜை பரார்த்த
 த்தில் பூஜிப்போரையும் ஸத்கர்மாக்களில் வர்ஜிக்கவேண்டுமென்
 பதாம் சிவதீக்ஷையல்லாதோர் சிவபூஜை பதியாகிய பரமேசுவா
 ரை பசுருபமான அஸத்பாவஞ் செய்பவருதலால் இவர்கள் பூஜை
 யால் தோஷ யுக்தாளாகிரா ரென்பது கருத்து. இவற்றால்
 இவர்களையும் ஸத்கார்யத்தில் வர்ஜிக்கத்தக்கது பிராம்மணர் சிவ
 தீக்ஷை பெருவராயின் முக்திபிரதமான பரார்த்தாலய பூஜைக்கு
 ம் பேரக்யமாவாரோவெனின்,

//

||

ஹிவ்யக்ஷகிருயவிஹிதீக்ஷிதே கஹ்வெஸகெஹி! க்ஷுதா
 க்ய-யஜநம் காய-ம் நக்-ய-கா-த-ஹ்வாஹ-கம் | க்ஷிதெஸவெ
 நக-த-ஹ்வோதாஹ-ஹி வாராஹ-கம்! க்ஷிதஸஹிவெதெ

ல் ஜகஜீவேசுவரம் பொய்யாபிநுத்தலின் இவற்கு லோககுருத்வ
மும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும். இக்காணம் பற்றி சங்கராச்
சார்யருக்கு லோககுருத்தங் கூறுவது ஞாயமுகத்தில் நில்லா வா
ம் ஜகத் ஜீவன் ஈசன் என்னும் பதி பசு பாச திருபதார் நிர்ணய
ங்களை வேதாந்தத்திற்கு பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களால் அனு
க்கிரஹித்து வலித்தாந்தித்து நிற்பதால் லோககுருவாகிய ஆதி
சைவர்களை கேவலம் கோயில் பூஜையுடையக் குருக்களென கழி
த்து இத்திருபதார்த்த லக்ஷணமற்ற யாவும் பொய்யென்னும்
அபிப்பிராயமுடையார் பின் இவர்கள் செல்வதால் யாது பயன்
ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் சிவபூஜாதி ஸ்த்கார்யங்களில் உண்
மைப்பொருளும் சங்கராச்சார்யர் சிவ பூஜாதி ஸ்த்கார்யங்களில் இ
ன்மைப்பொருளுமாய் நின்றலின்னது பல பிராபதி என்பதை விவே
கிகள் உற்றுணர்வார்களாக இஃன்றி சங்கராச்சார்யார் சிவபூஜை
சரமும் ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் சிவபூஜை ஸ்திரமாயிருத்தலி
ன் ஸ்திரலிங்க பூஜையை னோக்கச் சரலிங்க பூஜை ஸாமான்யமா
தலின் சரலிங்கந்தமக்கு மாத்திரமே பலனளித்தத்தக்கதும் ஸ்திர
லிங்கம் யாவருக்கும் பலனளித்தத்தக்கதுமாய் முடிதலின் சங்
கரர் பூஜையிலும் இவர்கள் பூஜையே யன்றோ விசேஷத்தாம் பெ
ற்றிருக்கின்றது. இத்தகைய அருமை சிறிது முற்று னோக்காது
கேவலங் கோயில் பூஜை செய்யங் குருக்களெனக் கழிப்பதால்
யாது பயன் அவர்களை கழித்தவிடத்திலும் அவர்கள் குருத்வந்
தடைப்பட்டதின்று எச்சாதியரும் எச்சமயிகளும் இவர்களை
குருக்களென வேசுட்டப்பட்டு எக்காலத்திலும் குருத்வமுடை
ய் ஜாதியாகவே நிலை நின்றுருக்கின்றனர். இவற்றால் முக்தி பிரத
மாம் ஸ்திரலிங்க பூஜா ஸ்த்கார்யமுடைய ஆதிசைவ பிராம்மணர்
களை ஜகத்குருவென்பதுந்தகுதியே இவை சாஸ்திரீகமாகாவெனி
ன் இவற்குற்ற லோககுருத்வஞ் சாஸ்திரீகமும் ஆதிசைவரல்லா
த ஏனையோற்குற்ற லோககுருத்வம் அசாஸ்திரீகமுமாய்க்காண
ப்படுதலின் சாஸ்திரோக்தமாகாதெனச் சாதித்தல் கூடாவாம்
சங்கராச்சார்யரார் முதலினோற்கு சங்கரவிஜயம் முதலிய பிரமா
ணங்களில் ஜகத்குருத்வங் கூறியிருப்பதால் அதுபோல் இவ்வா
திசைவர்களுக்கு ஜகத்குருத்வங் கூறிய மெய்னூலெது வெனில்
எண்டெடுத்து விளக்குவோமாக ஸ்காந்தம் சங்கரஸம்ஹிதை

உபதேச காண்டத்தில்,

கவஹிஹொகமபரஹ் வஹ்ஷயிரிஸுஹா நஜொஹொஹு | ஸி
ஷொநஹீ கஹ்ஹகஹிஹ்யொதாந விஸஹ்ஹிதாந | ஹ
தர்நாயிதஹஹஹ் ஹிஹெதஹஹஹஹஹஹ | ஹெஹிஹிஹிஹி
ஹஹெஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி
ஹெநாஹ்ஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி
ஹொகமபரஹ்யஹ்ஹ் |

என்னும் வாக்கியத்தால் தாங்கள் லோககுருவாய் புஷ்பகிரி
ஸந்தானத்தில்தோற்றிமஹாத்மாவாயுள்ளவருதனால் துக்கத்தை
யடைந்திருக்கின்ற இவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொள்ளல் வேண்
டும் எல்லா பாபங்களும் நீங்கத்தக்க தங்களாலாருதிக்கப் படுகி
ன்ற அமிருதேசவரரை தர்சிக்கச் செய்து பரிச்சாரகம் புரிதற்
பொருட்டு இவர்களை கற்பித்தருளல் வேண்டும் எந்த காலத்தி
லிவர்கள் துக்கசாகரத்தினின்று நீங்குகிறார்களோ அதுபர்யந்த
ம் இவர்களிடங் குருணை வைத்து அருள் புரிவீராக தாங்கள்
லோககுருவாகையால் இது செய்யவேண்டுமெதவச்யமாகும் எனக்
கூறியிருத்தலால் முக்தி பிரதமான பரார்த்தாலய பூஜா கைங்கர்
யம் பெற்ற ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்கு லோககுருவென்பது
பிரமாண பிரஸித்தமாம் சங்கரவிஜயம், நீலகண்டவிஜயம், ராமா
ணுஜவிஜயம், மத்வவிஜயம், ஸோமனாத ஆராத்யவிஜயம் முதலி
ய கிரந்தங்கள் யாவருமொப்பத் தகுந்த பிரமாண நூலன்றதலா
ல் அவரவர்களுக்கு சிஷ்யத்வம் பெற்றோர் மாத்திரமே மெச்சத்
தகுந்தது. இவை வேதாகமபுராண இதிஹாஸாதி பிரமாணங்
களைப்போல் யாவரும் ஒப்பத்தகுந்த பிரமாண நூலன்றும். இக்
காரணம் பற்றி ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்குற்ற குருத்வம் ஜ
கத்குருத்வமும் ஏனையோற்குற்ற குருத்வம் அவரவர் சிஷ்யர்க
ளாலேற்றப்பட்ட தெனவுங் காணப்படுதலால் ஆதிசைவருக்குற்
ற்ற ஜகத்குருத்வம் சாஸ்திரீகமென தீர்மானிக்கப்பட்டு ஏனையோ
ற்குற்ற குருத்வம் அசாஸ்திரீகமென்பதை சாஸ்திரவாயிலாய்
திரஸ்கறித் தொதுக்கப்படும். சைவஸமயன் னீழிகாலந்தழைத்
தோங்கியுய்யப் பெருங்கருணை பூண்டு ஸ்திரமாய் லிங்கப் பிரதி
ஷ்டாபனாதி ஸத்கார்யம் வகித்த ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவ

பிராம்மணர்களை கோயில் குருக்களெனக் கழித்து சைவஸ்
மயம் மருந்துக்குங்கிட்டா ஏகான்மவாதமாகிய வேதாந்த பாஷ்
யஞ் செய்த சங்கராச்சாரியாரை ஜகத்குருவெனக் கொண்டாட
ல் சைவ ஸமயத்துள்ளோற்குத் தகுதியோ அவ்வாரபிப்பிராய்
மிருக்குமாயின் பிராமண ஜாதி சிவமதமென கைச்சரத்திடுவதை
நீக்கி பிராமணஜாதி வேதாந்தமதம் அல்லது அத்வைதமதமென
வாவது மாற்றி வைத்துக்கொள்ளுங்கள் வேதாந்தம் வேதத்தின்
முடிபெனப்பொருள் படுமன்றி வித்தாந்தமாகாததலின் வித்
தாந்தருபமான பரவித்தையாஞ் சிவாகமத்தால் சாதிக்கப்பட்டு
ள்ள சைவசமயத்தைவிட்டு ஏகான்மவாதமுதலிய சாஸ்திகாதி
மதத்துட்பட்டு வருந்துதல் கலிவலிமிகுதியாலன்றோ முதலில்
வேதாந்தவாதத்தா லாலோசிக்கப்புகுவோமாயின் கொலைகளவு
கட்காமம் முதலிய துராச்சாரங்கள் யாவும் ஸதாச்சாரமாய் பரி
ணமிக்கும் வேதாந்தவாதத்தில் தனக்கன்யம் பொய்யாதலின்
மெய்யாததோற்று முருவங்களை கொன்று விடுதலால் தோஷமு
ண்டாகா தோஷத்தையடைய பிரும்மத்தைத்தவிற பதார்த்த
மின்றாதலால் கொன்றது பிரும்மம் கொல்லனின்றதும் பிரும்ம
மாய் முடிதலின் கலிவலிவாய்வுபெரியது-6 எனவேதம் விதித்
துள்ளதும் இவர்களுக்குடன் பாடன்று பிரும்மம் வ்யாவஹாரி
கத்தில் நிற்பது ஜீவனாதலால் ஜீவஹத்திசெய்தல் கூடாதெனின்
கொலைசெய்வதால் வ்யாவஹாரிகங்கெட்டு பார்மார்த்திகவந்து
விடுவதால் ஜீவஹத்தி ஏனாதென்பது புலப்படுகின்றது இவ்வா
ரேகளவும் தனக்கன்யம் பொய்யாய் யாவும் பிரும்மமாயிருத்
தலால் முடிச்சவிழ்ப்பதும் பிரும்மமந்தான் முடிச்சவிழ்க்க கொடு
த்ததும் பிரும்மமாயிருத்தலில் திருட்டென்னுங்குற்றமிதிற்ஈல்
லை கிருமினல் கோர்ட்டார் முதலியபிரும்மங்கள் இத்திருட்டுப்பி
ரும்ங்களைத் தெண்டிக்கக்காறணமென்றோ அவை வ்யவஹாரிக
த்திற்கு வினோதமெனின் பாரமார்த்திகத்தில் வினோதமின்மை
யும் வ்யாவஹாரிகம் பொய்யாயிருத்தலின் திருடினதும் பொய்
யாய்முடிந்துவிடும் இத்திருட்டுப் பிரும்ம தண்டனைக்குட்பட்டு
நிற்கக்காறணமென்றோ இவ்வாறே பிரம்மனவியை கலவியால்
கைபிடிக்க விரும்பினும் பிரும்மம் பிரும்மத்தைச் சேஷடிப்பதற்
ய் முடிதலன்றி இச்சேஷ்டையில் குட்டிகுளவான் பிரும்மம்

உண்டாய்த்திரிவதால் அக்குட்டிபிரும்மமுண்டானதும் பொய்யாய் இதில்மனஞ்சுரியாது என பெண்டாட்டியை எப்படி நீ கையிடித்தாயென்று கூக்குறலிட்டு தடியால் தீட்டிப் பிரும்மமும்தடியடிபட்டுவருந்தும் பிரும்மமும் ஒன்று மாறுபாங்னம் இவ்வாறே கள்ளுண்டு மயங்கும் பிரும்மத்திற்குக் கள்ளுடி பொய்யாயிருத்தலின் கள்ளுடித்தோர் கள்ளேகுடிக்கவில்லை என சாதிப்பதற்கு இவ்வேதாந்தவாதம் சாதகமேயாகும் இவ்வாருள்ள வாபாஸம்பலவுள வற்றையும் விறிவஞ்சி விடுத்தோம். இதற்கே ஏகான்மவாத மெனப்பெயராம் ஆனால் வேதாந்தமென்பது பொய்யோவெனின் வேதாகமம் முற்றறிஞனாகிய பசுபதிதிருமுகத்தினின்று வெளிப்பட்ட மெய்நூலாதலின் அவை பொய்யாபாறெங்கனம் வேதாந்தம் சார்வாகணேநோக்கி பரிபவப்படுத்தவெழுந்ததிருவாக்கே யாதலின் சார்வாகன் சரீரத்தைத்தவிர ஜீவனே இல்லை என வாதிக்கும் வாதியாதலால் சரீரத்திற்கு பரமாய் ஜீவனென்றுளதென வலித்தாந்தித்தனுள்ளது வேதாந்தமென்பது தெற்றெனவிளங்கும் இக்காரணம்பற்றி வேதாந்தம் அத்யாத்மசாஸ்திரமென்பதாய் சுட்டப்படும் இவ்வத்யாத்மசுத்திற்குமேல் அதிமார்க்கம் மாந்திரிகமென இரண்டுமார்க்கங்களிருத்தலின் இவ்விறண்டனோக்கவே தாந்தந்தாழ்ந்ததேயாகும் சார்வாகனோக்க வேதாந்திகள் விசேஷரென்பதி லெமக்குத்தடையில்லை அதிமார்க்கம் மாந்திரீகத்தை நோக்க வேதாந்தம் உயர்ந்ததென்பதை வேதமே ஒப்பாது இவற்றால் வேதாந்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவு மிரண்டு பிரிவான மெய்நூல் சிவபெருமானால் கூறப்பட்டுள்ளதாதலின் வேதாந்தம் வேதமுடிபும் சித்தாந்தம் சிவாகமத்தின் முடிபுமாய் நின்றலின் சித்தாந்தமன்றி வேதாந்தம் பயன்படா வேதாந்தத்தை வலித்தாந்தித்தனுக்கிறகுத்து நிற்பது சிவாகமமேயாதலால் சிவாகமாதி பரவித்தை ஜன்யஞானம் ஸத பிராம்மனாதிகளுக்கு அத்யாவசியகமாய் வேண்டப்படும் இவ்வாருள்ள வண்மையை அணுத்துணையும்ரியாது யாம் வேதாந்தி எமக்கொன்றுமில்லை என நாஸ்திகமுதல் கூடுமோ வேதாந்திஜீவனென்றுளதென சுட்டிநிற்போருதலால் நாஸ்திகராதல் யாங்கனமெனின் ஜீவன் பிரும்மமாகமதித்து நிர்விசார பிரும்மத்திற்கு விகாரஞான பிராந்திவயாவ ஹாரபிரதிபிம்பகுண விசேஷமேற்றி

பிரும்மமே பிறக்கிறது பிரும்மமே இறக்கிறது இப்பிறப்பிறப்பிற்
 குட்பட்ட பிரும்மத்தைத் தவிர வேறொன்றில்லை என வேதாந்தி
 தீர்மானித்து விடுதலால் இவற்றை உண்மையில் யோசிக்குமிடத்
 தில்ஜீவனாய் நின்றவின் பிரும்மமென்பதிவர் சுட்டியபொருளாகா-
 பிரும்மஞானமற்ற இந்தவாதம் நான் திகமென்பது தெற்றெனவி
 ளங்கும் அதிமகிமைதங்கிய பரவித்தையாஞ்சிவாகமத்தை நீற்று
 வேதத்துட்பொருளாராயப் புகுவோற்கு வேதமுண்மைப்பொரு
 ள் விளக்கா இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் வேதாகமாதி
 ஸத்பிரமாணங்களை கைப்பற்றி நிற்கும் ஆதிசைவபிரும்மணர்க
 ளை ஜகத்குருவெனவும் அவர்களால் ஸர்வான்மாக்களும் முக்த
 திபெற்றாய் பிரதிஷ்டிக்கும் லிங்கமே சைவஸமயத்துள்ளாற்கு
 பெருந்தாரக மெனவும் இத்தகய சைவமதஸதாபனஞ் செய்த
 சிவாச்சார்யர்களை இன்றும் ஜகத்குருக்களாய் யாவரும் மதித்
 திருக்கின்றாரென்பதிற்றடையில்லை விபூதிசிவபிரஸாதங்கள் சிவ
 தர்சனம் முதலிய ஸத்கார்யங்கள் இஜகத்குருக்களாலன்றோ
 நன்னடை பெற்றுவருகின்றது. இப்பூஜையில் வேதாந்தப்பிர
 வர்த்தகம் வகித்தசங்கராச்சாரியார் பரம்பறையார் தானே நேரஸ்
 திரலிங்காதிகளை பூஜிக்கவேண்டுமென கோயிலில் நுழையப்பிர
 யத்தினிப்பது இன்றும்வழக்கமாயிருக்கின்றது-சங்கராச்சாரியார்
 ஸ்வாயம்புவாதி ஸ்திரலிங்கத்தைத்தொட்டு பூஜிக்க வேதாகம
 புராணஇதிஹாஸாதிகளில் விதியிருக்கின்றதா சைவஸமயத்தி
 லுள்ள ஸத்பிராம்மணாதிகளும்ன்றோ இவ்வகார்யத்திற்கு முந்தி
 னின்று பிரயத்தினஞ் செய்ப்புகுகிறார் சங்கராச்சாரியார் ஜகத்
 ருவா யிருப்பதால் அவர்புக டாம் பிரயத்தினிக்கிறோ மெனின்
 அவர்க்குற்ற ஜகத்குருதவஞ் சாஸ்திரீகமன்றென ஞாயமுகத்தா
 ல் நிரூபித்துள்ளோமாதலின் பிரமாணப் பிறவித்தமாய் ஜகத்
 குருதவம்பெற்ற ஆதிசைவப் பிராம்மணலிங்க நிஷ்டாதி சிவதா
 மங்களில் பொய்க்குருக்கள் புகுதல் நீதியோ அங்கனமும் இவா
 கையில்பஸ்மமுதலிய ஐசுவர்யஸம்பத்தியை உலகினர் அங்கீகரி
 த்து வருகின்றார்களா ஓய்குருக்களே விபூதிகொடுமெனக் கேட்
 கின்றாரேயொழிய சங்கரார்பூஜையில் பஸ்ம வைபவங் கொண்டா
 டப்பட்டு வருகின்றதா இச்சங்கராச்சாரியாரையுமன்றோ ஜகத்
 குருக்களாகிய ஆதிசைவப்பிரும்மணர்கள் திருக்கரத்தால் பஸ்ம
 ம்பேரவேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது இதில் சிலரவியை

யுற்று ஸ்வாமியார் சிவத்விஜர்கள் கறத்தால் பஸ்மம்பெருதல்
கூடாதெனநினைத்து தட்டைநீட்டி அத்தட்டிலிருந்து தானே
எடுத்துக்கொள்வது தகுதிஎன நினைக்கிறார் சிவத்விஜர் திருக்கர
ம் ஸத்பாவமுடையதுந்தட்டு அஸத்பாவமுடையதுமாய் காணப்
படுதலின் அஸத்தைன்னோக்க ஸத்திற்குயர்வு கூறப்படுதலின்
ஸத்தைநீக்கி அஸத்தை இப்பஸ்மபிரதான விஷயத்திலுட்கொ
ண்டதற்கு காரணமென்னோ - ஸ்வாமியள் மஹானாயிருப்பதால்
இவர் கொடுத்தல் கூடாதெனின் மஹான்ஸத்தா யுள்ளவரிடத்
தில் பிரஸாதங் கிறஹிக்காது அஸத்துனிடம் பிரஸாதங் கிறஹி
ப்பதற்கு விரும்பிநிற்பதென்னோ தானே ஸ்வீகரித்துக் கொள்வ
தால் பாதகமில்லையெனின் தாமேதம்மிடமிருக்கும் விபூதியைஸ்வீ
கரித்துக்கொள்வ துசிதமாமன்றி தமக்கன்பஞ் சிவபெருமான்
திருச்சன்னிதானத்திலுள்ள பஸ்மாவை இவர் ஸ்வார்த்தமாய்
ஸ்வீகரிப்பதெப்படி இச்சங்கராச்சாரியார் யாவும் பிரும்மகார
மாய்பாவிக்குப்பிருமஞானியாதலால் இவற்கு ஸாமான்யர் விபூதி
கொடுத்தல் கூடாதெனின் விபூதி கொடுப்பதும் பிரும்மம் விபூதி
வாய்குவதும் பிரும்மமாய்முடிதலின் விபூதி கொடுக்குஞ் சக்தியு
ள்ள பிரும்மத்தை நீக்கி விபூதி கொடுக்கச்சக்தியற்றதாம் பானம்
பிரும்மத்தை இச்சத்கார்யத்தில் கைக்கொண்டதற்கு காரணம்
யாதோ பார்த்தத்தில் பூஜித்து உபஜீவிப்பவர்களை கானினீய
ரெனவும் குண்டகரெனவுங் கோளகரெனவும் நிஷித்தங்கூறப்ப
டுதலின் மஹானாயுள்ளோற் இவர் பிறஸாதங்கொடுத்தல் கூடா
தெனின் இவற்கு யாவும் பிரும்மகார பாவமா யிருத்தலின்
குண்டர் கோளகரென்னும் பேதமிவர்பறத்தில்தலை இங்கனம்விசா
ரிக்கவேண்டுவதத்யாவச்யமாக விருத்தலின் அவற்றையுற்றினோ
க்கப்புகுவோமாக பார்த்தத்தில் உபஜீவிப்பவர் ஆதிசைவறல்ல
றென்பதும் முன்னெடுத்து நிரூபித்துள்ள விஷய மாதலின்
மீண்டுமெற்றை பிரஸ்தாபிப்பது புனருத்திதோஷமாய் முடியும்
இகன்னங்கானினீயர் குண்டர் கோளகர் என்பவர்களைப்பற்றி மா
த்திரமே விசாரிப்பதத்யாவச்யமாம் கானினீயரென்பது கன்னி
கழியா ஸ்திரீயினித்துண்டானோ றென்பது சாஸ்திர பிரஸித்தி
யாதலால் ஆதிசைவரிராம்மனோத்பத்திகன்னி கழியாஸ்திரீயினி
டம் உண்டானதாய் வேதசிவாகமங்கள் கூறத்துணைபா பரவித்

தையாகியசிவாகமங்களில் இப்பரமாச்சார்ய பூதர்கள் சிவமுகோ
த்பவ சிவலிநுஷ்டியுடையா ரென்பதாய் நாட்டப்பட்டிருத்தலி
ன் இம்மஹாத்மாக்களை கானினீயரென கூருதல் சிவாபச்சார
மாய் முடியும் ஸிவெ நஹ்வாவிதம் ஸெவம் ஸெவெ நஹ்வாவி
தம் ஸிவஃ||ஸிவஸெவவிஸ்வஃ|| துஸிவஸுஜா ஹணே ॥ உபுதே
என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் சிவனால் சைவஸமயம்ஸ்தாபிக்
கப்பட்டதெனவும் சைவத்தால் சிவபெருமானை ஸ்தாபிக்கப்ப
ட்டதெனவும் சிவபெருமானையும் சைவஸமயத்தையும் உட்
கொண்டு விசுத்தாத்மாவாயுள்ளவர் சிவப்பிராமணரெனவுங் கூறி
இருத்தலால் இவர் பரத்துக்கானினீயதோஷமேற்ற முயல்வது
வேதமறியாதோர் செயலேயாகும் இஃதன்றி

ஸிவஸுஜாஹணேஹ்யுபுயெ ஸெவஸுஜாஹணாஸு
தாஃ || ஜாதாஸுஹ்யாஹிஸெவாஸுஜாஃ கெவமும்ஸுஹுணா
ஃ||வாசு || ஜாதாஸுஹ்யாவிநாஸம் ஹாஸுஜாஹணாயெ ॥
ஹாதலிஃ || சுஹிஸெவெஸுஜா கெவிஸுஜாஹிதா வுஜாஹ
ணாஸுஜா || ஸிவஹிசுஜாஹிஸுஜாஹிஃ வஸெவா ॥ விஸுஜா
ஹிஃ || தஸுஜாஹிஸுஜாஹிஃ ஹாஸுஜாஹிஸுஜாஹிஃ

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் பரமேசுவரரது ஈசானாதி
பஞ்சமுகங்களிலிருந்து சிவபிராம்மணர்கள் உண்டானாரெனவும்
சிவலி நுஷ்டியல்லாது கேவலம் பிரும்மமுகத்தால் வெளிவந்த
வர் பிராம்மணரெனவும் ஆதி சைவர்கள் பரசுருதி சிவாகமங்க
ளில் கூறிபசிவதிகைசுயால் பிரும்மமுகோத்பன்னர்களாகிய பிரா
ம்மணர்களை மஹா சைவராகச்செய்தல் வேண்டுமெனவுங் கூறி
யிருத்தலால் ஆதி சைவப்பிராம்மணர்கள் சிவமுகோத்பவ சுத்த
புவனலிநுஷ்டி பேதமுடையாரென்பதும் இச்சுத்தாத்மாக்கள்
பிராம்மணர் முதலானோருக்கும் சைவத்வஞ் சித்திப்பதற்கு ஆச்
சார்யரெனவுவ காணப்படுதலின் இவர்களை கானினீயர் என்பது
குருவுக்கு நாமம்போட நினைந்த மூடர் கொள்கையேயன்றோ
இவற்றால் கானினீயர் இவறன்றென்பது வேதாகமாதிரிபிரமாண
முகத்தால் புலப்படுகின்றது பின் கானினீயர் யாவரென்பதை
விசாரிக்கப்புகுவோமாக பராசரர் ஓடத்திலேறிச்செல்லும்பொ
ழுது சுபமுகூர்த்தம்வற ஆங்கு கன்னிகழியா மத்வியகந்தியை ||

யொசனகந்தியாக்கி புணர்ந்து அத்தினின் றண்டாகியவர் வியா
ஸர் முதலினோர் என புராணங்கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்வம்
சத்தவர் கர்னினீயரென்பது புராணமுகத்தால் புலப்பட்டு நிற
கின்றது இனியேனுங் கானினீயர் இன்ன வம்சத்தவரென்பதை
ஊகித்தறிந்தடங்குவாராக இனி குண்டரைப்பற்றி விசாரிப்பாம்
கூர்யுதெஜாரஜஃ கூருணாரீயுதெஹதூரிமொஹகஃ । என்
னும் வாக்கியத்தால் பர்த்தா இருக்கும்பொழுதே சோரத்தன
மாய் அன்பரைக்கலந்து பிரக்கும் பிள்ளைகளுக்கு குண்டனென
வும் பர்த்தா ஏறந்தபின் முண்டைகள் புருஷறைக்கலந்து பிரக்
கும் பிள்ளைகளுக்கு கோளகனெனவும் பெயரெனக் கூறியிருத்
தலால் உத்தமோத்தமமான ஆதிசைவப்பிரும்மண விரூஷ்டி
சிவமுகோத்பன்னமுடைய சிவசிருஷ்டியேயாதலின் குண்ட
கோளகத்வ வியவஹாரமிவற்கேரக்காரணமில்லாதாற அகிலிகை
முதலிய ரிஷிபத்மிகள் புருஷனிருக்க அன்ப புருஷனைக்கலந்து
றமித்ததாய் புருணமுகமாய் வெளிப்படுதலால் அவ்வாருள்ள
ரிஷிகோத்திரத்திலுதித்தவர்களே குண்டராவரென்பது தெற்
றெனப்புலப்படுகின்றது இவற்றால் ஸத்பிராம்மணர்களாகிய
ஆதிசைவபிராம்மணர்களை குண்டறென தூஷிக்க முயன்றது
விச்சாரணைக் குறைவாம் இனி கோளறென்பதைப்பற்றி பறி
கறித்தொதுக்குவோமாக ஆதிசைவபிராம்மணர்கள் உத்பத்தி
சிவமுகோத்பவமுடையதாதலின் இவர் முண்டைக்குப்பிறந்த
மக்கள்கள் ஆகார் ஒருவினாபகறை ஸுமங்கிலியொருத்தி பிரதி
தினமும் குடத்து நீரூலபிஷேகித்து புத்திரசந்தானம் உண்டாக
வேண்டுமென பிரார்த்திக்கிறது வழக்கமெனவும் அவனோடு
கைம்பெண்டாட்டியொருத்தி ஸுமங்கலி செய்வதுபோல் விக்
னேசுவரருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து அவனெதை விரும்புகிற
னோ அதை எனக்குத்தரல்வேண்டுமென பிரார்த்தித்தாளென
வும் ஸுமங்கலி கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்திரனை பிரஸவித்தா
ளெனவும் அமங்கலியும் அவ்வாறே கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்
திரனை பிரஸவித்தாளெனவும் அப்புத்திரன் கல்விமானாய்வேதா
ந்தாதி மதபிறவிஷ்டனாய் வியாபகனாயிருந்து அனேக சிஷ்யரு
டன் இருந்தார் என்பதாய் சிலணூல்கள் கூருவதால் அவ்வாரு
அமங்கலிக்குப் பிறந்தவரும் அவற்கு உடன்பட்டு சிஷ்யராயுள்

ளோரும் கோளகர்களேயாவர். இவ்வுண்மையுணர்ந்து சிவமுகோ
த்பவர்களான ஆதிசைவர்களை. கோளகரெனக் கூறமுயன்றது
தனக்குற்ற கோளகத்வத்தை. பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டே
யன்றி வேறன்று இவற்றால் ஐகக்குருக்களாகிய ஆதிசைவபர
மாச்சார்யமூர்த்திகள் பிறவியாலும் ஜாதியாலும் ஸமயத்தாலும்
அச்சமய உணர்ச்சிக்குத்தக்க மெய்தூலாலும் அன்னான்முகத்
தாலனுஷ்டிக்கும் பரதர்மங்களாலும் ஸர்வான்மாக்களிலும்
மேம்பாடுடையவராயிருத்தலின் இவர்கள் திருக்கரம் அசுத்த
மாவதெப்படி.

ஸ்ரீவஜிகாரணெவ ஹ்ஸுபெயம்விசெஷத் || சுந்யஜிக
கரெணாய ஹ்ஸுபெயம்நகாரயெசு || ஸ்ரீவஜிகாரஹ்ஸு ஸ்ரீவ
ஹ்ஸுஜிதீஸ்யகம் || சுந்யஜிகாரஹ்ஸுஜி ஸ்ரீவனெதிகீதி-கம் ||
கஹ்ஸுதவ-ப்யுயதெந ஸ்ரீவஹ்ஸுநஜாவயெசு || சுந்யா
க-கெதொஹ்ஸு ரளரவம்நாகம் வுஜெசு ||

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவத்விஜர்கள் கரத்தி
னாலேயே விபூதிகொடுக்கவேண்டுமெனவும் அன்யத்விஜர்கள் கர
த்தினால் கொடுத்தல் கூடாதெனவும் சிவத்விஜர் கரத்தால் கொடு
க்கப்பட்ட பஸ்மாசிவஹஸ்தத்தால் கொடுக்கப்பட்டதற்குச்
சமானமாகுமெனவும் அன்யத்விஜர் கரத்தின் பஸ்மாவானது
அமங்களத்தை உண்டாக்கு மெனவும் சிவஹஸ்தத்தினாலேயே
ஸர்வ பிரயத்தினங்களினாலும் பஸ்மாலைப் பெருதல்வேண்டு
மெனவும் இதற்கன்யதாவாக நடப்பாறேயாகில் ரௌரவாதிரக
த்தை அடையவரெனவும் கூறியிருத்தலால் இம்மஹிமை தங்
கிய ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் திருக்கரத்தால் மஹாத்மாக்கள்
யாவரும் சிவபிரஸாதம் பெருதல் உசிதமேயன்றோ-சங்கரர் முத
லியவர்கள் வானபிரஸ்தத்திற்கு மேலான தூரியமாம் ஸன்யர்வி
ஆசிரமத்திலுள்ளவருதலின் கிரஸ்ததர்மமுடைய ஆதிசைவர்
விபூதி பிரஸாதம் கொடுத்தல் கூடாதெனின். ஸன்யாஸம்சைவ
ஸன்யாஸம் வைஷ்ணவஸன்யாஸம் மென இருகூறாய் நின்றலின்
சுத்தசிவ ஸாக்ஷாத்கார சிவதர்மணீதிக்கூடாஸம்ஸ்காரதுறியத்வ
மவற்கில்லையாதலின் வைஷ்ணவம் சைவமென்னும் ஸமயத்தாற்
குறிக்கப்பட்ட இருதிரத்துஸன்யாஸமும் இவற்குடன்பாடற்ற

தாகும் ஸமயத்தால் மேம்பாடடையாததும் கேவலம் வேதாந்
தத்தால் ஜீவஞானம்பெற்று யாவத்கர்மத்தையும் பரித்யஜித்து
வேதோக்தமான பூணல் குடிமி எழந்து கர்ம்பிரஷ்டராய் நிற்கு
மிவர்களை துரியாகிரமி எனவும் ஸன்யாலி எனவுங்கூருதல் தகு
மோ ஸன்யாஸமும் பிரும்மசர்ய கிரஹஸ்தவானபிரஸ்தஸன்
யாஸமென்னுந் நான்காவதான ஆசிரமமுடையதாதலின் இவை
ஆசிரமபேதமான தர்மங்களையன்றோ இவற்றிற்குவேதோக்தமா
னபூணல் குடிமி காயித்திரி முதலிய ஸத்காரியத்தில் பங்கம் வரு
தல் கூடுமோ வருணஸம்ஸ்காரத்தில் காயத்திரியைவிட உயர்ந்த
மந்திரம்வேதத்திலேயேயில்லையாதலால் அவற்றை கைவிட்ட இவ
ர்கள் பிராம்மண பிருஷ்டராவார்—வேதோக்தஸம்ஸ்காரமாகிய
பூணல் குடிமி முதலியவை பரித்யாகமாவதால் வேதவிஹித கர்
மாக்களை பரித்யாகஞ்செய்தவர் அவைதிகராவர்கள் இவ்வாரு
வைதிகபிரஷ்டராயுள்ளவர்களை ஸன்யாலி எனவுந்துரியாகிரமி
எனவுங்கூருதல் கூடுமோ ஆசிரமத்தை அதிகிரமித்தவிடத்தில்
காயித்திரி நீங்குதல் கூடுமெனின், பிரும்மசர்யத்தை அதிகிர
மித்த கிரஹஸ்ததர்மத்தில் காயித்திரி நீங்காதிருத்தலாலும் கிர
ஹஸ்தத்தை அதிகிரமித்த வானபிரஸ்தத்தில் காயித்திரி ஆசிர
மாதீதத்தில் நீங்காதிருந்ததுபோல் ஸன்யஸித்தலிலும் காயத்
திரி நீங்கக்காரணமில்லை ஸன்யஸித்துள்ளோற்கு பிரணவ ஜப
மேவிசேஷமெனக் கூறியிருத்தலால் காயித்திரிநீங்கிவிடுமெனின்
பிரணவத்தைமாத் திரம் ஜபம்செய்பவரிலும் பிரணவம்காயித்திரி
இவ்விறண்டையுஞ்சேர்த்து ஜபிக்கும் பிரும்மச்சாரியே விசேஷ
மெனக் காணப்படுதலால் பிரும்மசர்யத்தில் கீழிட்டஸாமான்
யறை துரியாகிரமி எனக்கூருதல் கூடாது பிரணவம் ஸன்யாலி
க்கே யுறித்தானது மற்றோற்கு கூடாதெனின் சூத்திரநிற்கு
மேலிட்ட வைச்யர்முதல் பிராம்மணபர்யந்தம் பிரணவாதிகார
முடையாரெனக் கேட்ப்படுதலால் ஸன்யாலிகளுக்கு பிரணவத்
தை ஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டதென்னுஞ்சொல் ஏறாது இவ
ற்றால் இவர்களை ஸன்யாலிஎனவுந் துரியாகிரமிஎனவுந் கூருதல்
கூடாது பின்னை வேதங்களில் வெடானவிஜ்ஞாந ஸாநிஹிதா
யாஸாஸந்யாஸயொமாடிதயஃ ஸாஸஸக்யாஃ வெஷ்யஹ்வொ
கெதவராக்ஷயொ வராஜாநாஸ வரிஜயுநிஸவெ-

என்னுஞ் சருதிவாக்கியத்திற்குப்பொருள்தான் ராதெனில்
 விவரஸெஷ நபுணவ; சுஷுஸெஷ நநாடி-க திஜா ந மதெஜா
 தெ தாபெயேஸை மிஸ்ரி தா: வெஜாந விஜா நய-ம திஸ்ரி தா து-தா:
 ஜிதெ கெஷியா: ச-ம கலகா: தீக்ஷா நிதி-கூத து: ஸ்யவறகொ
 கெ ஸ்யவறஸிவெஸதா ஸிவம-வெந த-ம ஸிவஸ்யவாயார
 ணா து-தா ஸ்யவறணகா: ஸ்யவறகா ஸ்யவற ஸதா ஸிவதக.
 ரிதி தகல-வெந ஸிவா வாராணகா வெவாராயா: உ. ந. நாமா:
 சுஷுஸெஷ காவெஷ நூல யொமாடி சுஷுஸெஷ யிஷா
 துணா: ஸ்லகா: ஸெஸகா: துஷுஷ: ஸதாஸ: தகெஷா
 மாடி வாராடி தா: வாரா: விஜா நா: ஸா: தா: மிவெஸை
 யொஜ்ஜ வாரித: மிஷுனி ஸ்லகா: து: துஷுஷெய ஸ்யா: தீ
 து: தீ: வேதமென்னுஞ் சொல்லிற்கு பிரணமெனவும் அந்
 தமென்பதற்கு நாதமெனவும் இவ்விரண்டுக் கூடியுள்ளதை நிச்ச
 சயித்தறிவதே வேதாந்த ஜன்யஞான மெனவும் சுத்தஸத்வா
 என்பதற்கு ஜிதெந் திரியத்வமுடைய சிவதீக்ஷாதி பரஸம்ஸ்காந
 த்தால் நிர்மலாத்மாவாய் பிறும்மலோகே பிறும்மபிஸமாடிய ஸ
 தாசிவபுனத்தில் சிவனை ஸாதாரணமாய் அடையும் பொருட்டு
 பெரிதான ஸதாசிவ சரீரமாய் அந்த புவனத்திலிருந்து பரந்த
 காலெ பரா உன்மனையின் அந்த காலத்தில் லயகாலத்தில் ஸந
 யாஸ்யோகாத் அகாரம் முதலிய அதிஷ்டாக்களை செவ்வையாக
 வைத்து சேர்ந்து பரமிருதாத் பரசிவ ஞானத்தினால் ஆத்மா
 வை சிவபெருமானிடத்தில் ஸம்போஜித்தால் ஸம்ஸாரபாசம்
 ன்டுமென்பதிதன் கருத்து - இவற்றுள் பிரணவம் முதல் நாதப
 ர்யத்தமானது வேதாந்த ஜன்யஞான மென்பது சருதிமுகத்தால்
 வெளிப்படுகின்றது பரசருதியிலேயோ சுஷுஸெஷ உகாரஹ 3
 காரொஷிடி-வெவய | ஸய-க-ஷு திரொய் உநா லொநா
 லாணவயவய | ஸகிஸுஷுரவி நீவெவஸலெநகாடி ஸஸ்யு
 தா: | உ. ந. நாம தகொ தீ த-த தொ தீ த-மிராயா என்னு
 ம் வாக்கியத்தால் அகாரம் உகாரம் மகாரம் பிந்து அர்த்தசந்தி
 ரன் நிரேதி நாதம் நாதாந்தம் சக்தி வியாபினீஸமனை உன்மனை
 என பன்னிரண்டு ஸ்தானம் மெய்னூல் வழி விளங்குதலால் அ
 காரமுதல் - நாதம் பந்தமான ஸ்தானம் வேதாந்த ஜன்யஞான

மாதலால் வேதாந்தம் கீழிட்வேன ஏழு ஸ்தானத்தையே வெளி
 ப்படுத்துமென்பது பொருளாகின்றபடியால் அதற்கு மேல் நாத
 நாதாந்தமுதல் நிரூபயமிருதியாக ஸ்தானம் ஐந்திருத்தலால் இவ
 ற்றை வேதாந்தம் விளக்குமியல்புடையதன்று வித்தாந்தரூபமா
 ன சிவாகமங்களே இவ்வைந்து ஸ்தானங்களையும் நன்கு விளக்க
 வலியுள்ளது இஃதன்றி சிவதீஷாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் நிர்மலாத்
 தாவாய் இருத்தல் வேண்டுமென்பது சுருதிமுகத்தால் வெளியா
 யின இதுவும் சிவாகமத்தால் அறியத் தகுந்த மார்க்கங்களாம்
 ஸதாசிவபுவனத்திலிருந்து என்பதற்கு சிவாகமமே பயன்பட்டு
 நின்றிமோதலின் வேதாந்த மிங்கனம் விலக்காகும் ஸம்னா உன்ம
 னு பேதங்களும் லபபோக அதிகாரக் கிரமங்களும் சிவாகமத்
 தால் வெளிப்படென்றி வேதாந்தத்தால் விளங்கத் தக்க தன்று
 அகார்த்தி அதிஷ்டாநாக்களை சிவாகமம் விளக்குமன்றி வேதாந்
 தம் விளக்குவதன்று இவற்றால் சிவாகமஞர்களுக்கு ஸன்யாஸ
 யோகம் ஸங்கடயுள்வதென்பது திண்ணம் பரமசிவஞானத்தில்
 ஆத்மாவை சேர்ப்பது வித்தாந்தரூப சிவாகம ஞானமேயன்றி
 வேதாந்தக்குத்தனக்கனயம் பொய்யாதலால் சிவபெருமானிருப்
 பும பொய்யாம் அந்த ஞானத்தில் ஆத்மாவை சேர்ப்பதென்ப
 து பொய்யாம் இவ்வாறு சுறுதிக்கிலக்கான வேதாந்திகளை ஸம்
 ஸாரபாசம் எப்பொழுதும் விடாது இக்காரணம்பற்றி இந்த
 சுருதியும் சிவாகமஞர்களுக்குப் பயன்படுமென்றி வேதாந்திகளுக்
 கு அனுதகுனையுப் பயன்படா இவற்றாலும் ஆதிசைவத்தன் ஜ
 னத்குருவென்பது தெற்றென வெளியாகின்றது இம்மஹிமை
 தக்கிய ஆதிசைவர்களை நோக்க ஸன்யாவலி விசேஷமென்பதை
 யாவரோப்புவர் ஸன்யாவலி என்பது வைஷ்ணவம் சைவமென
 பேதமிடண்டுடையதாதலின் தத்கால வியஹாரத்திலுள்ள ஸன்
 யாவலிகள் வைஷ்ணவஸன்யாவலியா அல்லது சைவஸன்யாவலியா
 வைஷ்ணவஸன்யாவலியாயின் பூணல்குடிமிடெத்து நித்யானுஷ்டா
 ன மெழக்கக்காரணமில்லை சைவஸன்யாவலியாயின் சிவதீசைஷ
 மஹாகாரண பஞ்சாகூரம் ஜபஞ் செய்வதோடும் பூணல் குடிமி
 டும் இருக்கும் இவர்கள் சிவகாயித்திரி ஜபஞ் செய்தல் வேண்
 டும் இவ்விரு திறத்திற்கும் விலக்காம் ஸன்யாஸம் யாதென்பதா
 ய ஆசங்கிக் கிடந்தருகின்றது ஸமார்த்த ஸன்யாஸ மெனின்

[illegible]

கருங்குடி கெந்தவர் பிராமமணர் முதல் குத்திரர் பர்யந்தமுன்
 வரான்கு வருணத்தாரும் தங்கள் தங்கள் ஆதமார்த்தக் கிரியைக்
 னேயே செய்தற்குறிபார் யாவருக்கும் தீசைச் செய்தல் பி. திஷ்
 டை உதஸவம் ஸ்னபனம் ஸம்புரோஷணை பிராயச்சித்தாபி
 ஷேகம் சிவஞானசாஸ்திரமுபதேசித்தல் இவ்வ முதலிய முக்தி
 பரதமான பரார்த்த கர்மாக்களில் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்த
 த்திலும் ஐகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவர்களுக்கு அதிகாரமிருப்
 பதோடும் ஸகலதேவாரச்சனைகளிலும் அதிகாரமுள்ளவரெனக்
 காணப்படுவதால் மந்திரோபதேசம் முதலிய ஸகல கர்மாக்களு
 க்கும் ஆதிசைவர்களை அதிகாரிகளென்பது தெற்றென வெளி
 யாகின்றன இவர்களை னோக்க ஸன்யாஸிகள் விசேஷரென்பது
 சாஸ்திரமறியாதோர் செயலேயாகும். அத்தைதபாஷ்யம்செய்தரு
 னிய வேதாந்தா வலம்பிகளாகிய ஸன்யாஸினை னோக்க ஆதி
 சைவ பிராமமணர்கள் விசேஷராவது யாங்கனமெனின் சிவஞா
 ன சித்தியார் நானே பிரமமென்றுறைத்து ஞாலம் பேய்த்தே
 ரென வெண்ணியுனைபுருந்து நின்றயிரகட்டுபதேசங்களுறைத்
 து வருமானமதிக்கடனுமாய் மாயாவாதி பேயாகித் தானேயுரை
 க்குமன்னுலி னுண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம். எனனும் வாக்
 கியத்தால் நானேபிருமமென்றும் இவ்வுலகம் பொய்த்தேர்
 போன்றதெனக்கூறிய இவர்க்கிலே சுரோனிதக் கூட்டுறைவால்
 ரக்தமாம்ஸாஸ்தி மயசரீரத்தில் புருந்து இவர்க்கன்யமான உயிர்
 களுக்கூபதேசிக்கும் பெரியமதிக்கேடனுமாய் இவர்கள் மாயயால்
 பிடிக்கப்பட்ட பிசாசாய்தானென அகந்தை கூறியுரைக்கு இம்
 மாயாவாதனுலி னுண்மையும் சொல்கிறெனன்றார் இவற்றை
 னோக்கியே யன்றோ திருலோசன சிவாச்சாரியார் பாஷித்யாபாஷ்
 யத்தில் சரிவரா நாலிநாகெவனாகெயு க ஜாகெநரி-கூண-லவ
 டீ-தி கா-தய-ல் எனனும்வாக்கியத்தால் சிவஞானமல்லாது கே
 வலாத்வைதஞானத்தினால் முக்திகிட்டாதெனவுங் கூறியிருக்கின்
 றார் கேவலாத்வைதஞானம் ஜீவஞானமே யாதலால் அதுசிவஞா
 னமாகுது இதுவுமன்றி பலகாணுந் தாம்பிரமங்கண்டவர்போற்றம்
 மைக்கண்டாங்க துயேநாம்பிருமமென்பவர் பானண்ணதே
 செஞ்சொல்ல லாதிமறையோதியதன்பயனென்றும் மறியா வேதி
 ய்சொல்ல மெய்யென்று மெய்யதே பாதிபிச்சமே னுற்றதிருநு

சாராஷ்டிரபெஷாஷாஸாஸ | என்னும் வாக்கியத்தால் ஆச்சார்ய
ன் ஆர்ச்சகன் ஸ்தானிகன்பாசகன் பரிச்சாரகன் முதலிய பஞ்
சாச்சார்யர்களும் சுரப்பக் கிபஹத்தில் பிரவேசிக்கலா மெனவும்
வேதாசகம விசேஷஞ்ஞரும் சிவதீவகந்த பெற்றவருமான அத்யன்
யட்டர் ஆர்த்தமண்டபத்தில் நின்று ஸேவிக்கலா மெனவும் ம
ஹாசைவர்தனான பிராமம்ணர்கள் மஹா மண்டபத்தினின்று
ஸேவித்தல் வேண்டுமெனவும் தபஸீ அபரயாகஞ்செய்து தீக்ஷி
தரென பெயர்பெற்றோர் ஸன்யாஸி இவர்கள் நிருத்தமண்டப
த்தினின்று ஸேவித்தல் வேண்டுமெனவும் ஸுத்திரியர் வைச்யர்
இவர்கள் ஸநபனமண்டபத்தினின்று தர்சித்தல் வேண்டுமென
வும் ஸத்ருத்திரி விநுஷபத்தின் பின்புரத்தில் நின்று தர்சித்தல்
வேண்டுமெனவும் அஸத்ருத்திரி இவர்களுக்கும் பின்னின்று
தர்சித்தல் வேண்டுமெனவும் அனுலோமன் இரண்டாவது பிர
காரமாகிய அந்தர்ஹாரத்தில் நின்று தர்சித்தல் வேண்டுமெனவு
ம் பிரதிலோமர் மத்தியஹாரமென்னும் பிறுகரம் த்வஜதண்டத்
திற்கு வெளியில் நின்று தர்சித்தல் வேண்டுமெனவும் பஞ்சமர்க
ள் முதலிய தாழந்தவர்கள் யாவரும் மஹாமாயாதியாகிய ஐர்
தாவது பிராகாரத்தில் நின்று தர்சித்தல் வேண்டுமெனவுங் கூறி
நிருத்தலால் அதிஷ்டானா சிரதராகிய ஆதிசைவ பர்மாச்சார்ய
ர்களை னேக்க மண்டபாசாத ஸன்யாஸிகள் விசேஷஞ்ஞவதெப்ப
டி இவ்வாறுள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் சிவாகமஜன்ய ஞானம்
ஸன்யாஸிகளுக்கு அத்யாவச்யகம்வேண்டப்படுமாதலின் இவை
கைவறப் பெருதோர் ஸாமான்யஞானம் பெற்றஜீவஞானிகளே
யாவர் வேதாந்திகளுக்கு ஸமயநெறிக்குறிப்பின்மையின்மதப்பி
ருஷ்டத்வ மெய்தப் பெருவார் மதப்பிருஷ்டத்வம் மதத்தில்
சேர்ந்துள்ள ஒருவர் அவை நீற்றுனின்ற விடத்துக் கூறுதல்
தகுமேயன்றி ஸமயநெறியடி யோடற்ற வேதாந்திகளை
நாஸ்திகரெனக் கூறுதலொழிந்து மதப்பிருஷ்டரென வலி
ந்தீட்டிப் பொருள்கொள்ள விரும்பிய தென்னென் பிராம்மண
ஜாதி சிவமதமென முன்னர் ஸமயங்குறிப்பிட்ட ஒருவரேயன்
றோ வேதாந்தஜன்ய கேவலாத்மகஞானத்துட்ப்பட்டு வருந்து
கின்றார் இங்கனம் மதத்தினின்று நீங்கியது காரணமாய் நின்ற
வின் மதப்பிருஷ்டரெனக் கூறியதன்றி வேதாந்திகளை ஆஸ்திக

ரேனக் கூறவெளிவந்தது மின்றும் இவற்றால் வேதாந்தாவலம்பி
களாகிய ஸன்யாஸிகளும் நாத்திகரென்பது குருமுத்தால்
போதரும் அதிதீவிரதர்பரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளமெய்ச்சமயவாதி
யசைவஸமத்தைக்கைசிட்டு வேதாந்தக்கொள்கையவலம்பித்தி
யாம் பிறும்மம் யாம்பிறும்மமென செருக்குற்று நாத்திராதற்
குக் காரணம்பாதெனின் வித்தை அபரவித்தை பரவித்தையென
இரண்டாயிருத்தலின் இவ்விரண்டு வித்தைகளையும் அதயயன
ஞ் செய்தல் உசிதமாயிருக்க அபரவித்யாக் யயனத்திலேயே
காலங்கடத்தி பரவித்தை வேகஞ்சிரிதும் மனம்மற்று அவை
குருக்களுக்கு நமக்குவேண்டாமென உபரதியடைந்த குற்றத்
தால் இவற்கு நாத்திகதவமேறப்பெரும் வேதாந்த பாஷ்யம்
வேககிய ஒருவன் சிவாகமத்தை உற்றுவேகக்கப்புகுவானாயின்
வேதாந்தத்தை நிர்ணயத்து விதித்தாந்தித்துள்ளது பரவித்தை
யாஞ் சிவாகமமென்பது தெற்றெனப் புலப்படும் இவ்வுண்மை
நிற்றுமேதமொன்றே எனக்குப் போதும் சிவாகமம் வேண்டா
மென்னும் அவை திகவாதத்தாலன்றோ ஸத்பிராம்மணர்களுள்
மதபிரிவுத்தராதற்குக் காரணமாயிற்று பரவித்தையாஞ் சிவாக
மங்களில் நம்மால் நியமித்து உபஜிவிக்கச்செய்த குருக்களை உயர்
வெனவும் பிராம்மணரை ஸாமான்யரெனவும் கூறியிருத்தலால்
பிராம்மணருக்குயர்வு கூறிய வேதமே எமக்குப் பிராமாணமெ
னின் மடரொடுவெருகவுஞ் சுமாய்ந்தபொருளாகு
என்னும் வேதவாக்ஷியத்தால் குரு முகமாகவே அநியத்தக்கது
குருவன்றியிலறியக்கூடாது எனவேதம் உத்திரவரித்திருப்பி
தால் குருக்களுக்கு பிராம்மணர் தாழ்ந்தோரென்பது வேதக்க
ருத்தன்றோ இவற்றால் வேதமுமிவர்களையு யர்த்தாது குருக்களை
யுயர்த்தி கூறியிருப்பதால் இவர்களுக்கு வேதமுமன்றோ அப்பி
தாமாண்யமாய்க்கொள்ளவேண்டி வரும் வேதத்தில் கூறியருத்
வம் வேதாத்யனங்கற்பித்துவைக்குகனபாடியருக்கும்சாஸ்திரா
ப்பாஸஞ் செய்துவைத்த சாஸ்திரியருக்கும் பெருமன்றி கோபி
ல்க்குருக்களை குருதவமாகக்கொள்ளுதல் யாக்ஷனமெனின் வே
தாத்யனஞ் சொல்லிக்கொடுப்பவரை கனபாடியெனவும் சாஸ்
திரபாடஞ்சொல்லி வைப்போறை சாஸ்திரியரெனக்குப்பிடு
தல்உலகவழக்காயிருக்க அவர்பால்குருதவமேற்றுவதுந்தவராய்

மகாபிராசுபகாரகூடம், மகாபுஷுணிபிராபகா ! கூட
 காபநிபிராயிவாசு மகாபிராசுபகாரகூடம் || என்னும் பர
 குருதிவாக்கியத்தால் குருவன்பது இருட்டெனப்பொருள்படுமெ
 னவும் எனப்பது இருட்டை நீக்குதல் என பொருளாதல்பற்றி
 அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை பிரகாசிப்பிக்கத்தக்கவர் குரு
 வென்பதற்கு பொருளாமெனவுங் கூறி யிருத்தலால் ஞானமுப
 தேசிப்பவரையன்றோ குருவெனச்சுட்டப்படும். தேவலம் ஞான
 கநிஷ்டசாதன சதுஷ்டய சர்வைய கிரியை யோகஞானனுபவசிவ
 ஸாஷ்டாத்காரபரமுத்தியை உலகினருய்ய கிருபை கூர்ந்து புரி
 யும்ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவபிராமணர்களையன்றி குருத்வம்
 வகித்தற் குறிபார் ஒருவருமின்றாதலால் அப்பர மாச்சார்ய பூத
 ர்களான ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் பரத்தேஜகத் குருத்வஞ்
 சாதிக்கப்படும் வேதாந்தப்பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரி
 யார் என்களுக்கு குருவாவானின் சங்கராச்சாரியாற்கு லோக
 குருத்வம் பிரமாண பிரஸித்தமாய் ஏற்படாததாலும் நீங்கின
 ல்லோரும் பிராம்மணஜாதி சிவமதந்துள்ளோறுமாய் காரணப்ப
 தேலின் வேதாந்தப் பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரியரிடங்
 குருத்வங்கொண்டாதெல் வேதாகமாத்ரி ஸத்பிராமணங்களுக்கு
 விருத்தமாம் வேதத்திலேனும் புராணத்திலேனும் சிவாகமங்களி
 லேனும் சங்கராச்சாரியரை ஜகத்குருவாய் கூறியுள்ளவசனமுள்
 தேல் ஈண்டிட்டுத்துவிளக்குவாராக இவற்றால் நாம் பூஜார்த்தங்
 கொணர்ந்து வைத்தகுருக்களை நாம் குருவென்பது கூடாதென்
 னும் மமதையை நீக்கி நாம் சேஷமார்த்தங்கோயிலில் பிரதிஷ்டி
 த்த லிங்கத்தை தாமேவணங்கி அனுக்கிறமடைதல்போல் நாம்
 பூஜார்த்தம் ஸ்தாபித்துள்ள குருக்களும் நமக்கு குருவாவர்
 என்பதேனின்ன மிவர்வருக்கு புலப்படுகிறதில்லை குருக்கள்
 வீட்டில் ஜலபர்னமும் செய்யாதிருக்க அவர்களை ஜகத்குருவாய்
 கொண்டாதெலங்கனமெனின் குருக்கள் வீட்டில் சாப்பட
 கூடாதென எந்தவேதங்கூறியிருக்கின்றது எந்தசிவாகமங்கூறி
 யிருக்கின்றது எந்தபுராணங் கூறியிருக்கின்றது நீங்கள் குருக்
 களை கானினியரெனவுங் குண்டகோளகரெனவும் இதுபரந்த
 தினைத்து நிந்தித்து வந்தீர்கள் கானினியர் குண்டகோளகர் இன்

ஓரென்பது பிறமானபிரவீத்தமாய் விளக்கி இவர்கள் அவறன்
 றென மருத்துணர்த்தி யுள்ளோமாதலால் ஜலபானங் கூடச்
 செய்யாதிருக்கத்தக்க அதிருத்யம் இவரிடம் யானுளது பாகவத
 த்தில் சிவநிர்மால்யம்பு சித்தல் கூடாதெனக் கண்டித்திருக்க
 சிவாலப நிர்மால்யம் புசித்தலால் குற்றமாவாரெனின் பாகவதம்
 ஹமவதூஃ ஸாஸ்யாஹாமவதம் எனப் பொருளாதல்பற்றி
 உமாதேவாயார் பரமாய்க்கூறியுள்ள தேவீ பாகவதம் பதினெட்
 டி புராணத்திலொன்றும் பாகவதமே யன்றி பொப்பண்ணர்
 என்னும் தெலுங்கரால் சிவதூஷணர்த்தஞ் செய்யப்பட்ட பாக
 வதம் பிரமானமாகா யாமெடுத்துக் காட்டுப்பிறமாணங்களை பிர
 மாண மன்றெனக்கூருதல் கூடுமோவெனின் பிரமாணத்தை பிர
 மாணமாகவு மப்பிரமாணயத்தை யப்பிரமாணயமாகவும் கூறு
 தல்வழக்காய்விருத்தலால் பாதகமின்றும் அங்ஙனங்கூறியிருப்ப
 தற்குச் சமாதானந்தான் யாதெனின் ருக்வேதத்தில் ருஃப்யஸு
 தூஃஸு ஜீதருஃப்யவீதஃவிவெஸு ருஃப்யவ்யூதஃஜீஃஸ்யுஷி
 தஸாஸுஷ்யூஷணா: வ்யூஷாணாதஸாநிஜீநாயு ரெவஹு
 யுஷி என்னும் வாக்கியத்தால் ருத்திரருக்குறி வேதிதமான
 அன்னத்தையே சாப்பிடவேண்டுமெனவும் ருத்திரருக்கு அபி
 ஷேகித்த தீர்த்தத்தையே பானம்பண்ணவேண்டுமெனவும்ருத்தி
 ரானுக்கு பூஜித்தபுஷ்பத்தையே ஆக்கிராணிக்க வேண்டுமெனவும்
 பிரசாந்தமஸையுடைய பிராம்மணர்கள் நிர்மால்யத்தையே புசி
 த்தல் வேண்டுமென கூறியிருக்க சிவநிர்மால்யங்கூடாதென
 பொப்பண்ணருளறியதை யாவரொப்புவர் ருக்வேதம் கூணரி
 ஹுஷிதம் ஜநெருஃப்யம் வரொரிநீ ஷயாமுஹுஷிஜிஹுயர்
 ஸஸம் ஸர்வான்மாக்களுள்ளும்அந்தராத்துமாவாயும் ஸர்வோத்
 கிருஷ்டராயு மிருக்கிற ருத்திரரான பரமசிவத்தை எந்தமனிதர்
 கள் புத்தியினால் தியானிக்கிறார்களோ அவர்கள் சுவையுடன்
 கூடிய அன்னத்தை நாவினால் புசிக்கிறார்கள் தியானியாவிடில்
 மலத்தையே நாவினால் புசித்தற்கொப்பாகுமெனக் கூறியிருத்த
 லால் சிவநிர்மால்யமன்றி மற்றயநிர்மால்யங்களை புசித்தால் மலத்
 தைப் புசித்ததற்கொப்பாமென பிரமாணமுகத்தால் வெளிப்

[illegible]

மென சிவரஸ்ய ஸேவாவிதியில் கூறியிருத்தலால் ஸப்தலிங்கத் தி
மொன்றும் பரமாச்சார்யலிங்கம் ஹேயமெனக்கொள்பவர்
சிவபெருமானே ஹேயமெனக்கொண்ட சிவதூதகர்களுையன்றோ
ஸ்ராவாஜம் மஃமெவ்யஸிம் மதிவிபரீஷுதெ | ஸ்ராவாஜம்
ஸ்ரிரஸிம்மா ஸ்ராக் ஜம்மஜே ஸ்ரீதவிதம் | ஜம்மஜேஸ்ராவாஜம்
தெநலிம் மவஜாஹிநிஷுதா | தஸ்ராக்லிம் மதியா ஸ்ரீ
ஜோநாவஜேநுதஸவ-டீரா | என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால்
ஸ்தாவரஞ் செங்கமெனலிங்கம் இரண்டுபேதமுடையதெனவும்
ஸ்தாவரலிங்க ஸ்திரலிங்கமான் சிவலிங்கமும் ஜங்கமலிங்கம்
சிவபெருமானால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட ஆச்சார்யலிங்கமும் ஜங்கமலி
ங்கத்தை அவமதித்தால் ஸ்தாவரலிங்க பூஜை நிஷ்பலமாமென
வும் பிராஞர்கள் இவ்விருவித லிங்கத்தையும் அவமதியாரெனக்
கூறியிருத்தலால் சிவதீர்ஜர்களை சிவலிங்காகாரமாய்க் கொண்ட
ன்றோஉபாஸித்தல் வேண்டுமென வேதாகமங்கள் விதித்திருக்
கின்றது.

இத்தருத்தைச் சிறிது முற்றுகொக்காது குருக்கள் தம்மின்
தாழ்ந்தோரென்னும் துர்வாதம்எங்கண்ந்தலைநீட்டும் ஆதிசைவப் ப
மாச்சார்யர்களை குருக்கள் ஜாதி என் தனித்து பிரித்துக் கூறியி
ருப்பதால் எனைய ஸர்வஜாதிகளுமீவர்களுக்கு சிஷ்யர்களென்ப
து கருத்தன்றோ இவர்களைத்தவிர குருக்கள் ஜாதியார் வேறொ
ருவருளரேல் ஈண்டெடுத்து விளக்குவாராக இவர்கள் வேறொரு
வருக்கு சிஷ்யருகாத ஸ்வயமாச்சார்ய புருஷரா யிருத்தலின்
ஆபாலவிருத்தபர்யந்தங் குருக்களெனச்சுட்டப்படுவர் பால்யத்தி
ல் இவர்களுக்கு குருத்வங்கூறுதல்எங்கனம் பொருந்து மெனின்
குடிவெஸுவஸுடிகூடாது உவயாராஹ்ஸுதா । சுமுனவ
ஸிவெநெத டிகூடாவுஸ்ரிவ்விஜா : ! வராசு-ஸுயவ்ரிம்
ஸுயவ்ரிஜாகாவஸுதிகூடு ! தடிசு-போடிவெஸுவஸுடிகூடு
ஸுடிவெஸிஸொ : ! ஹெஸுடிகூடாவு-ஸுஜா தஞ்சி-தாந்த
வ்விஜா : ! ஹெஸாஸுதிகூடு வ்விஜாயா : ரொவஜகூடு
தெய-யெ : ! என்னும் பரசருதிவர்க்குயத்தால் ஆதிசைவர்க
ளுக்கு சிவநீசை உபச்சாரமாகக் கூறப்பட்டதன்றி முக்யமா

காதெனவும் முதலிலேயே பூஜார்த்தம் சிவபெருமானால் தீக்ஷித்
 சம்பட்டதால் பின் தீக்ஷை உபச்சாரமெனவும் மேர்க்ஷார்த்தம்
 மான் ஸ்திரலிங்கபூஜைக்கு பூஜாகாலலோப முண்டாகுமாயின்
 அதின்பொருட்டு ஆதிசைவனுடைய பால் குடிக்குங்கொழந்தை
 யின் திருக்கறங்களில் புஷ்பத்தை கொடுத்து அர்ச்சிப்பது நல்ல
 பூஜையாமெனவும் இவ்வாறு பூஜித்தால் பூஜைலோபமாகாதென
 வுங் கூறியிருத்தலால் ஸ்திரலிங்க பூஜா கைங்கர்ய ஸத்பாவம்
 சுகத்தன்மையிலேயே வந்துவிடுவதால் கொழந்தை முதல் விரு
 த்தபர்ந்தமுமிவர்கள் குருக்களே குருவுக்குள்ள லக்ஷணம் இவ
 ர் பரத்திருப்பதை நீங்கள் இன்னுமறியீர்கள் ஸ்வாயம் புவாதி
 லிங்கனிஷ்ட க்ஷேத்திரங்களிலும் மற்றுள்ளபத்தனம் ராஜதாநி
 குபஜகம் கேடகம் நகரம் கிராமம் முதலிய பேதமுற்ற ஒவ்வொ
 ரு இடங்களிலும் ஸர்வான்மாக்களும் உய்யும்பொருட்டு ஸ்திர
 மாய் லிங்கத்தை பரவித்தையிற் கூறிய விதியால் ஸ்தாபித்து
 லோகம் க்ஷேமமடையச் செய்வதைத்தவிர ஜகத்குருத்வ லக்ஷ
 ணம் வேருயாது வேண்டும் இஃதன்றி இப்பரமாச்சார்ய மூர்த்
 திகள் திருக்கரத்தால் விபூதிவாங்கித் தறிக்காதோர் யாவருளர்
 ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரங்களிலும் நடக்கும் உத்ஸவாதிகளை தாள்
 தது புத்தி முக்திகளை அடைய விரும்பினிற்கும் ஆன்மாக்களானந்
 தம் பேய் பிசாசு பில்லி சூன்னியம் முதலிய க்ஷுத்ரபிரயோக
 மஹாரோக நிவரணங்களும் இப்பரமாச்சார்யரால் பூஜிக்கப்ப
 டுந் திருச்சன்னிதானங்களிலேயன்றே உண்டாகின்றது இவ்வா
 றுள்ள மேம்பாடுடைய சிவபுண்யத்தைவிளக்கும். பரமாச்சார்ய
 ஜகத்குருக்களை கைவிட்டு உலகம் உலகத்திலுள்ள யாவரும் போய்
 நான்ந்தான். உண்மை என மித்யாவாத வேதாந்தக் கொள்கை
 யுடையாரை ஜகத்குருவெனக் கூறுதல் நீங்கள் கொண்ட சைவ
 மதத்திற்கழகாமோ அன்றேல் விபூதி ருத்திருக்கம் சிவபூஜை
 முதலிய ஸத்கார்யங்களை கைநழுவவிட்டு சுத்தமுகத்தராய்யாம்
 பிரும்மம் யாம் பிரும்மமென ஒரு பிரமத்தை ஒரு பிரும்மம் பி
 த்தையாக்கிக்கொள்ளுங்கள் அங்கனம் உங்களுக்கா சங்கையற்ற
 லோககுருத்வமும் மிதையாய் முடிந்துவிடும். பிள்ளை வறங்
 கேட்ககப்போய் பெண்டாட்டியற்ற கதைபோல் சைவஸமதத்

தைவிட்டு வேதாந்தத்தில் புகப்போய் குருவை வுண்மையாக்கி
 நீங்கள் மித்தையாய் முடிந்து விடுதல் சரியா என்களுக்கன்யங்
 குருவுளரெனின் நீங்கள் உண்மைப்பொருளையிருக்க வேண்டு
 மானால் குரு அதோகதியாய் நாசத்தை அடைந்து மித்தையாய்
 முடிந்துவிடுவர் இக்கருத்தையுட்கொண்டேயன்றோ ஸுதஸம்
 ஹிதையில் கெவிடிவெடி தரோஸு க்ஷோஜ-பாவுவது ௧:1
 என்னும் வாக்கியத்தால் கேவலமான ஏகான்ம வாதத்தால் பூனை
 யைப்போல் மனிதராய் விடுகிறார் என்றதால் பூனை பாலைக்காய்ச்
 சி வைத்திருக்குமிடத்தில் மனிதர் இருப்பதை னோக்கி குடித்தா
 லடிப்பா ரென்னும் பயத்தை யுட்கொண்டு ஒருநிரங் கண்ணை
 முடிய தருணத்தில் மனிதர் காணாதிருப்பதால் கண்ணை முடிவிட்
 டால் மனிதரில்லாது போய்விடுவாரெனக்கருதி கண்ணை முடி
 பாலையுண்ணுந் தருணத்தில் பாலண்டை யிருப்பவர் பூனையை
 யடிக்க பூனைக்கு மனிதருள்ளாரென்னு ஞானம் வருதல் போல்
 தன்னைத்தவிற வேறொன்றிலை என நினைத்திருக்கும் ஏகான்மவா
 திகளும் பூனை ஞானமுடையாநாலார் எனக்கூறியிருத்தலால். அத்
 யாத்மஜன்யஞான வேதாந்தவாதம் ஜீவஞானமாகுமெயன்றி சிவ
 ஞானமாகாவாம் இவ்வாருள்ள வேதாந்த ஜன்ய ஞானத்தை
 லித்தாந்த ரூப சிவாகமாத் சிவஞானம் வேதாந்த ஜன்ய ஞான
 த்தை ஜீவஞானமெனக் கண்டித்து இதற்குமேல் பர மொன்றுள
 தென தீர்மானித்து நிற்பதால் சைவஸமயமே யாவற்றிலுஞ் சிற
 ந்து விளங்கும் மெய்ச்சமயமாம் இம்மங்குகரமான சைவஸ
 மயத்தை நீத்து அன்யஸமயப்படுகுழியில் வீழ்ந்து தைவத்தை
 இழத்தல் நீதியோ இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் நீங்க
 ள் யாவரும் சைவஸமத்திலிருந்து ஆஸ்திகராயிருத்தல் வேண்
 மென்னும் அபிமானத்தால் இங்கனங்கூறப்போன்றதன்றிலேற
 ன்று உள்ளூரில் பரமரச்சார்ய பூதரான ஸ்திரீலீங்க பூஜா கைங்
 கர்யம் பெற்ற ஜகத்குருக்களாகிய குருக்களை இழிவென நினைத்
 து சைவமதமே உடன்பாடற்ற வேதாந்த பிரவிஷ்ட ஸன்யாலி
 களை பெரிதாய் மதித்து தாம்பாளத்தோடு பஸ்மாவை நீட்டவே
 ண்டும் நேறே கையில் குருக்கள் கொடுக்க கூடாதென்பது எந்த
 ஞாயம் பற்றியோ சூழிமெலவகாராகியூறு உஷ்ண நாசு

11/5/27

காஸ்துக் | சுநுஹவெஷு மூஹீ தம் வெசுஹம் சுகதிநா
 மம் ! சூயெஸுக்ரொனெவமுஹீ த ஷோஷோஷுயாஸு
 என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் விபூதிவாங்கி யணிதற்கு ஜகத்
 குருக்களாகிய ஆதிசைவர்கள் திருச்சரமே உரிபதெனவும் அன்
 யஹஸ்தத்தால் வாங்குவானாயின் போக மோகும் மிவ்விரண்
 னெனாசத்தை அடையுமெனவும் ஆல்பத்தில் தன்கறத்தால் பஸ்
 மாவை கிறகிப்பானாகில் தோஷத்தை யடைவாரெனக் கூறியிருத்
 தலாவிதிநிலேதபரத்தில் மஹான்கள் பிறவேசிப்பது அவைநித
 மாதோ ஆனால் சைவஸமயத்துள்ள பிராம்மணோத்தமர்கள்
 ஸ்வயங்களுக்கு ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவ பரமாச்சார்ய
 முநீந்திகளை நேறேவிபூதிக்கொடுக்கக்கூடா தெனவற்புறுத்துக்கரு
 தது வேறாயிருக்கலாம் நம் கீருமத்தில் பூஜிக்கும் ஜகத்குருக்கள்
 சைவமதத்தவர் இங்குரும் ஸன்யாலிகளோ வேதாந்திகள் சிவ
 பெருமானை மித்தைப்பெருளாய்க்குறுபர் இச்சன்யாலிகளுக்கு
 அசேதனமாகியதாம்பாளம் இச்சிவப்பிரஸாதத்தை கொடுக்கட்
 டும் சேதனத்வமுடைய நம் பரமாச்சார்யர் திருக்கரம் இவ்வகா
 ர்யத்திலமைதல் குற்றமாமெனக்ருதிதாம்பள்ளத்தை நீட்ட மு
 யற்ச்சித்தனறோ யாதோஸ்நிந்திலம் அங்கனமும் தட்டைபூ பிற
 தேசத்தில் வைத்தன்றோ இவர்களை பஸ்மாகறஹிப்பித்தல் உ
 த்தமமாம் குருக்கள் கைசம்ம தாங்கியாய் நிற்பற்குக் காரணம்
 யாதோ ஸிவஜிகாராசுஹஸ்யம் மூஹீ தவ்யம் சஹா தூவிஃ | ஸிவ
 ஹஸ்யி சிவ்யாதம் ஸிவஜிகாராஹோ | என்னும் பரவித்யா
 வாக்கியத்தால் சிவத்விஜகரத்திலே நின்று மஹாதமாக்களினால்
 பஸ்மங்கிரஹீக்கத்தக்கது சிவத்விஜகரஞ் சிவபெருமானது கர
 மாகவே சொல்லப்படுகிறது எனக்கூறியிருத்தலால் இச்சிவபிர
 ஸாத ஸ்விகாரத்திற்கு மஹானாயிருப்பவர் சிவஹஸ்தமாகிய
 மர்கள் ஹஸ்தத்தை நீக்கி அடங்கனமாகிய தாம்பாளத்தைத்
 தேவதென்னோ இவ்வுண்மை சிறிது முற்றுகொக்கது ஸ்வாமி
 யஸ்வாஸ் தட்டிலிருந்து விபூதிநிறஹித்தல் வேண்டுமென்பதுஸ்
 வாமியனை அவமானப்படுத்த வுத்தேசித்தா முக்திபிரதமாஞ்
 சிவாலயங்களில் ஜகத்குருக்களாகிய சிவத்விஜர் திருச்சரத்தால்
 பஸ்மா முதலிய சிவ பிறஸாதங் கிறஹித்தல் வேண்டுமென்பது

தீர்மானிக்கப்பட்டது இத்தகயமகிமைதங்கிய பரமாச்சார்யர்களை
கோயில் குருக்கள் கிராமத்தொழிலாளி எனசிற்கிலமாந்தர் கூறு
ங்கூற்றை பரிகரித்தொதுக்குவோமாக தொழிலாளி கிராமத்தா
ற்கு வேலைசெய்பவனேயன்றி கிராமத்தாரை வேலைவாங்குபவன
ல்லன் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் தேவாலயங்களை பரவித்தை
விதித்தவாறு கிராமத்தாரால் அமைக்கும்படிசெய்து உஷக்கா
லம் காலஸந்தி உச்சிக்காலம் பிரதோஷகாலம் ஸாயங்காலம்
அர்த்தயாமமுதலிய காலங்களிலும் இவர்களை தர்சனஞ்செய்யு
ம்படியாகியஸத்காரியம்வஹித்து மஹோத்ஸவம்நித்யோத்ஸவம்
வீசேஷதினங்களிலும் அவ்வவற்றிற்குரிய திருமஞ்சனாதிஸாமா
ன்களை சேகரிக்கச்செய்து கும்பிடவடிக்குங் குருக்கள் தொழி
லாளி யாவதெப்படி நாங்கள் பூஜைசெய்யென்றால் குருக்கள்
செய்யவேண்டும் கூடாதென்றால் பூஜைசெய்வதெப்படி இதினால்
தொழிலாளியாகுமெனின் நீங்கள் பூஜைவேண்டாமென நிருத்தி
கோயிலைப் பூட்டுப்போட்ட லிங்கமும் அன்றோ தொழிலாளியா
கக் கொள்ளவேண்டிவரும் இல்லிங்கத்தை முக்திபிரதமாய்க்
கொண்டுவணங்கியது தொழிலாளியைத்தானே இவர்கள் ஆச்சா
ர்யர் முதல் சிவபர்யந்தந்தொழிலாளியாக நினைக்கும் இவர்கள்
தொழில் சாலச்சிறிப்புடைத்தே இவற்றால் ஜகத்குருக்களாயுள்ள
ஆதிசைவபிராமணர்களை தொழிலாளியென்பதுங்கூடாது ஆதி
சைவபிராமணர்கள் ஜகத்குருக்களாயிருப்பின் மாடபத்ய மிவ
ர்களுக்குளதோவெனின்

கெகூரஸஸிவரெநரஜெஜெவஜெவா உ-நாயவெவகௌ
ஸிக: காஸ்யவெஸ்ஸவஹாரதாரஜாயமளதரி: | சுமஸ்யவெஸ்ஸ
வவெஹெத வஹவகெதுஷ- டீக்ஷிதா: | வனதெஹ்யவெஸ்ஸ
வவஹ லெஜாஜாதம்ஸனாநவஹகா | டிவ-காஸாஸா-
வெஸ்ஸவடியீவெஸ்ஸதவனவ | உவரிநய-ரிக்கிவ்யா கொயாதா
ஸனாநதாரஹிதெ | ரி-ரி-ரி-நகாலேஸரிவிதஸ்யத-ரி-ரி-
சூரி-ரி-ரி-மொஹிதிதயாவ-ஷ-மிந்ஸபா | ரணவடிஸஸி
ஜெயாடிவ-கா ஸாஹி-ரி-ஸ்யவ | சுபெணாநெஜோ-நான-
வத-க-கா-ரி-வி-ரி-ஸ்யதா: | வனதகூர-வராராஜாதாவெஸ்ஸ
வெயாதாஹி ஸிவஜிஜா: |

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் மனோஞ்யமான கைலாஸ
கிரியில் சிவபெருமானை பூஜிக்குன்னிமித்தம் கௌசிக காச்யப்
பாரத்வாஜ கௌதம ஆத்ரேயர் முதலிய ஐந்து ரிஷிகள் ஐந்து
திருமுகத்தினின் றுவெளிவந்தார்களெனவும் அதன்பின் ஐந்துஸ
ந்தானங்களாக பிரிந்துள்ளதெனவும் தூர்வாஸர் ருரு ததீசி
சுவேதர் உபமன்யு இவ்வைவர்களும் ஸந்தானகுருக்களெனவும்
மந்தான காளீசத்தைச்சுற்றி லும் நான்கு மடங்கள் உண்டாயின
தெனவும் அஃது ஆமர்த்தகீ கோளகீ புஷ்பகிரி ரணபத்திரம்
என்னும் திருமாமங்களால் விளங்கப்பெற்றதெனவும் தூர்வாஸர்
முதலிய ஐவர்களும் இம்மடங்களுக்கு அதிபராயிருந்தார்களெ
னவும் இந்தபரம்பரையிலுண்டானவர் சிவத் விஜர்களெனவுங்
கூறியிருத்தலால் மாடாமத்யம் இவர்களைத்தவிர வேரொருவர்
களுக்கு உண்டெனநிருபிக்க வேதாகமங்கள் இடந்தரா சிவபக்
தர்கிரஹங்கள்யாவும் சிவலோகமெனசிவரஹஸ்யம்முதலிய பிர
மாண வாயிலாய் வெளிப்பட்டிருக்க சிவபக்திக்கு முதன்மை
ஆச்சார்யவத்வம் வஹித்தஜகத்குருக்களாம் ஆதிசைவபிராம்ம
ணர்களுக்கு மாடாபத்யமுண்டோவென சந்தேகிப்பது அம்மா
ளுக்கொச்சியுண்டோவென ஸந்தேகிப்பவர் கதைபோலாயிற்று
இவ்வதிமஹிமைதங்கிய ஜகத்குருக்கள் ஆங்காங்கு ஸ்திரலிங்க
ப்பிரதிஷ்டாபனஞ் செய்து பூஜித்து வருவதால் ஒவ்வொரு ஆதி
சைவப் பிராம்மணர் கிரஹங்களும் மடங்களேயாகும் தத்காலத்
தில் சைவஸமயமே அறிக்குழிவெட்டிப்பழக்கத்தக்க வேதாந்தி
கள் மடாதிபராய்வெளிப்பட்டு தர்மமசிவாச்சாரியார் ஞானசிவா
ச்சாரியார் ஈசானசிவாச்சாரியார் அகோரசிவாச்சாரியார் முதலி
யதிருநாமங்களை வைத்துக்கொண்டு குருக்களாகமுயலுகிரார்
கள் சைவஸமயமனுத்துணையு மறியாமாந்தருள்ச் சிலரிவர்களை
ஆச்சார்யராக மயங்கி வழிபடுகின்றார் இக்குருக்வத்தை யங்கீ
கறித்து வழிப்படுமிவர்கள் சிஷ்யர்களும் மதபிரஷ்டர் ஆவார்கள்
பின்னாவறங்கேட்கப்போய் உள்ள வரமும் போய்விட்டதுபோல்
குருத்வந்தேடப்போய் மதப்பிருஷ்டத்வம் பெருதல் உசிதமோ
சிவாச்சாரியாரென்பது ஜகத்குருமணிகளான ஆதிசைவர்களுக்
கன்றோ வேதாகமங்கள் - செப்புகின்றது அவை மருந்துக்குங்
கீட்டாஸ்மார்த்தர் சிவாச்சார்யத்வங் கூறி வெளிவருதல்கூடுமோ

புனிதம்

ஸ்மிருதிகளில் பரார்த்தோப ஜீவியை தேவலகரெனவும் இவர்களை ஸத்த்கார்யத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டுமெனவுங்குறியிருத்தலால், இவர்கள் பிரர்பொருளைக் கவரவேண்டி குருவென வேஷம்போட்டு காணிக்கைவாங்கல் பாபமேயன்றோ இவை பரார்த்தோப ஜீவனமர்காதோ இவற்றால் குருத்தலையில் இவர்களுக்குற்ற சிஷ்யர்கள் பாபமாகிய மூட்டையை பேற்றி அவற்றையவர் தாங்க முடியாதகாலத்தில் சிஷ்யனுஞ் சமந்து இவ்விருவர்களும் யெறிவாய் நிறயத்திற்காளாக வேண்டி வருமாதலால் குருவெனகூம்பி டப்போய் பாபத்தை ஸம்பாதிக்க முயற்சிப்பது ஆத்மலாபமாகுமா? ஸ்மார்த்தர் சிவதீசைப்பெற்றால் மஹாசைவராகிரார். அவர்களுக்கு ஆச்சார்யத்வம் வருமெனின் சிவதீசைப்பெற்ற ஸ்மார்த்தர்களாகிய மஹாசைவர்களுக்கு சிவமெனப்பெயர்வருதல் தகுதியேயன்றி சிவாச்சார்யராதல் யாங்கனம் திருடர் ராஜாவின் கிரீடத்தைத்திருடினால் வலிம்மாஸனமேறி ராஜ்யாதிபத்யஞ் செய்தல் கூடுமோ இதுபோல் ஆதிசைவபரம்பரையார் ஆதினத்தை காலவசத்தாலபஹரித்தால் அவற்குற்ற சிவாச்சார்ய நாமகரணத்தோடு வெளிப்படுதல்கூடுமோ இது நிற்க இவர்கள் சிவதீசைப்பெற்ற மஹாசைவர்களாயென்பதை உற்றுநோக்கப்புகுவோமாக

ரெப்யஸூவியா நானு ஸௌவா நாகோலி ஸௌவகா: |
ஸாயெ-ஹெவவபாராயெ-ஹெயொய்யாஸூஸா த்யாவிய | ௧ |
சுமெந்யுஸௌவாஸூஸாஹீக்ஷாம் ப்யூஷ்ய-ய-ஸௌ ஸிவசிஜாக் |
சூஷ்மெஸௌவெ-ஹாஸௌவ: தீக்ஷிதெ தாயலிஸசிஜ: | ௨ |
ஷிதூஸ்யாஜிவ: ஸஜாதீநாம் தஸௌவய | ஸூஸ்யாப்யவாஜா,
தீநாகோ வாய-ஹ்ஸிவாவூயாக் |

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால், ஏழுபேதமானசைவர்களுடைய மத்தியயில் ஆதிசைவர்கள் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்தத்திலும் யோக்யாளாவார் ஆகையால் அவர்களாலேயே அன்யசைவர்களாகிய பிராம்மணாதியோர் தீசைப்பெறவேண்டியது சிவத் விஜர்கள் இடத்தினின்றே ஆதிசைவர்களினால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட பிராமணர் மஹாசைவராகிரார் அந்த ஆதிசைவர்களாலேயே ஆச்சார்யபிஷேகம் செய்வித்து அனுமதி செய்யப்பெற்ற

நீருந்தால் தன்ஜாதிக்கும் தனக்கு கீழிட்ட ஜாதியாருக்கும் ஆச்
சார்யராவாரெனக்கூறியிருப்பதால்-மஹாசைவத்வவலித்திக்கும்
ஆதிசைவர்களிடத்தன்றோசிவதீக்ஷபெருதல் வேண்டுமெனசிவா
கமங்கூறுகிறது. இம்மஹாசைவர் ஆச்சார்யராக வேண்டுமானால்
ஆதிசைவர்களாலேயே அபிஷேகிக்கபெற்று அனுமதியுங்கொடுத்
தபின்னன்றோ-இவர்கள் ஆச்சார்யத்வம் வகிக்க யோக்யராவார்
சிவதீக்ஷையே பொய்யெனக்கூறுமிவர்கள் இத்தீக்ஷைக்கு ஆதி
சைவர்களேத்தேடுதலெங்கனம்- ஆதிசைவரே இவர்கள் குருவா
க்கிக்கொண்டால்- ஸ்மார்த்தர்களிவர்களை அவைதிகரெனபிரஷ்
டராக்கி விடுவார்கள்- இவற்றால் சிவதீக்ஷையே இவர்கள் செய்
துகொள்ளுகிற ஸம்பிரதாயமில்லை- பணத்தாசையால் பல்லாக்கு
ளடுபிடிக்கலோடு சிஷ்யரிடங்காணிக்கை வஸூலிக்கவெளிவறத்து
ணிகின்றார்- இதைஅறியா அவிவேகி சிலர்கும்பிட்டு பணங்கொ
டுத்து பாபத்தை விலைக்கு வாங்குகிறார்- இஃது தப்போ ஒப்போ
வென்பதை விவேகிகளாவார் பலரும் அறிந்து கொள்வாறாக-
சிலர் குருத்வத்திற்கு ஸன்யாலியா யிருக்க வேண்டு மெனவுஞ்
சிலர் பிருமச்சாரியாயிருக்க வேண்டுமெனவும் சிலர் வானப்பி
ரஸ்தராயிருக்க வேண்டுமெனவும் ஆசங்கைப்படுகிறார்கள்-

மஹாஸூஸவ-வெண-வெய்யாவ-வெஜ்ய-ம-பா-பா-மஹாஹுடிஃ
யஜ்ஜ வ்யவாஹரீ வவாநவ்யஸூஸவ-வெஜ்ய-ம-பா-பா-மஹாஹுடிஃ

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் கிரஹஸ்தன் ஸர்வர்ணிகளுக்
குங்குருவாயிருக்கலாமெனவும்- யதிபிரும்மச்சாரி- வானபிரஸ்
தனைகுருத்வத்தில் நீக்கவேண்டுமெனவும்-கூறியிருத்தலால்- மே
ற்காட்டிய ஆசங்கை கனம்பெருமாறெங்கனம்-பரமேசுவரர் ஸர்
வராயிருத்தலால்-ஸ்வஸ்தீரீயோடுமித்து அக்குருகுலோத்பவரா
யிருந்தால் குருத்வத்திற்கு சிதமென்பதைனோக்கியேயன்றோ கி
ரஹஸ்தனுக்கு குருத்வங்கூறியிருக்கிறார்- இவற்றால் ஸன்யாலி
முதலியவர்களுக்கு குருத்வங்கூறுவது அறியாதவர் செயலேயா
கும்- இக்காரணம்பற்றி தண்டகமண்டிலம். காஷாயம் முதலிய
சின்னங்களை தாங்கியுள்ள ஸன்யாலிகளையும். தலையில்முடிவை
த்த பிருமச்சாரியாதி அனுஷ்டானிகளையும் குருக்களன் றென்ப
தாய் பரவித்தை நிராகரித்துக் கூறுவதால் இவர்கள் குருத்வந்

திரஸ்கரித்தொதுக்கப்படும்- ஆனால் நைஷ்டிக பிரும்மச்சாரிகளி
டத்திலும் ஸன்யாவிகளிடத்திலும்- ஞானசாஸ்திரம் பாடங்கே
ட்கலாமே யன்றி ஆச்சார்யத் வங்கொண்டாடல் கூடாதாகை
யால்- இவர்களுக்கு குருத்வமேர்ப்படக்காரணமில்லை அதுவும்
ஞானவதீ தீக்ஷையடைந்தவராயிருந்தால் ஞானசாஸ்திரங்கேட்
ட்கலாம்- தீக்ஷையல்லாதோராயின் வேதாந்தியேயாதலால்- அவர்
களண்டை ஞானசாஸ்திரங்களை கொண்டுபோவதே குற்றமாம்-
இக்காறணம்பற்றி ஆதிசைவபிராமணர்களுக்கு ஜகத்குருத்வஞ்சா
திக்கப்பட்டு அவரிடந்தீக்ஷிக்கப் பெறுதோர் கேவலம் ஸமார்த்
தர் அல்லது வேதாந்தி என ஒதுக்கப்படுவர். வேதாந்திகளுக்கு
தன்னைத்தவிரமற்றவைமித்தையாயிருத்தலின் தனக்கன்யமான
ஞானசாஸ்திரங்களும் வியாவஹாரிகமாய் பொதுக்கப்பட்டு பா
ரமார்த்திகத்தில்யாவும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும் இவரிடங்க
ற்கும் ஞானசாஸ்திரத்தாலாய பயனென்றோ - இவர்களுக்கு
ஜகத்துப்பொய்யாய் முயற்கோடு போலிருத்தலின் ஜகத்குருக்க
ளென்பதும் சுத்தப் பொய்யாமேயன்றி மெய்யாமாறுயாங்கனம்.
இஃதன்றி ஷண்மத பிரதிஷ்டாப காச்சார்ய ரென வலீந்தீட்டி
பொருள்கொள்ளவெளிவருகின்றார், ஷண்மதங்களும். வேதாகம
புராணேதி ஹாஸங்களால் முதல்வன் வகுத்த வழியே யன்றி
முற்றறிவற்றதாந் தோன்றித் தம்பிரான்களால் புதிதாய் புக்கிய
நவீனமதங்கள் விவேகிகள் கொள்ளற்பாலதன்று. மேதாவியா
கிய ஆதிசங்கராச்சாரியாரும். 'மெ நமெஸுவம் நஸாகூம்' என்னும்
வாக்கியத்தால் நான் சைவனுமன்று சாக்தனுமன்று என ஷ
ண்மதங்களை புரக்கணித்தொதுக்கியதால் ஷண்மதப்பிரதிஷ்டா
பகாச்சார்யர் என்பதிவர்பரத்துங்குற்றமாம் மதமென்பது தைவ
த்தை முன்னுக்கிவரும் நற்பேறுதலின் தம்மைத்தவிரவேரொரு
தைவம் உண்டெனச்சாதிக்கப்புகுவராயின் பதார்த்தமீரண்டாய்
த்தைவதப்பட்டு அத்வைதஹானிவந்துவிடும். தைவமேபதார்த்தம்
அதையன்றி வேரொன்றில்லை மற்ற யாவும் பொய்யெனின் ஷண்
மதபிரதிஷ்டாபனம்யாருக்கு தைவத்திற்கா ஆன்மாக்களுக்கா-அ
ன்றன்று. மதங்கள் யாவும்-ஸத்வரஜதமோபேதமான குணமூர்
த்திபரமாயிருத்தலின். குணதீதவஸ்து நிர்த்தேசத்தால் யாவும்
பிரும்மமாய் சிவன் விஷ்ணுவென்னும் பேதமற்று அத்வைதஸ்

தாபனஞ் செய்தவராதலின் ஷண்மதபிரதிஷ்டாபனஞ் சங்கரா
 ச்சாரியாருக்கு பொருந்துமெனின் இங்கனம் பிறும்மத்திற்கு
 நிற்குணந்தான் உண்மைஸகுணம்பொய்யென வாதிக்கவேண்டிவ
 ரும் ஸகுணம் நிற்குணமிரண்டு பிறும்மந்தானெனக்கொள்வரா
 யின்குணாதீதவஸ்து நிச்சயாத்வைதம் முரண்பாடடையும் குண
 த்தையுமொக்க முடித்துக்கூருமிவர்பரத்து முரணுதலிழக்காமெ
 னின் குணம் த்வைதம்நிற்குணம் அத்வைதமெனக்கொண்டு வா
 திக்கும்வாதி இவராதலால் இவ்விரண்டையும் ஒன்றெனச்சாதிக்க
 ப்புகுதல்குற்றமாம். பிறும்மமேத்வைதாத்வைதப்பட்டு நின்றலி
 ன்குற்றமாகாதெனின்-த்வைதமேபிறும்மரூபமாயிருக்க வேதாந்
 தபரஷ்யம் யாதுக்கு-த்வைதமற்றதல்லவோ அத்வைதம். த்வை
 தத்தையும் ஒருபுடையொத்து வியவஹரிக்கும்வாதம் அத்வைத
 மாகுமோ த்வைதத்தில் ஜகஜ்ஜீவேசுவரர்முதலிய முப்பொருள்க
 ளும் அனாதி நித்யங் கூறப்படுதலின் ஜீவேசுவர ஜகத்துப்பொய்
 யென்னும். வாதிகளை த்வைதாத்வைத வாதிகளெனச்சட்டப்ப
 டித லெங்கனங்கூடும். பிரம்மத்தைத்தவிர மற்றவை பொய்யென
 பதிவர் மதமாதலின், ஜகஜ்ஜீவர்களிருப்பு மிவர்களுக்கும் பொய்
 யாம். ஜீவனைப்பொய்யாக்கிய இவர்முக்திவிச்சாரஞ்செய்வதென்க
 னம். இவர் சைவம் முதலிய ஷண்மதங்களையும் கண்டித்து அத்
 வைதமென்னுந் தனிமதம் புதிக்கியுள்ளாராதலின் ஷண்மதமும்
 இவர்களுக்கு உடன்பாடன்றென்பது திண்ணமாம் யாவும் பிறு
 ம்மமென்றதால் எம்மதமும் நமக்குச்சம்மதமாமெனின் யாவு
 மென்பதில் இவருமதிலடங்கி நின்றலின் இவரை பிறும்மமென
 வேதாகமங்கள் சுட்டியுணர்த்தத்துணியா இவற்றால்யாவும் பிறு
 ம்மமென்பதிழுக்காம், யஃவ்யயிவ்யா திஷ்நவ்யயிவ்யா சுன
 ரொயம் வ்யயிவீ நவெடியஸ்ய வ்யயிவிஸரீரம் யஃவ்யயிவி
 ஶ்ண ரொயயிவி ஷ்ணஷக சூதாநய-ஹி ரீத- என்னும்
 சுருதிவாக்கியத்தால் பிறுதிவிதத்வமுதல் ஆத்மதத்வபர்யந்தம்ஸ
 மஸ்தவஸ்து அந்தர்யாம்யத்வம். கேட்கப்படுவதால், பிறுதிவ்
 யாதி ஜீவாத்மபர்யந்தமுள்ள வஸ்துகளும் இன்மை பொருளா
 ன்று- இன்மை பொருளாயின் இவற்றிற்கு அந்தர்யாம்யத்வங்
 கூறியவேதவாக்குஇவர்பரத்துவிருத்தமாம். ஜீவாத்மாவேஸகல
 வஸ்து அந்தர்யாம்யத்வ மெனின் - தன்னால் ஸம்பாதிக்கப்ப

ட்ட வினைப்பயனுக் கீடாந்தனு கரணபுவன போகங்களை அனு
பவிக்கும் பொருட்டு பஞ்சபூத கூட்டுறைவாலெய்தியசரீரத்தில்
பஞ்சேந்திரிய வழித்தாய்போகம் புசிக்கும் ஜீவாத்மா ஸர்வாந்த
ர்யாமித்வ மாவதெப்படி. விசுவஸ்வரூபியான விராட்புருஷனுக்
கு ஸர்வாந்தர்யாமித்வங் கூருவோமெனின். விஸ்வாயுகோரம்
பெய்யாஹஷ்டி-ஃ- என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதி
க்கிரமித்துள்ளவர். ருத்திரரெனச்சுட்டப்படுவதால் விசுவரூப
மாய் பரிணமித்த விராட்புருஷனுக்கு ஸர்வாந்தர்யாமியத்வமும்
குற்றமாம். அங்கனமன்றுபிருமத்திற்கு நிற்குணமேவடிவம் ஸகு
ணம் பொய்யெனின். நிற்குண வடிவுடைத்தாய் பிறும்மம் ஸகு
ணமாய் மூர்த்திகறிக்குந்திரமில்லாதலால் இப்பிறும்மத்திற்கு ஸர்
வசக்தித்வங்குன்றிவிடும். இவற்றால் ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் பங்க
ப்படும். இதனால் ஸர்வஞ்ஞத்வம் மாறிவிடும். இங்கனம் ஸர்வ
கர்த்திருத்துவம் நீத்துவிடும். இவற்றால் ஸ்வதந்திரத்வம் போய்
விடும். இவ்வாரே அலுப்த சக்தித்வம் மாறிவிடும். இவ்விஷய
பர்யா லோசனையால் ஷாட்குண்யபரிபூரணத்வம் அறவேயொழி
ந்து. ஜீவாத்மாவிலும் இழிந்த பொருளாய் பிறும்மம் நின்ற
லின்- நிற்குணம்மாத்ந்திரமே பிறும்மத்திற்கு லெக்ஷண மென்பது
வேதாகம விருததமாம்- உலோஸஹாயம் வரவெஹாரம் வுஹம்
கியுவொஹம் நீலகணம் வுஹம் ஷுக்லா கிரம்நிஹதி
ஹதிதயொநிம் ஸுஸுஸாக்ஷிம் தஸுஸஹஸாக்ஷிம் என்னுங் கைவ
ல்யோபரிஷித்வாக்கியத்தால் பார்வதியோடு கூடினவராய் பிரபு
வாய் மூன்று கண்களுடையவராய் கருத்த கண்டத்தை யுடைய
ராய் சாந்தஸ்வரூபியாய் ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ள பரமேசுவரரை
முணிக்கூட்டங்கள் தியானித்து இருளைப்போக்கி ஒளியைஅடை
கின்றாரெனக் கேட்கப்படுவதால் பிறும்ம ஸ்வரூபியாகிய பரமே
சுவரருக்கு உருவமுண்டென வேதத்தால் வெளிப்படுகிறது. இப
பரம்பொருளுக்கு அனுக்கிரஹத்திருமேனியாதலால் சித்தசக்திம
த்தால் ஆவிர்ப்பவித்தனுக்கிரஹிக்கும் திருமேனி ஆன்மகோடி
போல் வினைப்பயன்புசிக்க எடுத்த சரீரமன்றும்- இவற்றால் பரப்
பிரம்மஸ்வரூபியாகிய பரமேசுவரருக்கு ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள்
பரிபவத்திற்குத்தக்கவாறு அனுக்கிரகிக்குந்திருமேனிஸ்வதந்திர
முடையதாயிருத்தலின் ஸகுணத்திருமேனியும்நம்பெருமர் னுக்கு

அனாதரித்யமே-இப்பரம்பொருள்ஸத்வரஜதமோ குணவயப்பட்
டதன்ஹு. குணாதீதவஸதுநிர்தேசமுடைய பரமபதியேயாதலால்
குணத்தால் விகாரப்படுமென்பதுங்குற்றமாம், இவற்றை வேதா
ந்தபரத்தால் குணமூர்த்திஎன்றிடலாகாது. ஸர்வவியாபகமுடைய
பர பிறும்மத்திற்கு அவயவங்கள் கேட்கப்படுவதால் ஸர்
வவியாபகத்வஹானியுண்டாமெனின்- அப்பெருமான் ஸர்வசத்
தி யுடையவருதலால் பக்திமான்களுக்குத் தக்கவாறு வியா
பகசை தன்னிபமே மூர்த்தீ கரித்தனுக்கிரஹித்து நின்றலால் ஸர்
வவியாபகத்வஹானி ஏர்ப்படா- இவற்றால் குணமேபிறும்மத்தி
ற்குத்திருமேனியாய்க்காணப்படுதலின். குணாதீதநிற்குண வடிவ
ங்கூடுமோவெனின்- நிர்க்குணம். ஸகுணம். ஸகுணநிர்க்குணம்.
இம்முன்றும் திருமேனியாய்க்கொண்ட யிப்பெருமானுக்கு நிர்க்
குணத்திருமேனி விலக்கன்றும். பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்க்கப்
படும். கரச்சரணாதி அவயவபேதமுடைய சரீராதிகள் அழியக்கா
ணலால். பிறும்மத்திற்கு அவயவவிசிட்டத்திருமேனியும் அழி
வுபாடெய்து மெனின். நம்சநீரம் வினைப்போகத்திற்கீடாம். கர்
மசநீரமாதலால் முத்தி திசைபார்யந்தம். அவ்வவ்வினைப்பயன்
புசிக்க சுகதுக்கரூபமான சரீரங்கள் அனந்தமுளதாதலின் இச்
சரீரம் அழிவுபாடெய்தும் பிறும்மசரீரம் சுகதுக்கவேதனையற்ற
தும் முக்திக்கு வித்தாயுள்ளதுமாய்க் காணப்படுதலின் இவை
அனுக்கிரஹார்த்தம். அப்பரமன் சிற்சக்தி தடித்து மூர்த்தீகநி
த்துள்ளதால் பிறும்மத்திற் கழிவு நேர்ந்தாலன்றி இச்சரீரம் அ
ழியாதனவாம் இவற்றால் பிறும்மத்தின் அனுக்கிரக ரூபசரீரங்க
ளும் அழிவுடைத்தாய் பொருளன்று. இங்க னன்னோக்காது
முக்குணமே மூர்த்தி என்றும் அக்குணத்தில் சிவத்தையும் உட
ன்பாடாக்கி இக்குணம் நித்தை எனக்கழித்து இக்குணாதீதநிற்
குணமே ஸத்யமெனத்தேர்ந்து அதுவே பிறும்மமென உய்த்து
ணர்ந்த வேதாந்தரபாஸகர் ஜாலம் வியப்பினும் வியப்பே. நம்
சிவபரஞ்சுடரை குணமூர்த்தி என்றிடல் கூடுமோ. ஸிவஸிவோ
கஸாநோஹதஃ- என்னுஞ் சருதி வாக்கியத்தால்
சிவபெருமான் அத்வைதராகவும் துரீயராகவுமன்றோ வேதங்க
ளில் உத்கோஷிக்கப்படுகின்றது இவரை குணமூர்த்தி ஓயன்ப
தோடும் நிற்குண திருமேனியுங் கூறப்படும்.

குணம் - நிர்குணமிவ்விரண்டும் - நம்பகபதிபரமேசுவரந்த
திருமேனியாய் அமயப்பெற்றிருத்தலின் ஸகுண நிர்க்குணத்தி
ருமேனியொன்றுடையாரென்பதும் வெளிப்படை-இவற்றால்பர
மேசுவரரை குணமூர்த்தி என்றிடலடாது,பிரும்மா-விஷ்ணு-ருத்
திரர்-முதலினோர்-ஸத்வ-ரஜ-தமோகுணமூர்த்தியாதலால் ருத்தி
ரரை குணமூர்த்தி என்றிடல் கூடுமெனின் உருத்திரரில் குணரு
த்திரர்-தூரியருத்திரர்-என பேதமிரண்டு டையதாதல்பற்றி தூரீ
யத்வபிரதிபாத்யமுடைய நிற்குண உருத்திரரை குணமெனப்பிர
மிப்பது கற்றரியாமாந்தர் செயலாம்-வனகவனவர-ஹேஜாநகரீ
யாய தஜெஸ-என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் உருத்திரரைத் தவிர
இரண்டாவது கிடையாது என ஏவகாரத்தால் இதர விவச்சேத
ம்செய்துள்ளது-விஸூயிகொர-ஹேஜாஹவி-ஃ என்கும்சுரு
திவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதிக்கிரமித்துள்ளவர் ருத்திரரெ
ன்னும்ஹருஷிஎனச் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இஃதன்றி-ஸு
மெ-ஹொகொஜோதிஷாவ்ய-ஃ. ஹேவாஹவெஸும-ஹொ
கரிம-ஃ! தெஹேவார-ஹேஜி-ஹேஜி-ஹேஜி-என்னுஞ் சுருதி வாக்கிய
த்தால் ஸ்வர்க்கலோகமானது ஜ்யோதிஸ்வருபமாயுள்ளது எல்
லா தேவர்களும் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிறார்கள்-அந்த தே
வர்கள் உருத்திரரை பிரசனிக்கிரார் என்பதினால் இந்த ஸ்தானம்
தூரியாதீதஸ்தானமாகின்றது. இவ்வாரே உத்தரகீதையில்-த-ஹ-ஃ
ஹ-த-ஹ-ஃ த-ஹ-ஃ ஸிவஸூர நரி நாரிய- - என்னும் வாக்கியத்
தால் உருத்திரஸ்தானத்தை தூர்யாதீதமாய் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்
றது. இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவற்றையும் வேதாந்திகள் ஊகி
த்தறியாது-ருத்திரஸ்வருபியாகியசிவத்தை குணமூர்த்தி என ஒ
திக்கி இச்சிவம் சகுணம்-சகுணத்திற்கழிவுண்டு இதற்கன்யம் பி
ரும்மொன்றுளது-அது அழியாப்பொருளெனக்கண்டு தேறிக்
கொண்டலமலர்ந்துநிற்கும்பிரசன்னபௌத்தவாதிகள்வேதவிஹி
ததர்மமுடையாராவரோ-சிவத்தையன்றி பிரும்மம் வேரொன்று
ளதென பூச்சிகாட்டும் பதிதர்வாயில் வேதாகமங்கள்-மண்கொட்
டியன்றோ மூடிவிடும். இவற்றைச்சிரிதேனும் உற்றுநோக்காது
பிரசன்னபௌத்தர் ஒருவர்ஸன்யாசிவேஷம்பூண்டு தேவகோட்
டையில்-சிவாகமம்மந்தபரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளது புராணத்தைக்
காட்டிலும் தாழ்ந்த னூலென்றும் சைவமதமேவேதத்தில் கூறவி

ஸ்லை எனவும்-வேதாத்யயனத்திற்கு ஆதிசைவர்கள்-அனர்கரென
வும்-ஆகமம் சுத்ததாந்திரீகமென்றும் ஆதிசைவன் அனேக ஜன்
மாக்களில் நல்ல கர்மாக்களைச்செய்து வைதிகஸ்மார்த்தகுலத்தில்
ஜனித்து அத்வைதமதவலித்தாந்தப்படி ஸ்வானுஷ்டானத்திற்கு
வந்தாலொழிய மோக்ஷங்கிடையாதென்றும் இதற்கு ஸமாதான
ம் எவராவது சொல்லமுடியுமாவென்றும் இறுமாப்பெய்தி திரிகி
றூரென்றும் காளயார்கோவில் ஸ்வர்ணகாளீசுவரக்குருக்களையா
லிம்மரவி-நகடையில் எழுதியுள்ள ஆப்தலிகேதத்தால் தெரியவந்
தது. தத்காலம் கோவிலூருக்கு வந்த மஹானுபாவர்களானகு
ம்பாபிஷேகத்தில் பட்டுக்கறைச்சோமனுடித்தித் திரியவிரும்பிய
குருக்கள்கள் எங்கே தூங்குகிறார்-நகரத்தார் சிவாகமத்தில் அபி
ஞயர் இன்னாரென தேர்ந்தெடுக்காதுசெய்த சிவாபச்சாரமேயன்
றே நாத்திகஸன்யாவலி உருக்கொண்டு-சிவம்-சிவாகமம்-சிவதர்
மம்-சிவாச்சாரியர் முதலிய சிவ நிந்தை செய்யப்புறப்பட்டு நிற
கின்றது. ஒவ்வொரு கும்பாபிஷேகங்களிலும் சிவாகமஞயர்ப
லரும் ஒருங்கு கூடி கிரியாபிரவர்த்தகங்கள் வகித்து ஸத்கார்ய
ம் புறிவரேல்-இன்னாத்திகர்தலை நீட்டிவாழ்தலெங்கனம் இவை
நகரத்தார் ஊகித்தறியாக்குற்ற மென்பதிற் றடையிலே இது நிற
க நமதுபெளத்த ஸன்னியாசியைச்சிறுதுற்றனோக்கப் புகுவோ
மாக-ஓய் நாத்திகஸன்னியாவலியே-சிவாகமம் புராணத்தைக்காட்
டிலுந் தாழ்ந்ததென்பது எதினால் கூற வெளிவந்தீர்-சங்கரஸம்
ஹிதையில் சூமேஷுமரொஜ்-ஜெஷு சுஜேக-வ்யஸுஜனேஹி-எ
ன்னும் வாக்கியத்தால்-சிவாகமமாகிய கிரியினுடைய மத்யத்தில்
அபிருதம் பிரவாகித்துள்ளதில் கொஞ்சமெடுத்து இந்த ஸ்காந்
தபுராணத்தைச் செய்கிறேனென ஸ்காந்த புராணங் கண்டோக்
தியாய் கூருவதால் புராணத்திலுந் தாழ்ந்தது சிவாகமம்-என இ
ச்சிவனிந்தகபாஷண்ட ஸன்யாவலி கூறுவதை புராணங்களே ஒப்
பாது. ஓய் பாஷண்டஸ்வரூபநாத்திக ஸன்யாவலியே-ஸாஸா
நஸுவ-விஷுா நா-என வேதம் உத்கோஷிக்கின்றபடியால் ஈசா
னமுகத்தினின்று வெளிவந்தவித்தையா தென்பதாய் உற்றுநோ
க்கப்புகுவீராக-வ்யுணவாஷுா ஶஹாஜே-த்யாஷு-காராஷு-க்ஷாராணி
வ-| ஸிவஜாநாநிஷிஷுாநிகரீகாஜீநிஷ-ஸ-ஸாஃ | ஸ்ரீஜாயா
ஷுநாயஸுஸ-ஸ-ஸ-ஸ-த்யுஷு-வத்யுத-| என்னும் அகஸ்திய

ஸம்ஹிதா வாக்கியத்தால் பிரணவாதி மஹா மந்திரங்களும்
 அகராதி அக்ஷரங்களும் சிவஞான மயமாம் காமிகாதி திவ்ய
 யாக மங்களும் சிவபெருமான் உளருத்வமுகத்தில் தோற்றிய
 தென்னும் பிரமாணத்திற்கு நீவீர் என்செய்வீர் - வேதமோ-
 வெவிடுவெவிடுவெவிடுவெவி ஐதீ சுஸ்யஸ்யஸ்ய விஷுவடிவிஷுவா
 வெவ்வாவ்வாவு | என்னும் வாக்கியத்தால்-இரண்டு வித்தைகளை
 யும் அறியவேண்டு மெனவும் பிரும்ம வித்துக்களா யுள்ளோர்
 இவ்வாரே அறிகுறார்களென்றும் அது பரம் அபரமென இருகூ
 றாய்நிற்குமென்பதால் வேதமொன்றே பிரமாணம் சிவாகமம் அப்
 பிரமாணமெனக் கூறுபவர்வாயில் வேதம் தெள்ளுமண் கொ
 ட்டி நிறைப்பி இருக்கின்றது. இதமட்டோ-த தூவராஜி
 லெஷாயஜ-வெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 ணநிர்-கூ: கலுஷஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 யிமஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 முதலிய வேதம் நான்கும்-சீகைமுதலிய வேதாங்கம் ஆறும்அ
 பரவித்தைஎன தன்னை தாழ்த்தி தனக்கு மேலிட்டபர வித்தை
 யொன்றிருப்பதாய் வேதங்கூறியதற்கு நீறென்செய்வீர்-இங்ங
 னம் வேதத்தின் கர்மகாண்டம் அபரமெனவும்-ஞானகாண்டம்
 பரமெனவுஞ் சில அவிவேகி பொருளுறைக்க முந்துவர் வேதம்
 நான்கும்வேதாங்கமாகும் ஒருங்கே அபரமென கழித்திருப்பதா
 ல்இதில்கர்மஞானப்பிரதிபாத்தியங்கருதல் விவேகிகளுக்கழகன்
 றும் இவற்றால் ஸ்ரீநீலகண்டர்-வயன-வெஷாயிவாமஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 ஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 வ-விஷயஸ்யஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெஷாயஜெ
 ஸ்ரீ-என்னும் வாக்கியத்தால் வேதசிவாகமங்களுக்கு பேதங்கா
 ண்கிலோம் வேதமே சிவாகமம்-இவை பிராம்மணர் முதல் முன்
 றுவர்ணத்தாற்கு உரியதும்-பிராமணர் முதல் ஸகலவருணிகளுக்
 குரியதுமாய் வேதமிருகூறுய் நின்றலின்-வேதந்திரியிவர்ணிக பர
 மும்-சிவாகமம் ஸர்வவிஷய பரமுமாய் முடிப்புற்றிருத்தலின்-
 ஸர்வவிஷய பரம்ஞானை கறிஷ்டமுடையதுபற்றி பறவித்தை ஈ
 தென்பதை இனியாயினுந் தெளிந்துய்வீராக-இவ்வாறுள்ளவிஷ
 யம் பலவற்றையும் இவ்வேதாகமதாரதம்ப முகவுரை தொடங்கி

கண்களையுடையவரையும்-கருத்த கண்டத்தையுடையவரையும் சா
 ந்தரூபமுள்ள பரமேசுவரரை தியானித்து முனிக்கூட்டங்கள் யி
 ருளைப்போக்கி ஒளியை அடைகின்றாரென உபநிஷித் முதலிய
 பிரமாணவாயிலாய் வெளிப்பட்டு நின்றலின்-சைவ ஸமயத்திற் கு
 வேராய் அத்வைத மத மொன்றிருப்ப தென்பதாய் நம்பிரச்சன்
 னபெளத்த ஸன்யாஸி கண்டுபிடித்து தேவகோட்டை நகரென
 னியில் பிரஸசங்கிக்க எத்தனித்ததுகற்றறியா மந்தமதிக்கும் பய
 ன்படா-இத்தகயபுத்தியைத்தீட்டி விளக்குமாறுயார் கைப்பட்டு
 தோவறிந்திலம்-நம் பெளத்தர்-வேதங்களில் பிறும்மசப்தமெங்க
 னுங் கேட்கப்படுவதால் சிவத்திற்கு வேராய் பிறும்மமொன்றுள
 தென பிரமித்து பிதற்றுகின்றார். பிறும்மமென்பது பெரிதெ
 னப்பொருளாதல் பற்றி பெரிதான பதார்த்தங்களையு முண்டுப
 ண்ணுபவர் பரமேசுவரரே யாதலால் பிறும்மயோனித்வம் பரமே
 சுவரருக்கே என கைவல்யோபநிஷித் முதலிய வேதவாக்குக்கள்
 முறையிடுகின்றது. ஸரீரெநவுக்ஷை வஹு-வெஷா நிர்வெஷா
 நீஸயாஸொவதி ௪-ஹூரீ ந: 1 ஜ-ஷ-ய-ஷ-வஸு-த-ஷ-
 ஸரீஸு-ஷ-ஹீர-ந-தி வீ-த-ஸொக-என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால்
 ஜீவனானது அனாதியாய் மலத்தால் பந்திக்கப்பட்டு அந்த மலத்
 திற் கேற்பமாயா மயபெருகளை பர சநீரத்தால் தாபங்களை
 அனுபவிப்பதால் ஜீவன். ஈசனாகான். இதினால் உபநிஷித்
 துக்களில் ஜீவனை அனீசனெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
 அநீசன் கிஞ்சிஞ் யனாதலால் தானே நீக்குதலறிதாம். இவற்
 ரால் மஹா மோஹத்தால் பிணிப்புண்டு. துக்கஸாகரத்தில்
 ஆழ்ந்துவிடும். ஸர்வானுகிரகமுடைய பரமேசுவர பிரஸா
 தத்தால் ஜீவன் துக்கஞ்ச மடைகிறதென தெரியவருகிறதால்
 பரமேசுவரரே பிறும்ம ஸ்வரூபி என்பது தெற்றென விளங்கும்.
 பரமேசுவரரைத் தவிர பிறும்ம மொன்றுளதெனக்கூறும். அவி
 வேகியை இவ்வேத வாக்குத்தாட சுத்தி செய்து விட்டது.
 இதுமட்டோ-ஜாஜ்ள-ஜாவஜாவீஸா நீஸள -என்னும் வாக்கிய
 த்தால் ஜீவேசுவர பேதமிரண்டுங் கேட்கப்படுதலின்-நம்பெளத்
 தஸன் யாவியியஹாரம் பல்லினித்துக் கொண்டது-யவனெஷா
 ஹ-ய-ய-கூகாஸ: 1 தஷிநுஸெதஸவ-ஷ-வஸீஸ-வ-

வெஸுஸாந-என்னும் உபநிஷித் வாக்கியத்தால் ஆன் மாக்களது
 ஹிருதயகமல சிதாகாசத்தி லிருந்து யாவற்றையும் வசீகரித்து
 யாவற்றிற்கும் ஈசனாயுள்ளவன் என கூறப்படுவதால். இதுவும்
 நம்பெளத்தர் வாதத்தை பூர்வபஷ்மாக்கியது. இவ்வாருள்ள
 ஞாயம் பலவற்றாலும், சைவமதம். அத்வைதமாயிருக்க-சைவ
 மதமேயில்லை-அத்வைதந் தான் உள்ளது-என்பது-தகப்பனை
 நீத்து-ஆண் குறியை தந்தை என்பதை ஒத்திருக்கின்றது. ஓய்
 புத்தரே-ஆண் குரியோடு கூடியவர் பிதாவா-அக்குறியை பிதா
 வெனக் கூறிக் கொள்ளுதல் உலகவழக்கமா-இதுபோல் அத்வை
 தப்பட்டு நிற்குவதுவெனது. சிவமேயன்றோ-அத்வைதஸ்வரூபி
 சிவமெனவைகல வேதங்களும். உத்கோஷித்து நிற்கின்றது. இஃ
 தன்றி-யஜுர்-வஜாகாஸம் வெஷ்டயிஷுனிதிராநவஃ| தஜாஸி
 வஜாயஜுஃ வஸுரானைஹிஷுதி - என்னும் வாக்கியத்தால்
 ஆகாசத்தைப்போர்வையாகவுடைய பரமேசுவரனை எந்த மனி
 தன் அறியவில்லையோ அவன் இறுதியில் துக்கத்தை அடைகி
 றான் எனக்கூறப்படுவதால் நமது பெளத்த ஸன்யாவலிக்கு அன
 வரத நிரய துக்கமே உறிய ஸ்தானமாயிற்று- சூகாஸ ஸரீரம்
 ஸுஷு-என்னுஞ் சூருதிவாக்கியத்தால் ஆகாசத்தை சரீரமாக
 உடையது பிறும்மமென வெளிப்படுகின்றது-யஜுர்-வஜாகா
 ஸம் வெஷ்டயிஷுனிதிராநவஃ| ஆகாசத்தை தோல்போல் போர்த்
 திக்கொண்டிருப்பவன் பரமேசுவரரென வெளிப்படுவதால் சிவ
 பெருமானையன்றிபிறும்மம் வேரொன்றுளதென பிரமித்துக்
 கூரும் நமது புத்தருறைஉல்லங் கணப்பட்டொழிந்ததென்க-
 ஓய்புத்திரே-பிறும்மம் பரமேசுவரரென வேதஞ்சட்டி யுணர்த்தி
 யிருக்க சைவ மதம் பெரய் அத்வைதஞ்சறி எனக்கூறியனும்
 புத்தி கௌசல்யத்தை யாவர்மெச்சவர் -ஓய் புத்தரே-நீர் ஆதி
 சைவர்கள் வேதாத்யயனத்திற்கு அனர்ஹர் என்றீர்-பின் யாரதி
 காரி-னும்மவரை சூத்திரரெனஸ் மிருதி தூஷித்துனும் வாயில்
 மண் போட்டிருக்கின்றது - யாதெனில் ஜநநாஜாயதெ ஸு
 ட்யுஃ கரீணாஜாயதெ ஹிஜஃ என்னும் வாக்கியத்தால்தாம்மவர்
 குஜன்ம சூத்திரத் வஞ்சாதிக்கப்பட்டு கர்மாவால்த் விஜத்வங்
 கூறப்பட்டிருக்கின்றது-ஜன் சூத்திரர்களுக்கு வேதத்தில் அதி

விதிக்கி ஸத்காமாக்களில் வர்ஜித்திருக்கின்றது - ஷரீரவடிபுஸா, விதாஃ ஸிவவதிவராஜ - உபாஃ | ஸம்வொரநு துபெவெஷ - யெவதூயெநஜிஷிதாஃ | தெஷாஜநஹ - உபேஸஸுக்வக்ஷுஸா டிவ - உஷ - யம் - என்னும் வாக்கியத்தால் வீரபத்திர மூர்த்தியால் சபிக்கப்பட்டவர்களும் சிவபக்தியில் பரான்முகராயிருப்பவர்களும் சிவபெருமானை நீத்து அன்யரை உபாஸிப்பவர்களையும் சிவ தீக்ஷை பெராதோரும் இன்னவர்களுக்கும் சிவனுடைய பிரஸாதங் - கூடாதெனக்கூறி யிருத்தலால் கேவலம் கர்மவாதிகளை வீரபத்திரர் சிவஞானமல்லாது போகச்சித்திருப்பதால் ஜன்ம சூத்திரர்களாகிய னும்மவர் சாபகிரஸ்தராகவு மன்றோ கொள்ள வேண்டிவரும் - இக்கருத்தை உட்கொண்டே யன்றோ ஸ்மிருதி கேவலம் அக்னிஉபாஸனையை மாத்திரமே னும்மனோற்குஸைத்கர் மாவாய் விதிக்கப்பட்டுள்ளது - சுவோபாஸனையான சுருதி நிஷ்ட தர்மங்களை ஸ்மிருதிமற்றதுங் கூறினதில்லை பஸ்மோத்தூளானதி ருபுண்டிதாரண உருத்திராக்கதாரணபதி பசுபாசவஸ்து நிர்ஜே சசிவலிங்கார்ச்சன பிராஸாதாதி மந்திரம் முதலிய பரதர்மங் கள் வேதாகமவாயிலாய் விளங்கப்படுதலின் ஜன்மசூத்திரர்களு க்கு இப்பரதர்மத்தை ஸ்மிருதி பரிந்துட்டமுயன்றதின்று - ஸ்மி ருதியோ அக்னிஹோத்திரத்தை கைவிட்டால் பிரஷ்டனாவானெ னவற்புருத்திக் கூறியதால் ஸ்மிருதியில் கூறிய - வைசுவாநராக்னி கேவலஞ் சாடராக்கினிபரமான ஜடதர்மமுடையதேபன்றி சே தனத்வமுடையதன்று - யஸு கெவெஷாபெஸுஜா துஜிவிவிஜா நஜா தூநம் வெஸுநா நரஜி - உபாஸுஸஸுவெ - உஷ - யொகெஷ - உஸுவெ - உஷ - லுதெஷ - உஸுவெ - உஷ - துஷுஹஜி - என்னும் சாந்தோக் யோபநிஷித் வாக்கியத்தால் வைசுவாநராக்னியே உபா வலிக்கத் தகுந்தது சிவனுக்கு விசேஷத்வங் கூறவில்லை இவற் றால் ஸ்மிருதியும் வைசுவாநராக்னிக்கு விசேஷத்வங்கூறிற் றென்பாறாயின் - சுயஜிஹுவெ - உஷா நரொயெநஜம் வயுதெயஜி ஜிஜிஹுவெ - தகெஸுஷவொஷாவவதிபஜெ - தக கண - டாவவி யாவ ஸுணொ திஸயஜொக க்ருஜிஷுஷுவவதிவெநம் வெவாஷ - ஸுணொகி - என்னும் வாக்கியத்தால் வைசுவாநராக்னி ஜாடராக்னி பரமாய் காணப்படுதலின் இவைச் சேத்தேபாஸ்தை

யாகா-ஃஹா ஹி-க-கூ-கீ யொ-நி-வ-ஃஸூ-ஃஸ-ஹ-ஷ-ஹ-வா-நி-
 வெ-ஃஸூ-நா-என்னும் வாக்கியங்களால் வைசுவாநரமென்னும்
 சப்தத்திற்கு இந்த இடத்தில் பிரஸித்தமிருக்கின்றபடியால் கூ-நி-
 டெ-ஃவ-தாவாஸூ-ஃஸூ-நா-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 வ-ஃ-
 பலங்கொடுப்பதாய் கூ-று-வ-தால் இதைத்தவிரச் சேதனத்வமுடை
 யது வேரொன்றில்லை எனின்-கொ-ந-கூ-தூ-கி-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 ஃ-
 ஹி-என்னும் வாக்கியத்தால் பரமேசுரருக்கு அஸாதாரணபிரும்
 மசப்தாதிகளினால் விசேஷித்திருக்கின்றபடியால் இது ஜட ரூப
 மான ஜாடராக்கி பரமாகாது இவற்றாலும் பரமேசுவரரே உபா
 ஸ்யரென்பது திண்ணம்-கூ-நி-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 என்னும் வாக்கியத்தால் பரமேசுவரருக்கு ஸவர்க்கம்முதல்பிரதி
 விபர்யந்தமான ரூபமென்பது கூறப்படுகிறது. கஸ்ய-ஹ-வா-ஹ-
க-ஹ-ஃ-
வி-ஃ-
ஃ-
 த்தால் பரமேசுவரரையே சுட்டப்படுகின்றது - உர-ஹ-வ-ஹ-
 ஃ-
 ய-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 நி-ரு-பி-க-க-ப-
 மான பிராணாஹுதியின் பொருட்டாமன்றி இவை தேவத்வமு
 டைய முக்தியின் பெருட்டன்றும். ஸி-வ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 ஹ-ய-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-ஃ-
 அக்னிஸ்வரூபியாகிய பரமேஸ்வரர் ஸந்தோஷிக்கின்றார் எனக்
 கேட்கப்படுதலால் சிவாக்கி உபாஸனையன்றி வேவல்ம் ஜாடரா
 க்னி பரமான வைசுவாநராக்கி பிராமமனோபாஸ்தை யாகாது.
 இவை ஜன்மசூத்திரற்கே உரியது. அக்னிஃஹாத்திரம ஸாமா
 ன்யம் விசேஷமென இரு கூறாய் நின்றலின் ஸாமான்யம் வைசு
 வாநராக்கி பரமும் விசேஷம் சிவாக்கி பரமாய் நின்றலின் ஸர்வ
 பூதாந்தராத்மா பரமேசுவரரேயாதலால் வைசுவாநராக்கி அந்த
 ர்யாமி பரமேசுவரரென்பது புலப்படும். இவற்றால் சிவாகாரமான

சிவாக்னியே விசேஷமென்பது திண்ணம். இக்காரணம்பற்றி ஜன்மசூத்திரர்கள் ஜாடராக்னி உபாஸகரும்-ஜன்மபிராம்மணர்கள் சிவாக்னி உபாஸகருமாய்க் காணப்படுதலின் அத்தியயனயோக்யர்யாவரென்பதை உற்றுணர்ந்தடங்குவிதாக-ஒப்புத்தரே நீவீர்ஸ்மிருதிபமாத்திரமே பிரமாணமாகக் கொண்ட ஸாமான்யர் சிவத்விஜர் வேதசிவாசமங்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்ட விசேஷர் வேதாகமம் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்கு சொந்தப்பொருளென்பதையும் னும்போன்ற ஜன்மசூத்திரர்க்கெங்ஙனம் விளங்கும் சுராமாம்ஸத்தை ஸத்காரியமாய்க்கொண்டுழலும் ஓய் அசைவரே மெய்ச்சமயமாகிய சைவஸமபத்தையும் சிவாச்சார்யர்களுயும் நிந்தித்தால் னும்மை விசேஷரென மதித்து மறியாதிசெய்வாரென அகந்தை மேலிட்டு வெளிப்பட்டிருக்கின்றீர் ருக்வேதத்தில்கிவத்தைநீத்து அன்யதைவத்தை உட்கொண்டவன் மலத்தையுட்கொண்டவனாவான் எனக்கூறியிருத் தலால் இப்பதிதற்குற்ற வியாதிக்கு மலமன்றோ அவுஷ்தமாய் வேதங்களால் பரிந்தூட்டப்பட்டிருக்கின்றது இதுமட்டோ - ஸிவெஸிவாமஹேஸ்வரெஸ்ஸிவவரிமஹேஸ்வரே | வுஷ்ரீ காவெசு. வுஷிஸ்யஸ்யஸ்யாஸ்யஸ்யஹிநஃ | என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபெருமானிடத்திலும் சிவாகமங்களிடத்திலும் சிவதர்மங்களிடத்திலும் சிவாச்சார்யர்களிடத்திலும் த்வேஷபுத்தியுள்ள நரணைபரித்யஜிக்கவேண்டுமெனக் கூறியிருத்தலால் நம்பவுத்தர் ஸாதூக்கள் கூடிய ஸபையில் யிருக்கத்தக்கவரா-ஒப்புத்தரே மஹேஸ்வரேஸ்வரே ஜாதவ்யேநா யுஷ்ரீவ குக்ஷுதெ-என்னும் வாக்கியத்தால்குருவினாலேயே அறியத்தக்கது குருவன்றி அறிதல் கூடாதெனவேதம் வியவஸ்தாபனஞ் செய்திருத்தலால் னுங்குலத்தாற்கு குருக்களென உலகப்பிச்சித்தியாயுள்ளவர் யாவருளர் பரமவைதிக சிவாமணிக ளாகிய ஆதிசைவ பிராம்மண ஜாதியாருக்கே குருக்கள் ஜாதி என வேதாகமவாயிலாய் உலகபிரவீத்தியாய் நிலைநின்று கொண்டிருக்க குருவுக்கு நாமம் போடநீனந்து வெளிப்பட்ட னுப்புத்தியை தீட்டி விளக்குமாறு யார் கைப்பட்டுதோவறிந்திலம் ஒப்புத்தரே குரு குலோத்பவ வானமுடைய குருக்கள் ஜாதியாருக்கு ஜன்மசூத்திரர்களாகிய னும்போலியோர் வேதாத்தியன வியவஸ்தாபனம் செய்ய வெளிப்பட்டது னும்மவரணத்தி

ஸ்திரீயத்தக்கதென வியவஸ்தாபனஞ் செய்துவிட்டது பரவீத்தை
களிலோ சிவத்விஜர்களுக்கே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்பட்டிருக்
கின்றது ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷம்ஹிஷோகமஹாநாஃ பஹுஷி
ரிஸஹாநஜோஹாநாஃ பரிஷுஷாநஃ க்ஷமஹாநக்ஷிபுஷாந
விஸஹாநஃ விதாநாஃ ஹவதாராபிதஃ ஹஹஹிஷுதெஸஹிஷு
வஹம் | ஸெவயிஷ்வாஸ்யஸவீயெபரிவய-ஹாஹுஷ்யா | யயா
ஹவெய-ஹொதெதெவெஸ-ஹிதெநாஹிஷ-ஹவஸாமநாஃ | தயா
க்ஷஹுஷ்யாவிஷுஷு கஹா-ஹொக மஹா-ஹய-ஹிஷ-ஹம் | என்னும்
வாக்கியத்தால் தாங்கள் லோக குருவாய் புஷ்பகிரி ஸந்தானத்
தில் தோற்றிய மஹாத்மாவா யுள்ளவராதலால் துக்கத்தை ய
டைந்திருக்கின்ற இவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொள்ளவேண்டும்
எல்லா பாபங்களும் நீங்கத்தக்க தங்களாலாராதிக்கப்படுகிற அமி
ருதேசவரரை தெர்சிக்கச்செய்து அல்லிங்கத்திற்கு பரிச்சர்யாதி
சிவகைங்கரியத்தை இவர்களை செய்யும் பொருட்டமைத்து எந்
தகாலத்திலிவர்கள் துக்கசாகரத்தினின்று நீங்குகிறார்களோ அது
பரியந்தம் இவர்கள் மேல் கருணை வைத்து அருள்புரிவீர்களாக.
தாங்கள் லோககுருவாதலால் இது செய்யவேண்டுவது தங்கள்
கடமையாகும் எனக்கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணர்களை ஜக
த்குருக்களென்பது ஸர்வசாஸ்திர ஸம்மதமாயிற்று மந்தானகா
ளிசம் ஆமார்த்தகீ புஷ்கிரி கோளகிரணபத்திரம் முதலிய மடங்
கள் சைவஸந்தான பரம்பரை யாதலின் சிவாச்சார்யர்களுக்கன்
றே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்படும் சிவாச்சாரியர்களை யன்றி ஏ
னையோற்கு ஜகத்குருத்வங் கூறியிருக்குமாயின் அவற்றை வேத
த்தாலேனும் சிவாகமத்தாலேனும் புராணம் பதினெட்டாலே
னும் புத்தரே ஈண்டெடுத்து ன்ளக்க வெளி வருவீராக இவை
யன்றி புதிதாய் புதிக்கிய புதுதூல்யாம் பிரமாணத்திலங்கீகரிக்க
மாட்டோம் அதுவும் வேதாசிரமபுராணேதிஹாஸாதி பிரமாண
ங்களாயிருத்தல் வேண்டும் ஒப்புத்தரே ஆதிசைவர்கள் வேதஸ்
மிருதிவழித்தாய் முத்தியடைதல் வேண்டுமென வற்புருத்தினீர்
வேதமென்றது நத்தாங்கூடரீஹி எழுதியதைப்போலொருவாறு
ஒத்துவிட்டது ஸ்மிருதிஎனப்பின் சீர்தூக்கமுயன்றது விவேகக்
குறைவாம் ஸ்மிருத்யாச்சாரம் கேவலம் கர்மடாளுக்கேயன்றி உ

தவாக்கிற்கு ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பஸம
 ஜாபாலாதி ப்ரதிபாத்யமுடைய விபூதி உருத்திராக்கதாரணதிஸ
 த்கர்மாக்களில் ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பி
 ராம்மிமுஹூர்த்தத்தில் எழுந்திருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறிய
 ஸ்மிருதி இராப்பகல் அருபதுராழிகையை என்னென்னமுஹூ
 ர்த்தங்களை நிர்ணயத்து எந்தெந்த ஸ த்கார்யங்களை எந்தெந்த
 முஹூர்த்தத்தில் செய்யும்படி விதித்திருக்கின்றது ஸ்மிருதியில்
 விராட் புருஷணையன்றி உலகத்திற்குநிமித்த காரணன்வேறென்
 றிலே எனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது வேதசிவாகமங்களில் சிவபெரு
 மாணை நிமித்தகாரணமாய்கூறுவதால் ஹிரண்யகர்ப்பவாதவிராட்
 புருஷ வ்லிருஷ்டியைக் கூறியதால் ஸ்மிருதி கேவல தந்திரமா
 யொதுக்கப்படும் ஸ்மிருதியும் ஸர்வஞ்ஞாகிய பரமேசுவரர் திருவா
 க்கன்றாதலால் வேத சிவாகமம்போல் பிரபல பிரமாணமாகாது ரி
 விகள்கிஞ்சிஞ்ஞாதலால் முற்றறிஞர் கூறிய வேதத்திற்கு இக்கிஞ்
 சிஞ்ஞப் பொருள் கூறி முடித்தாரென்பதும் விவேகிகள் கொள்ளற்
 பாலதன்று இவற்றால் ஸர்வஞ்ஞாகிய சிவபெருமான் திருமுக
 மைந்தினாலும் வெளிப்பட்ட வேதாகமங்களே ஸத்பிரமானமாகி
 யமுதனூல் இதற்கு வழினூல்புராணம் சார்புனூல் இதிஹாசம்
 இதிஹாசத்திலும்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதி இந்த ஸ்மிருதியில் ஸுரா
 மாம்ஸாதிகிருதுக்களை ஸத்கார்யமாய் முக்திபதத்திற்குச்சாதன
 மென்பதாய்பரிந்தாட்டப்பட்டிருத்தலின் இவை அஸுராதிவி
 யாமோஹார்த்தமாயொதுக்கப்பட்ட காபாலாதி கேவலதந்திர
 நிஷ்டமுடையதாம் காபாலர்பைரவோபாஸனையுடையவர் இவ
 ர்கள் அக்னி உபாஸனையுடையவர் இவ்விருதிரத்தார்க்குஞ் சீவ
 ஹிம்ஸைஸத்கார்யமாய்விருதியில்முடிபுற்றிருத்தலின் இவ்விரு
 திரத்தாறையுமொன்றுகூட்டி யுவமிக்கமுயன்றதன்றி காபாலிக
 றைனோக்க இவர்களுக்கு தைவமேயில்லாது அக்னி ஹோத்திரா
 திஜடதர்மமுடைய ஜாடராக்கி உபாஸகரேயாதலால் கேவலம்
 கர்மவாதிகளான நாஸ்திகரேயாவார்கள் ஒப் புத்தரே சிவாகமத்
 தை நிந்தித்து வேதத்தைபுகழ்ந்து ஸ்மிருதியை உயர்த்திப்பேசி
 யதால் னும்மைவைதிகரென உலகினர் கொண்டாடுவாரென்னும்
 மமதைமேலிட்டு சிவாகமத்தை முதலில் நிந்திக்க யத்தனித்ததா
 ல்வேதமிவற்குச்சார்பாமாறெங்கனம் ஸ்மிருதியைப் பின்னுயர்த்

விஷ்ணுவாக்கியம் விசேஷம் விஷ்ணுவாக்கியத்திலும் ருத்திரன்
வாக்கு விசேஷம் ருத்திரன்வாக்கியத்திலும் சிவனுடைய வாக்கி
யம் விசேஷம் இப்படிக்கேமேல்மேல் விசேஷமும் கீழ்கீழ் தாழ்
த்தியும் சிவாகமத்திற்கு வினோதமல்லாத சாஸ்திரங்களெல்லாம்
பிரமாண்யம் வினோதமுள்ளது அப்பிரமாண்யம் எந்தெந்தசா
ஸ்திரங்கள் எவ்வளவுவியாபித்திருக்கிறதோ அவ்வளவு அதுவது
களுக்கு பிரமாணமெனக்கூறியிருத்தலால் மன்வாதி மனுஷவாக்
கியஸ்மீருதியை ரிஷி-தேவர்-பிரும்மா-விஷ்ணு-உருத்திரர் இவர்
களுக்கதிக்கிரமித்துள்ள பசுபதிபரமேசுவரர்திருவாக்காகியசிவா
கமத்தோடொப்பிடுதல்யாங்கனம். மன்வாதிகளை ரிஷிகளெனச்சு
ட்டவெளிப்படினும் தேவவாக்கிற்கு தாழ்ந்தது ரிஷிவாக்கென்ப
தால் உயர்ந்தபிரமாணமாகாது காமிகாத்யாகமங்களுக்கு சிவபெ
ருமானே கர்த்தாவென்பதை பாரதமும் வற்புறுத்திகூருகின்றது
காலிகாடியாமகாநானுபுராணெவ்வெல்லாம். சஷ்டாட்சு
புராணாநாஃ சுத-பாஸக்யவதீஸுபதா. என்னும் பாரதவா
க்கியத்தால் காமிகம்முதலிய சிவாகமங்களுக்கு எப்படி மஹேச
ுவரர்கர்த்தாவோ அப்படியே பதினெண்புராணங்களுக்கும்ஸத்ய
வதீசுதராகியவியாஸரெனக்கூறியிருத்தலால் சிவபெருமான்வாக்
கிற்கு மேலானது ரிஷிவாக்கென்பதை யாவரும் ஒப்பார் பளஷ்
கராகமத்தில் சூக்தாகிராமெஸு விரொராஷாஹெத்-க
வாயநம். புகுஷ்ணாந-பிரமந யதீவாஹ-ஸுநிஸி
கம். டொவகிஸைய ரிஷஸுரக. கஷ்டாஹ தாஸிவஃ।
ஸ-புஸஹேஜிய ஸாஸிவ-ஹ ஸவ-ஹொவாஃ। வக்ஷ
வாதவிநிஹ-கூயயாஹ-ஹாஹஸுதா। சுவயஃ வரி
வகண-ஹஸு கந்தபுஸ-ஹொஹா। புரோணஹெவ-கதா
க்ய-கய்யாஸ்யயொநியிஸுதா॥ என்னும்வாக்கியத்தால் சிவா
கமங்கள் பரமாப்தனால் கூறப்பட்ட மெய்னுலெனவும் பிரத்ய
க்ஷானுமான பரோக்ஷா பரோக்ஷஞ்னத்தை நிச்சயிப்பதாயும்
சிவபெருமானே ஆப்தனென தன்னைக்குறித்ததால் பரமாப்தரா
ன சிவபெருமான் பக்ஷபாத மில்லாததாயும் ஸார்வகாலிகங்களி
லும் யதார்த்தமாயுள்ளதாயும் நாசரகிதமாயும் நிறைசுத்தானதா
யும் ஸ்வதந்திரமாயும் பசுக்களுக்கு பாசநிவிருத்தி கரமாயும்

உள்ளபரமேசுவரவாக்கியம் பிரமாண முதமேயாகும் எப்பொழுதும் சிரேயஸ்வீற்றகு நிதியைப்போன்றதெனக் கூறியிருத்தலால் பரமாப்தவாக்கியத்தில் அப்பிரமான்ய புத்திவகித்த ஏ புத்திர சிவதூஷணத்தால் னுமக்குற்ற அதோகதியை அறியாது ஆதிசைவர்களுக்கு முக்திவழிகாட்ட வெளிவந்தது னுமக்குற்ற அறியாமைமேயன்றோ | தீக்ஷாவிஹீநவிஹாராஃ திவண-ஹ்ருதய ஜாதயம் | வஹ்நி ரிவ ஸாஸுபுணைசுரளரவ நாகவ்யஜெஸ | என்னும் வாக்கியத்தால் தீக்ஷ யில்லாத பிராம்மணர் முதல் குத்திரிறுதியாக சிவசாஸ்திரபடனஞ்செய்தால் ரௌரவாதிரகத்தை அடைவரெனக்கேட்கப்படுவதால் னும்போன்றசிவதூஷகர் சிவசாஸ்திரபடனஞ் செய்யில்நிறயமே-னுமக்குற்ற பரகதியாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது-சிவசாஸ்திர மென்றதால் வேதம்சிவாகமமிருண்டுமென்பது பொருளாம் வேதாத்யயனத்திற்கு உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரமேபோதுமெனவேதமேவிதித்திருக்க சிவதீக்ஷயல்லாதோர் வேதாத்யயனத்திற்கு அனர்கரெனக்கூறுதல் கூடுமோவெனின் வேதம் அபரம் பரமென இருகூராய் நின்றலின் வேதத்தால் விதித்தஸம்ஸ்காரம் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய வரணஸம்ஸ்காரமாம் சிவாகமம்பரபாயிருத்தலின் இவற்றால்விதித்தசிவதீக்ஷை பரஸம்ஸ்காரமாகும் பரஸம்ஸ்காரஞ்செய்யப்பெறுது அபரஸம்ஸ்காரம்மாத்திரமே செய்துள்ளவர் வேதபாகியரே யாவார்கள் ஏனெனில் உபநயனாதிகர்மாக்கனால் காயித்திரி உபாஸ்தையும் அக்னி ஸந்தானமும் ஏர்ப்பட்டுள்ளது இவ்வுபநயனஞ் செய்து கொண்டவன் என்ன நெற்றியில் புண்டிரம் தறிக்கிறது எந்ததைவத்தை உபாவலிக்கிறது எந்த அக்கினி விசேஷம் உபதேசிக்கப்பெற்றகாயித்திரிஸ்தீரீயாபுமானாவென விசாரிக்க புகுமளவில் இவையாவும் பரவித்தை யாகிய சிவாகமம் சிவதீக்ஷையால் சீர்திருத்தி உண்மையுபகரித்துநிற்கும் உபநயனத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட காயித்திரி சக்திஸ்வரூபமெனவும் இச்சக்திக்கி சக்தனல்லாதிருப்பின் மங்கலத்வமுண்டாகாதெனக்கருதி சிவகாயித்திரி சக்தனாய்பரவித்தை கூட்டிமுடித்தனுக்கிரஹித்ததெனவும் அபர வித்தையால் ஸாமான்யாக்னி உபாஸ்தைகூறியுள்ளதென கழித்து பரவித்தை சிவாக்கினியைக் கூட்டி முடித்திருக்கின்றது மற்றும்பஸ்ம உருத்திராக்கபஞ்சாஷ்டசிவபூஜாதிபரதர்மங்களை

யும் பரவித்தை அத்வசுத்தி பூர்வமாய்விதித்திருக்கின்றது இவற்
 றைனோக்கியேயன்றோஸ்காந்தம்முதலியபுராணங்களில் சுஜ்ஜா-
 லிவிநாணவஜ்ஜிஹ்விநாநவம் | சுஜ்ஜணவாணிஸாஹஸ்ய-
 ஹ்விநாநவகஹ்வாஸ | யயாஹ்விநாணி விஹ்விநாஹ்விநா
 ஹ்விநாஸாஸா | என்னும் வாக்கியத்தால் ஷடத்வ சுத்தியல்லாத
 முக்தியை விரும்பும் மனிதன் கோலன்றிரடக்கத்தொடங்கியரு-
 ருடர்போலும் தோணியன்றி கடலைக்கடக்க விரும்பி யவர் போ-
 லும் உவமித்துக்கூறப்பட்டிருத்தனல் ஷடத்வசுத்தியல்லாத ஆ-
 ன்மாக்களுக்கு முக்தி இல்லை என்பதை உத்தேசித்து பரவித்தை
 யாகிய சிவாகமம் சிவதீகையால் அத்வசுத்தியை வற்புருத்த
 முயன்றது சுஜ்ஜநாஜ்ஜிவக | என்னுஞ்சுருதிவாக்கியத்தால் ஷ-
 டத்வாமார்க்கங்களுக்கு பதியாகிய ஹே உருத்திரமூர்த்தி என
 வேதத்திலும் மஹிமைபாராட்டிக் கூறியிருத்தலினிதுவுமிவற்றி-
 ற்குச்சாதகமாயின அத்வாவென்பது யாகமெனப்பொருள்கொ-
 ண்டி ஹிம்ஸாபரமான அபரயாகத்தை இங்கனங்கூற்றிறெனவி-
 கற்பப் பொருள் வருவித்துணர்த்துவார்சிலர் அஃதிங்கனமமயா
 அபரயாகம் மாம்ஸம்புசிப்போர்க்கு அஸமஸ்கிருதமான மாம்-
 ஸம் புசித்தால் குற்றமாகுமெனக்கருதி தேவதார்ப்பணமானயா
 கஞ்செய்து புசித்தல் உசிதமெனக்கொண்டு வற்புருத்தியதருண-
 மேயன்றோ இவற்றை ஸதாச்சாரமாகக்கொண்டு வெளிப்படுதல்
 யாங்கனம் பரயாகம் பஞ்சாக்கி வித்யாமயமான சிவஸ்ருபமா-
 ய் நின்றனின் சிவார்ப்பணமான யாகம் பிராமணோத்தமர்களுக்கு
 வேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது ஜெஹ்விஷ்ணும-
 காஹ்விஷ்ணுமே எனும் வாக்கியத்தால் ஜ்யோதிஷ்டாமாதியா-
 கங்களால் சுவர்க்க சுகத்தை அடைகிறார் எனக்கூறுவதால் இந்-
 திரலோகாதிசுகானுபவமே பலனாய் அபரயாகத்திற்கு விதிக்கப்-
 பட்டிருக்கின்றது பரயாகமாகிய சிவயாகத்திற்கு முக்தியேபலனா-
 ய்விதிக்கப்பட்டிருத்தலின் அபரத்தைனோக்கபரம்விசேஷமென்-
 யதுவே தாகமத்தின்றுணிபாம் யாகமென்பது பசுக்களுக்கு பர்-
 சநிவர்த்தியைச் செய்யும் ஸத்கர்மாக்களென்பது வேதாகமற்று
 ணிபாதலின் பசுவென்னும் சப்தத்திற்கு ஸ்மிருதி ஆடு முதலிய
 ஸகல பிராணிகளுமெனப்பொருள்படுத்திநின்றது வேதசாகமங்க-
 ளோ ஜீவாத்மாவேபசுவென விதித்தாந்தித்து நின்றது ஸ்மிருதி

ஸ்மிருதியனுப்பிரமாணமாகிய பராசர ஸ்மிருதியில் சுஸூரூபம்
 மவரூபம் ஸந்ராஸ்யவயவெத்யகம் | டெவரெநஸ
 தொத்திகுள வணவிவஜயெச | என்னும் வாக்கியத்தால்
 அசுவமேதம் கோமேதம் ஸன்யாசம் பலபைதிருகம் தமயன் தம்
 பி ஸம்ஸாரத்தினிடம் பிரவேசித்து பிள்ளையுண்டாக் குதல் இங்
 வைந்தும் கலியுகத்தில் கூடாதென நீக்கியிருக்க கலிபுருஷனாய்
 ஸன்யாசி உருக்கொண்டு சிவநிந்தைபுறிய வெளிப்பட்ட னும்மை
 ஸ்மார்த்தனெனப் புகழ்ந் தோதுவ தெங்கனம் வேதாகமபுரா
 ணஇதிஹா ஸங்களாகிய ஸத்ப்ரமாணங்களை அப்பிரமாணமா
 க்கமுயன்று சைவமதமேபொய்யெனப்புறக்கணித்து அத்வைத
 ஸ்தாபனஞ்செய்யவந்த கலிபுருஷனுமான ஒப்புத்தரே ஸ்மிரு
 தியாயினும் னும்மஸன்னியாசத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றதா
 கலிஸன்யாஸங்கூடாதென ஸ்மிருதி கண்டித்தொ திக்கியிருக்க ஸ்
 மிருத்யுத்தானுஷ்டானியாமென இவர் வெளிப்படுதல் குற்றமே
 யன்றோ பதிவாக்காகிய வேதாகம திஸத்சாஸ்திரத்தில் அப்பி
 ராமாண்ய புத்திவகித்து சிவ நிந்தை புறிந்து அன்யசாஸ்திரத்
 திற்கு பிரமாணம் நீலை நாட்ட வந்த ஏ புத்தரே நீர் பிரமாணமா
 க்கக்கொண்ட ஸ்மிருதியேனும் மைசிவநிந்தகனாகிய நாத் திகராய்
 பிருஷ்டத்வஞ்செய்துவிட்டது னும்மவருக்கு ஸ்மிருதியால் கி
 டைக்கப்பெற்ற அனுகூலம் யாதென்பதை ஈண்டெடுத்து விளக்
 குவீராக ஸ்மிருதி பதிவாக்காகிய வேதாகமானு குண்யமாய்கூறி
 யுள்ள பிரமாணங் கிராஹ்யமும் விரோதித்த விடத்தில் அக்கி
 ருஹ்யமென்பதை நீர் இன்னும் அறியீர் ஸூரூபத்தி விவர
 யெநஸூரூபி ரொவஷயீயவீ என்னும் ஞாய சாஸ்திர வாக்கி
 யத்தால் வேதத்திற்கும் ஸ்மிருதிக்கும் விரோதம் வந்தால் வேத
 மேபிரமாணம் ஸ்மிருதி அப்பிரமாண்யமெனக் கூறியிருத்தலா
 ல் வேத விருத்ததர்மம் ஸ்மிருதியிலடைந்துள்ளதென்பதே யன்
 றோ இங்ஙனம் வெளிப்படுகின்றது அன்றேல்விரோதம் வருதல்
 யாங்ஙனம் கூவிவாயுணாஃ ஸிவஹ திவாஹ்வெதஸு தெந
 ஸஹஸ்வெதஸு தெநஸஹ ஸ்வவெதஸு தெநஸஹ ஸ்வஜீத -
 என்னும் முண்டகோப நிஷத்வாக்கியத்தால் சண்டாளனாயிருப்
 பினும் சிவர எனச்சொன்னால் அவனோடே பேசவேண்டும் அவ
 னோடு வலிக்கவேண்டும் அவனோடுபுசிக்கவேண்டுமெனக்கூறி யி

ஹிரண்யம் உபஸ்ய கஜாயரோ நம் - என்னும் வாக்கியத்தால், தேவர்களுக்கெல்லா முதன்மையாயும் விசுவாதிகராயும் மஹர்ஷி த்வ முடையவராயுமுள்ள பரமேசுவரர் ஹிரண்யகர்ப்பனை உண்டாக்கினாரெனக்காணப்படுதலால் ஹிரண்யகர்ப்பபிரதானகாரண வாதமுடையமன்வாதிஸ்மிருதிகள் வேதத்துட்பொருளுணர்த்து ம்மெய்நூலாமா ரெங்கனம் இவற்றாலேவற்றை கேவல தந்திரமெ னவும் இத்தந்திரானுஷ்டானிகளாகிய சிவநிந்தர்களுக்குநரகபத னம் வேதாகமபுராண இதிஹாஸங்களால் கூறப்பட்டுள்ளது ஓய் புத்தரே வேதம் சிவாகமம் இவ்விரண்டும் பிரம்ம ஞானத்திற்கு இரண்டுநேத்திரம்போன்றதென்பதை நீரின்னுமறியீர் வேதம் த டஸ்தமாய்பிரும்மஞ்ஞானமாகிடசிவஞானத்தைபிரகாசிக்கிறதும் சிவாகமம்ஸ்வரூபலக்ஷணையாய்பிரும்மஞ்ஞானத்தை பிரகாசிப்பி க்கிரதுமாய் தடஸ்தத்தைனோக்க ஸ்வரூபம் விசேஷமாதல்பற்றி வேதம் அபரவித்தையும் சிவாகமம்பரவித்தையுமாய் மேம்பட்டு நிற்கும இங்கனம் தந்திரமென்பது வைதிக தந்திரம் உபநிஷித் தந்திரம் சிவாகமதந்திரம் சாக்ததந்திரம் காருட தந்திரம் பைர வதந்திரம் பூததந்திரம் ஸ்மிருதிதந்திரம் முதலிய தந்திரங்கள் படித்தாய் நின்றலின் தந்திரமென்பதுவேதமுதல் ஸ்மிருதி இறு தியாகவுள்ள யாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர் இவற்றுள் சைவசித் தாந்தத்தைனோக்கலாகும் பாசபதந்தி தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க காபாலிகாதந்திரங்கள் தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க பாஞ்சரா த்திரம் தாழ்ந்தது இவற்றைநோக்ககாருடந்தாழ்ந்தது இவற்றை னோக்கஸ்மிருதிதந்திரம்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதிக்கு கீழிட்ட தந்திரமி ன்ருதலால் ஸ்மிருதிக்கு மேலிட்ட தந்திர நிஷ்டதர்மமுடையார் ஆஸ்திகரும் ஸ்மிருத்யுத்த தந்திரநிஷ்டர்கள் நாஸ்திகருமாய் பிர மாணவாயிலாய் வெளிப்படுபவர் ஸாங்கியகாபிலம்மன்வாதி ஸ்மி ருதிகள் ஜகத்ஜன்மாதிகாரணமானசிவபெருமானை அறவேயொழி த்து ஹிரண்பகர்ப்பாதிக்களை பிரதானகாரணமாக்கிவைசுவாநராக் னியே பரம்பொருளென அக்னிஉபாஸ்தைகூறுவதால் வைசுவா நராக்னி அசேதனமுடையதுபற்றி இவர்களைகேவலம்கர்மமேபிரா தான்யமென்னும் நாஸ்திகராய் ஒதுக்கப்படுவார் வ்யொமெஹை ந வெவாழி வெவஸூ நரம் வபரஹிவியம் வபரஹிஷணு

வெறுத்திவிடாது - என்னும்சுருதி வாக்கியத்தால் இந்தனை
சுருதிநாநராக்கினியை புருஷனுக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென
கேட்கப்படுவதாய் இவை ஜாடராக்னி பரமேயாகும் இதமட்
டோ சுயத்திவெ-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு
டிதெ க வெறுஷவொஷால வதியெதசுக்ண-பாவ வி
யாயுயெனா தீஸய ஷாசுக்ஷிஷிஷி வவதிவெநநவ்வா
ஷெயுயெனாதி - என்னும் ஜாடராக்னி பிரயோகங்களில் கா
ணப்படுதலின் வைசுவாநராக்கினி உபாஸதை ஜாடராக்னி பரமெ
ன்பதே திண்ணம் சுயத்திவெ-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு
யுசுவாது மிவ-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு - என்னும் சுருதி வாக்
கியத்தால் அக்னி தேவதாத்மகமாயிருத்தல்வேண்டும் அந்ததே
வதாத்மகமான அக்னியும் த்வாதசாந்தஸ்தானத்திலிருந்து ஸங்
கிரஹித்தல் வேண்டுமெனக்கூறியிருத்தலால் வைசுவாநராக்கினி
என்பது பொருந்தாது பரவித்தையாகிய சிவாகமத்தில் ஜாநா
நயநெயெ-ததய ஸூய-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு
சூய-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு நயநெயெ-ததய ஸூய-பூராத ரொயெநெடி
வறுதெயதிசு - என்னும் வாக்கியத்தால் அந்த நிகழ்
பிரஸுபமான ஞானாக்கினியை ஹிருதயபுண்டரகத்திலிருந்து
வரும்மார்க்கமாய்த்வாதசாந்த ஸ்தானத்தினுள்ளதே ஜஸமுக
த்தை அந்தமார்க்கத்தினால் எடுக்க இம்மஅக்ள் ஸர்வகர்மாக்களு
க்கும் போக்யமாகுமெனக்கூறியிருத்தலாலும் அகோரசிவாச்சா
நியார் பரவித்யாபாஷ்த்தில் - ஹிதாநெயு-பூராத ரொயெநெடி
வறுதெயதிசு-பூராத ரொயெநெடி வறுதெயதிசு ஹிதாநெயு-பூராத ரொயெநெடி
வறுதெயதிசு - என்னும் வாக்கியத்தால்
தால் வைசுவாநராக்கினியாகிய ஜாடராக்னியை தாரகாகாரமாய்
ஸம்ஹாரமுத்திரையோடு பூரகத்தால் கிரகித்து சுஷுமனையில்